

KRAJEVNI INFORMATOR

Ločatec

r 35

KRAJEVNI INF.

2005

352.9(497.4 Vrh Sv. Trije Kralji)

1001802, MAREC

COBISS c

KRAJZNIČNA LOBATEC

Glasilo krajanov KS Vrh Svetih Treh Kraljev z okolico

Letnik XVIII

Marec 2005

Iz vsebine

Leto dogodkov	3
Bila je proslava	7
Na vrhovskih cestah	11
Obnova župnišča	13
Gasilci v letu 2004	17
Divji lovec	20
ŠKD Vrh na novi poti	24
Rezultati športnih tekmovanj	27
Življenje Vrhovcev ...	28
Otroci pišejo	33
Drobtinice, želje	39
Vreme	43
Križanka	47

V letu 2004 je bilo na Vrhcu cvetoče leto. Cvetenje je bilo čutiti vsepovsod. Pa ni zastoj cvetelo. Ob novem letu smo imeli tudi kaj pobrati, sadove namreč. Končalo se je eno tistih let, ko lahko zapišemo, da ne bo šlo, vsaj pri nekaterih, kmalu v pozabo.

Na vseh koncih se je delalo, garalo in veselilo. Na lepši strani nam je bila tudi narava, ki nam je prizanašala s spodobnim vremenom. Ne vem, ali smo zares tako molili, ali nam dobrohotno nagrajuje nesebičnost. V nekaj od tega lahko verjamemo. Izkazovali smo se vsi.

Otroci in odrasli, dvomljivci in zanesenjaki, lepi in grdi. Prepirljivcev pa sploh ne poznamo. Vsak na svojem mestu, v svojem okolju in s svojim ritmom. Znamo priskočiti na pomoč. Čez noč ali čez plot.

Šola, župnišče, ceste. Spomladi, poleti, jeseni. Kultura, šport, molitev. Največkrat vsega po malem ob koncu tedna. Leto 2004 se je zgodilo v dobrem, slabega ni bilo veliko. Tudi toliko ne, da bi imelo smisel gostilniških debat.

Vaš urednik

*Vesele in blagoslovljene
Velikonočne praznike
vam želimo
ustvarjalci
Krajevnega
informaterja*

Delajmo na tem!

Mnogo dogodkov se zgodi, ki nevede odbrže mimo nas. Mnogo besed slišimo, ki gredo skozi gluha ušesa in mnogo napisanega preberemo, ko vse skupaj čez pet minut pozabimo! Bog ne daj, da bi človek vse posrkal vase. Znoriš ali pa se razpočiš.

Blagim dušam ostanejo v spominu malenkosti, odprtim dušam veliki dogodki in ranljivim črne strani življenja. Vsak ne more vsega jemati in vsak ne more vsega darovati.

V lanskem letu smo izpostavili problem naše majhne šole. Srce kraja, kulturno in športno zbirališče, hram učenosti.

Šola je danes lepa. Ne le navzven, tudi znotraj. Šola je polna, živahna in odprta. Skrivalnic se danes ne gremo več. In vse "šolske" dogodke iz lanskega leta še vedno skrbno pestujem v svoji razmetani duši. Jih podoživljam in jim dajem velik pomen. Tak pač sem. Besede ravnateljca na osrednji proslavi so trdo udarile med nas. Nekako tako. Prihodnost šole je, dragi vrhovci, na vaših plečih. Če ne bo otrok, tudi šole ne bo!

Še bolj udarno, že skoraj proseče in hkrati hudomušno, so nekaj kasneje med zbrane znova udarile besede predsednika krajevne skupnosti. Delajmo na tem!

In pol leta kasneje!

V tem času so se na Vrhu rodili že štirje otroci. V eni družini ta peti, v drugi četrti, v tretji prvi in četrta novorojenka je postala sestra dvema bratcema. Pa to še ni vse! So vedeli povedati "babji jeziki", da bodo še vsaj trije. Pa vse bodo mlade mamice! To razveseljuje, hkrati pa nudi šolskim in krajevnim možem miren spanec.

Rodnost na Vrhu ne pojenja. Že dve desetletji v istem tempu. V povprečju štirje na leto.

Smo se že bali, da prihajajo sušna leta. Se zdaj ta mladi le nekaj kasneje odločajo za starševstvo. Na Vrhu povprečje ne drži zmeraj prav zagotovo.

Kaj pa če so, vsaj nekoliko, vplivale na bodoče mamice in očke zgornje besede, delajmo na tem? Ironija pa taka. Kakorkoli že, važno je, da so otroci.

Vzroki pa naj tičijo kjerkoli. V onstranstvu, v polni luni ali v besedah.

NIKCA

*Nicka, moja sestrice,
to je ena pojavica.
Rada jo imam zelo,
rada vidim jo veselo.*

*Res to je pridna punca,
rada se tud gunca,
včasih je neubogljiva,
a povesod zelo vzdržljiva.*

*Pamet ima veliko,
v glavo vtisne si vsako sliko.
Napisat zna že svoje ime,
čeprav štiri leta šteje le.*

*Velikokrat je ponosna in vesela,
A vedni si bo kaj želela.
Rada gleda televizijo,
risanke se ji velikokrat vrtijo.*

*Igra celo računalnik,
niti ne le kot pripravnik.
Na njem je že pravi strokovnjak,
zna bolje skoraj bolje kot vsak.*

*Včasih pa zelo je sitna,
še bolj kot zna biti pridna.
Takrat težko jo je prenašat,
včasih mora se ti skoraj zmešat.*

*A kljub sitnosti in trmoglavosti,
radi jo imamo vsi.
Brez nje bi težko zdržali,
saj v življenju nas veseli.*

*Poleg vsega pa je še lepotica,
izstopajo z obraza ji rdeča lica.
Vedno bleščijo se njene modre oči,
še najbolje kadar na koga kriči.*

*A njen nasmeh je najlepši,
poskrbi, da obraz je lepši.
Vedno ima kaj za povedat,
ali kaj smešnega dodat.*

Katja Hribernik

Glasilo ŠKD Vrh, Vrh Sv. Treh Kraljev 19, 1373 Rovte

Odgovorni urednik: Rafael Krvina

Prelom in tisk: mali, Logatec

Naklada 200 izvodov

Krajevni informator se financira iz vstopnin ŠKD Vrh, prostovoljnih prispevkov, sponzorjev in preko razpisa Občine Logatec za kulturne projekte

Leto dogodkov - 110 let šolstva in 50 let zdajšnje šolske stavbe

Zbor krajanov - jutranje varstvo in podaljšano bivanje otrok v POŠ Vrh

Takole je pisalo vabilo staršem! Približuje se mesec februar in z njim vpis v novo šolsko leto devetletke. Tako kot na vseh šolah, naj bi ga opravili tudi na POŠ Vrh Sv. Treh Kraljev.

V zadnjih mesecih smo kar nekajkrat na skupnih srečanjih s predstavniki šol, z županom, s krajski izrazili bojazen za obstoj šole na Vrhu. Vsi se zavedamo nastajajočega problema, da osnovno izobraževanje vrhovski otroci pridobivajo na drugih osnovnih šolah v naši okolici, v Rovtah, Žireh, na Vrhniki.

Zavedamo se, da vrhovska podružnična šola zaenkrat ne nudi vseh tistih možnosti, ki jih imajo velike šole - jutranjega varstva in podaljšanega bivanja. Še nekaj let nazaj tega nismo niti potrebovali, danes pa je zaradi službenih obveznosti staršev prav to pomanjkljivost naše šole. Ne glede na omenjeno dejstvo mora tudi podružnična šola imeti za ohranitev pouka dovolj otrok v dveh kombiniranih oddelkih. Rojenih otrok pa je na Vrhu zaenkrat še dovolj.

Zato sklicujemo zbor krajanov, na katerem bomo prisotne vse strani: predstavniki občine, OŠ Rovte, Poš Vrh Sv. Treh Kraljev, KS Vrh Sv. Treh Kraljev in Vi, spoštovani starši. S skupnim reševanjem bo mogoče največ doseči. To pa takrat, ko bo vsak prispeval svoj delež k ureditvi razmer in ohranitvi pouka v POŠ Vrh Sv. Treh Kraljev.

V največji meri bo prihodnost pouka in s tem ohranjanjem šolske stavbe pri življenju odvisno prav od nas krajanov. Za Vrh pomeni to nadaljnji razvoj in kakovostno življenje na vasi. Krajevna

Otroci pri svojem najljubšem opravilu, vsakodnevna brezkrbnost in veselje ob igri

zavest mora ždeti v nas in nas mora spodbujati k resnemu sodelovanju. Ohranitev šole mora biti za nas prioriteta brez primere.

V želji po čim boljšem sodelovanju Vas še enkrat vabimo na zbor krajanov, v torek, 3. februarja ob 19.00 v POŠ Vrh Sv. Treh Kraljev. Načnimo temo v dobro nam in kraju, začrtajmo pozitivno prihodnost vrhovski šoli.

In tako se je zgodil zbor krajanov. Lepa udeležba krajanov in z vsemi predstavniki oblasti. Ravnatelj šole je zaprosil ministrstvo za šolstvo za jutranje varstvo in podaljšano bivanje. To so nam v tem šolskem letu omogočili. Kako bo naprej?

Potrebno se bo boriti. Največji prispevek pa je odvisen, še vedno, od staršev. Če boste otroke dajali v vrhovsko šolo, se za njen obstoj ni bati. Rojenih otrok je pravzaprav dovolj.

Utrinki iz življenja POŠ Vrh

V šolskem letu 2004/2005 je na POŠ Vrh, kot novost, tudi v praksi zaživela ideja o jutranjem varstvu in podaljšanem bivanju.

Jutranje varstvo je oblika vzgojno-izobraževalnega dela, organizirana za vse tiste učence, ki prihajajo v šolske prostore od šeste ure zjutraj pa tja do osme, ko se prične pouk.

Otrokom omogoča varno in umirjeno okolje, da se do pouka počasi "prebudijo", to pomeni, da lahko še malce poležijo na blazinah, poslušajo pravljice, se poigrava ... Z njimi pa je vedno ena izmed zaposlenih učiteljic: Mihaela Gostiša, Petra Jenko-Lukan, Marija Logar, ki pripravljajo aktivnosti za te otroke.

Po končanem pouku ostane skupina učencev v podaljšanem bivanju. Le-tod vodim in organiziram jaz.

V starostno heterogeni skupini je navadno 5 do 8 otrok, ki lahko ostanejo v šolskih prostorih od 12.20 pa tja do 15.40. Kuharica Ivanka Jesenko poskrbi za popoldansko prehrano.

Podaljšano bivanje je vzgojno-izobraževalna oblika dela, ki naj z dejavnostmi, ki jih ponuja, podpre otroka celostno pri njegovem razvoju.

Pomembno je, da je dovolj aktivnosti, ki učenca po končanem pouku sprostijo. Tako jim je ponujena možnost športnega udejstvovanja na šolskem igrišču ali v telovadnici, zelo pogosto, če le dopuščajo vremenske razmere, jo mahujemo na krajši sprehod v bližnjo okolico, se pri tem urimo v orientaciji, opazujemo naravo, gradimo hiše iz naravnih materialov, se pogovarjamo itd.

V obdobju osnovnega šolanja se učimo ustvarjalno preživljati svoj prosti čas, torej morajo imeti učenci v podaljšanem bivanju priložnost razvijati svoje že obstoječe interese ter odkrivati nove. Temu so poleg športnih aktivnosti namenjene tudi likovne, glasbene, plesne in tehniške zaposlitve, branje knjig ter računalniška didaktična igra. Otroci morajo izgrajevati primeren odnos do dela, zato aktivno sodelujejo pri razdeljevanju kosila. Določen čas v podaljšanem bivanju je namenjen pisanju domačih nalog in učenju.

Učencem pomagam spoprijemati se z različnimi učnimi strategijami, ki so pomembne za uspešno pridobivanje novih znanj.

Manjša skupina omogoča pristnejši vzgojni odnos med mano in učenci ter pozitivno vpliva na medvrstniške odnose med varovanci.

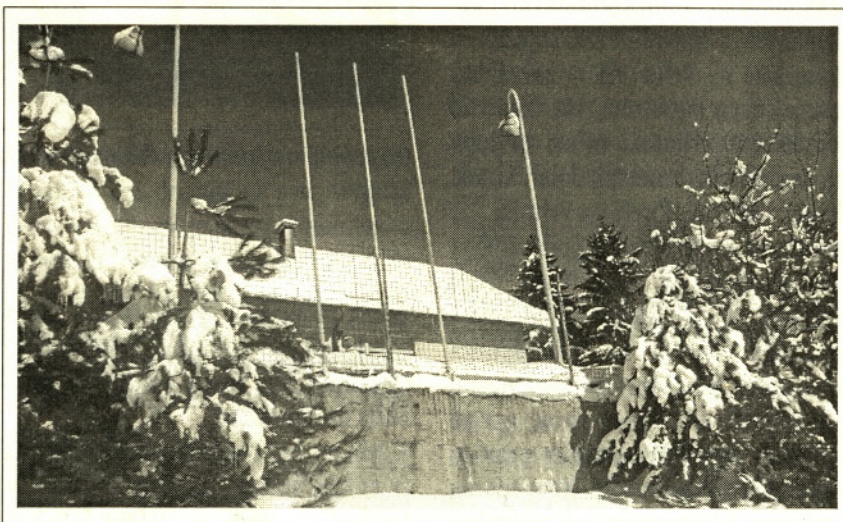
V medsebojnem druženju, igri in učenju, si pridobivajo tako pomembne socialne veščine. Z občutkom sprejetosti v skupini si posledično krepijo pozitivno samopodobo, ki je nujni predpogoj za zdrav, sproščen in ustvarjalen odnos do sveta.

Jasmina Buh

Kaj nas še čaka ...

Radi bi zamenjali vsaj del šolskih oken ...

obnovili ograjo ...

... in našli rešitev za dokončanje problema z vodo (vrtina pod Buhovcem).

Prekrivali smo šolsko streho

Petdeset let staro šolsko streho je načenjal zob časa. Nič drugega, kot potrebna zamenjava. Popravilo ni prišlo v poštev. Cimprman, domačin Marjan Treven je prisluhnil in delno sam predlagal na kakšen strateški način bi streho lahko ceneje prekrili. S pomočjo domačinov in z vso lastno odgovornostjo. Obljubo je držal. Pri županu sva uspela in začela se je borba s časom. Dolga zima, ki se je zavlekla tja v april je nekoliko zakasnila začetek del. Vendar, neugnani vrhovci smo našli čas, kljub vsemu delu na kupu. Severna stran se je začela prekrivati v torek, 27. aprila. Glavnina del je bila opravljena v treh dneh. Delo si je ogledal ravnatelj, župan in Janez Turk iz občinske uprave.

Južna stran pa se je začela prekrivati v četrtek popoldne, 13. maja. Naslednji dan je potekala obširna akcija z veliko voljnostjo prostovoljnih domačinov. Glavna dela so se končala v soboto do južine. Zaključnih del je bilo še ogromno.

Prispevek domačinov je bil izdaten.

Približno 350 prostovoljnih ur. Na roko nam je šlo tudi vreme. Zaključni piknik smo imeli v petek, 28. maja. Bil je deževen dan.

Zastavljeni cilj nam je uspelo izpeljati do konca. Tudi na prostovoljen način.

Vsem hvala lepa.

1. Severno stran šolske strehe smo začeli prekrivati na državni praznik, 27. aprila. Šest Tremarjevih delavcev in osem prostovoljnih domačinov se je spopadlo s petinštirideset metrov dolgo streho.

2. Počitek in kapljica vode zmeraj prav prideta.

3. Dokončno podoba je nova šolska streha dobila v mesecu maju.

Upajmo, da nam šolska streha ne bo delala težav vsaj petdeset naslednjih let. Je pa lepa!

Razstava

Ob koncu leta 2003 smo na sestanku s šolo, društvom in krajevno skupnostjo ugibali, česa smo zmožni prikazati domačinom in širši okolici ob velikem prihajajočem dogodkom. Obletnica šole. Sestavili smo pripravljalni odbor. Učiteljci Marija Soko (predsednica) in Mihaela Gostiša ter predstavniki krajevnih ustanov. Rafael Krvinca, Barbara Oblak in Franci Jereb. Pomoč smo iskali tudi pri drugih krajanjih.

Rekli smo. Vse tradicionalne kulturne prireditve naj letos nosijo predznak - ob 110. obletnici šolstva in 50 let zdajšnje šolske stavbe. In prvič smo javnosti sporočili naše namene ob premieri igre S tvojo hčerjo pa ne. Tudi košarkarski turnir je bil tokrat posvečen šolski stavbi. Vse ostale prireditve (obisk Ivana Sivca, razstava, igra na prostem, proslava, izdaja zbornika) pa so bile izključno namenjene praznovanju ob omenjenih jubilejih.

Tako se je v telovadnici zgodila razstava. Zamislila in postavila jo je Mihaela Gostiša. Ves material smo dobili v šoli, pri domačinih, pri bivših učiteljih in v šolskem muzeju. Na otvoritvi, 5. junija, je bilo prvič prikazano celotno šolsko dogajanje, vse od leta 1894. Obiskovalcev je bilo veliko in imeli so kaj videti.

1. V hodniku je bila postavljena starodobna učilnica, z vso pripadajočo šolsko opremo, šolskimi učili in šolskimi potrebščinami. Marsikaj od tega smo našli pri domačinih.

2. Otroci so z učiteljicama pripravili krajši kulturni program. Prisotne je pozdravil tudi ravnatelj Mitja Turk.

3. Za konec je bilo še družabno srečanje. Za goste in učitelje, ki so nekoč in danes učili vrhovske otroke. Z leve: Julči Drašler - Mesec, Mihaela Gostiša (sedi), Albin Berčič, Marija Soko, ravnatelj Mitja Turk, Anica Pajkič - Sitar. Vseh učiteljev na razstavi ni bilo.

Bila je proslava, 12. septembra 2004.

Nič kaj spodbudno vreme tistega nedeljskega dopoldneva. Prejšnjega dne smo zrlji v jasno nebo in vsi nekako odmajevali z glavami vrememski napovedi. Glasila se je: jutri popoldne v hribovitem delu zahodne Slovenije možne krajevne plohe.

Dopoldne vsi v delovnem vzdušju še pri zadnjih pripravah. Električna, ozvočenje, zastave, šanki... Nič se ni dalo vnaprej vedeti, koliko ljudi smemo pričakovati. Ob pol dveh sončni žarki in prvi obiskovalci, gostje, nekdanji vrhovci. Pavle Ravnohrib je prišel že ob enih. Prelestna Darja Švajger nekaj kasneje. Ob treh nas je bil poln prostor pred šolo. Enkratno vzdušje. Malokrat toliko Vrhovcev na kupu. Ena družina na svojem domu. Učitelji. Albin Berčič, Eवलija Čelik, Julči Drašlerjeva, Marija Soko. Otroci z učiteljico Mihaelo pripravljene s programom. Ura je bila tri. Natanko petdeset let po svečani otvoritvi.

Glasbeniki Pihalnega orkestra pripravljene. Začelo je deževati. Kot da bi nas Bog v tistem trenutku zapustil. Prestopanje, gledanje v nebo, odpiranje dežnikov. S proslavo začnemo čez deset minut. Prestavljenje klaviatur, nekaj zmede, zelo resni. Petnjast čez tri, kljub rosenju zadoni Zdravljica. Dvajset čez tri preneha deževati. Proslava se nadaljuje slavnostno, navdušujoče.

Pozdravil je ravnatelj Mitja Turk, slavnostno in zgodovinsko je govoril župan Janez Nagode. Vmes Darja in logaški godbeniki. Otroci plesali, peli in recitirali. Mihaela nasmehana, Pavle s svojim globokim žametnim glasom preganjal težke oblake nad Vrhom. Za konec še predsednik krajevne skupnosti. S svojim govorom:

Smo včasih radi rekli - povesod je lepo, a doma je najlepše. Šola pa nam je bila vsaj del mladosti drugi dom. Zato lepo pozdravljeni vsi nekdanji in sedanji Vrhovci, ki ste kdajkoli obiskovali šolo na Vrhju spet doma.

V množici obiskovalcev je bilo mnogo znanih obrazov. Albin Berčič in Eवलija Čelik se po dolgih letih zopet rokujeja.

Pa naj bo to v stari mežnji ali pa v novi šolski stavbi, do danes ko praznuje prvo petdesetletnico. Prav na današnji dan, kot je bilo že poprej omenjeno. Tako velja danes reči, da je današnje srečanje eno največjih srečanj Vrhovcev po petdesetih letih tukaj na Vrhju. Zato še enkrat lepo pozdravljeni.

Pozdravljeni tudi ostali gostje - še posebno pozdravljeni nekdanji učitelji, ki ste prišli pogledat svoje nekdanje delavno mesto.

110 let se že na Vrhju otroci učijo prvih črk in števil. Šola je preživela Avstroogrsko obdobje, kraljevo in Titovo Jugoslavijo, tri vojne, samostojno Slovenijo. Zdaj je Slovenija in tudi vrhovska šola v Evropski uniji. Nič nam ne bo lažje, kot do sedaj. Nova merila, nove norme nam bodo oteževale ohranjanje pouka na Vrhju. Vendar, če se bodo rojevali otroci vsaj v takem številu, kot do sedaj, se ni bati za prihodnost vrhovske učilne zidane. Delajmo na tem!

Iz naših vrst, v tej šoli in v stari mežnji smo odšli otroci v svet z odprtostjo, z znanjem in odločnostjo pokazati svojim vrstnikom velikost

duha hribovskega človeka. Tudi v doktorje so zrasi nekateri. Vedno pa smo radi rekli, na pol v šali na pol zares, da smo hodili v visoko šolo. Če že drugače ne, vsaj po nadmorski višini nam tega ne more nihče oporekati.

Ni vsak dan takšna priložnost, da bi se spominjali dogodkov pred petdesetimi leti. Naši očetje so takrat trdno zastavili vse svoje sile v gradnjo šole. Takratni gradbeni odbor je šel čez vrsto ovir in preprek - vendar uspelo mu je z veliko prostovoljstva domačinov v letu dni zgraditi šolo. Izbrali so ta pravo lokacijo, zgradili funkcionalno stavbo, ki je v petdesetih letih v svojih nedrjih združevala vrhovske potrebe in potrjevala pomembnost takšne stavbe na Vrhju. V vseh petdesetih letih ni nikdar izgubila duše. Malo je tako majhnih krajev, s tako mogočno šolo.

Pred dvajsetimi leti so ji bili šteti dnevi, pa so se skupnimi močmi - učiteljica in krajevni moštvo - uprli takšnemu mišljenju in dopovedali upravljalcem, da je šola tako pomembna za kraj, kot kruh in voda za življenje. Šola je ostala. Stoji še danes.

Logaški godbeniki z dirigentom Marjanom Grdadolnikom spremljajo pevko Darjo Švajger med njenim nastopom.

Lepša kot lansko leto. Z novo streho! Prav nič manj pa ni vredna pridobitev jutranjega varstva in podaljšanega bivanja. Mislim da ključna pridobitev za obstanek šolstva na Vrhu. Le otroci naj ne bi odhajali drugam v prvi razred. Tudi takšne majhne podružnične šole rabijo skoraj vse tisto, kar imajo one, mestne, ta velike. Smo v takšnem času, da ne moreš, pravzaprav ne smeš nikogar več prisiliti, na nikogar več računati, le vse bi radi imeli.

Kot je bilo že poudarjeno, vrhovska šola je srce vrhovskega dogajanja. Zato nam ne sme biti vseeno, kakšna bo bodočnost s stavbo.

Zato smo rekli lanskega oktobra, da bomo v letošnjem letu slavili. Ob petdeseti obletnici, po naših zmoglostih to stavbo. Vse skupaj takrat zavito v meglo, danes smo na koncu vsega lepega. Vmes pa smo naleteli na tisto drugo obletnico, ki je še večji pomnik življenja na Vrhu, kot petdeset let zdajšnje šolske stavbe. 17. maja 1894 je bila slovesna otvoritev zasilne šole na Vrhu Sv. Treh Kraljev. 110 let od takrat. Dramska predstava

S tvojo hčerjo pa ne, obisk Ivana Sivca, košarkarski turnir, razstava o šolstvu, Divji lovec in današnja proslava - vse to se je zgrnilo pred domačine in ljudi od drugod na Vrhu v letošnjem letu. Zadnje darilo, ki smo ga namenili vam, je zbornik, oziroma knjiga o šolstvu na Vrhu od nastanka, pa vse do danes. Sem mnenja, da je Vrh s to pridobitvijo le še bogatejši.

Za konec se je predsednik KS še zahvalil:

Ker smo na koncu z vsemi praznovanji, pa bi se resnično rad zahvalil vsem, ki ste v letošnjem letu prisluhnili našim potrebam in željam. Nikjer nismo naleteli na povsem gluha ušesa. Domačinom, ki ste bili odločno pripravljeni in prostovoljno pomagati pri vseh dejanjih. Mogoče smo že vsega po malem naveličani, pa kljub temu nam je tudi danes uspelo združiti skupne moči.

Zahvala gre sponzorjem in ostalim dobrotnikom, ki ste in so podprli naše praznovanje na takšen ali drugačen način.

Vsem današnjim nastopajočim se iskreno zahvaljujem. Pihalnemu orkestru pod vodstvom dirigenta Marjana Grdadolnika, pevki Darji Švajger in klaviaturistu, otrokom in učiteljici Mihaeli Gostiša za prisrčen program, in povezovalcu ter našemu prijatelju, dramskemu igralcu Pavletu Ravnohribu. Hvala vam!

Hvala matični OŠ Rovte in ravnatelju Mitji Turku, ki je prisluhnil krajevni želji po jutranjem varstvu in podaljšanemu bivanju otrok na šoli in naše želje posredoval pri ministristvu. Bili ste z nami na srečanjih in nam stali ob strani pri vseh prizadevanjih. Hvala vam.

Hvala občini Logatec in županu Janezu Nagodetu. Šolska streha se ne menja vsak dan. Tudi za vso drugo pomoč in moralno podporo najlepša hvala.

Zahvaljujem se vsem članom pripravljalnega in uredniškega odbora. Še posebna zahvala pa gre, danes že bivši vrhovski učiteljici in predsednici pripravljalnega odbora praznovanj Barbari Mariji Soko, zato jo vabim na oder.

Sledilo je le še povabilo.

Za vse ostale prisotne pa velja povabilo, da ne greste, kljub nekoliko slabšemu vremenu še domov. Lovski golaž, ogled razstave in veselica vabijo. Lahko pa si boste kupili tudi zbornik o šolstvu na Vrhu Sv. Treh Kraljih. Cena je 1500 tolarjev.

Ne odhajajte, zdaj se za nekatere šele začne. Lepo ko ste prišli. Če smo katerega izmed vaših sorodnikov pozabili povabiti, se je to zgodilo zaradi nepopolnih spiskov. Tako smo marsikaterega izbrskali po spominu.

Opravičujemo se za te neljube napake. Imejte Vrh v lepem spominu, kot rodni kraj, kot kraj dobrih ljudi. Vrh je lep in tak tudi naj ostane.

Pihalni orkester iz Logatca je še zadnjič odgodel v čast šoli, ob petdeseti obletnici. Sledilo je prešerno razpoloženje, nazdravljanje, tekanje kelnarjev. Ljudje so si imeli kaj povedati. Nekateri se niso srečali že leta in leta. Stiskanje rok, glasne debate na razstavi in z zbornikom v roki. Zaigrali in zapeli so še Mladi dolenjci. Ljudje odžejani in nahranjeni so se zavrteli in zaplesali. Kot tri tisoč mož v puščavi po Kristusovem pričevanju.

To bi trajalo še dolgo v noč, če se z nami zopet ne bi poigrala narava. Dež je do pol devetih odgnal pravzaprav vse.

Spustila se je megla in prenehalo je deževati. Še zadnji smo se posedli v šolsko avlo in odprli steklenico piva. Nazdravje, kljub vsemu neprijetnemu. Bil je dan, ki sem se ga bal in hkrati veselil. Zgodil se je. O vremenu ne moremo odločati.

Spraševal sem se pa, kaj hudiča smo zagrešili, da nas je tega dne "štrafalo". Odgovor sem našel in ga tudi na glas povedal. Ob Divjem lovcu smo imeli sedemkrat neizmerno srečo.

Sedemkrat, sedem čudežnih sončnih dni. Nekaj privilegija in bonusov smo že pokurili. Tokrat pa nas je ustavilo vreme samo zato, ker bi imeli težave z obiskovalci od onod in vsepovsod. Od vabljenih do tistih, ki bi prišli poslušati samo Darjo. Toliko ljudi ne bi mogli spraviti k šoli!

Že ob takem vremenu smo zasedli ves prostor. Kaj bi se zgodilo takrat, če bi sijalo sonce in se igrale mušice, tako kot prejšnjega dne. Nisem preveč razmišljal, ker tudi to razmišljanje nima nobene cene.

Le iskanje osvežujoče sence pod grmado lastnega nezadovoljstva. Kljub vsemu. Ljudje so prišli in bili zadovoljni. Le kdaj zopet v takem številu in na enem mestu?

Rafael Krvina

1. Začetek proslave ni bil naklonjen organizatorjem. Dežne kaplje so začetek proslave za nekaj minut preložile. Gostje s poslancem Stanislavom Brenčičem in županom Janezom Nagodetom, kljub dežnikom dobre volje.

2. Program je povezoval dramski igralec in naš prijatelj Pavle Ravnohrib. Program je zasnovala učiteljica Mihaela Gostiša, s sporočilom Šola - učitelj, srce, glava, oko in beseda. Nastopali so vsi vrhovski šolarji. Na skrajni levi klaviaturist Jaka Pucihar, ki je spremljal Darjo Švajger med njenim nastopom.

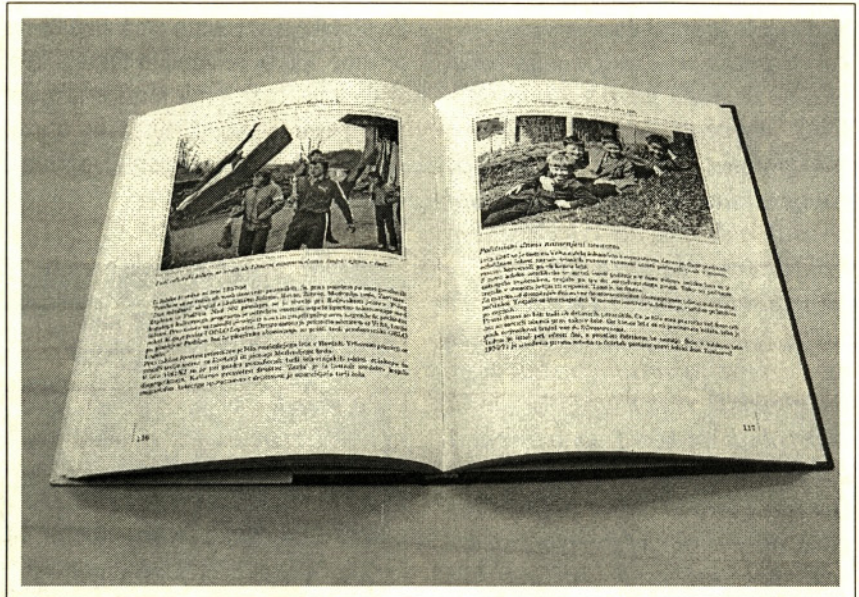
Izdali smo zbornik o šolstvu na Vrhu

Takole so zapisali v Šolski kroniki, reviji, ki jo izdaja Šolski muzej Slovenije.

Že samo ime Vrh Sv. Treh Kraljev nam daje občutek, da nam bo zbornik o šoli, ki nosi tako slikovito ime, pripovedoval posebno zgodbo. Ob prebiranju lahko hitro ugotovimo, da to sicer ne bo ravno svetopisemska zgodba, pač pa gre za vsakodnevno življenjsko zgodbo, veliko zgodbo o tesni prepletenosti šole in ljudi v majhnem kraju. Eden od zunanjih dokazov tega sožitja je tudi lep in vsebinsko obširen zbornik, ki je nastal v počastitev stodesete obletnice šolstva in ob petdesetletnici šolske stavbe na Vrhu, kakor kraj krajše imenujejo. Avtorja zbornika sta Marija Barbara Soko in Rafael Krvina, ki sta ga pripravila skupaj s sodelavci, zbornik pa je založilo Športno kulturno društvo Vrh.

V nadaljevanju se avtorica Marjetka Balkovec Debevec preda vsebini in v kronološkem zaporedju vsebinsko sloni na poglavjih iz zbornika. Za konec zapiše.

Zbornik 110 let šolstva na Vrhu Sv. Treh Kraljev prinaša dragocen pregled šolstva od začetkov do sodobnosti. Med strokovne prispevke, ki so nastali na podlagi pisnih virov in literature, pridajo dodatno vrednost intervjuji nekdanjih učencev in učenek ter spominski zapisi učiteljev in učiteljic. Besedilo dopolnjuje pestro slikovno gradivo. Delo je namenjeno poljudni uporabi in so zato viri in literatura ter podatki o uporabljenih fotografijah navedeni le ob sklepu zbornika. Morda bi bilo vendarle koristneje najosnovnejše podatke navesti ob objavljenih dokumentih in fotografijah, kar bi bilo poučno tudi za mlade bralce. Tako bi se lahko ob konkretnem delu naučili osnov navajanja podatkov in gradiva, ki ga od nekod povzamemo, saj je tovrstno znanje pri nadaljnjem študiju še kako potrebno. Sicer pa iz zbornika veje izjemen pomen majhne šole v maj-

Knjiga z dragoceno zgodovinsko vsebino vrhovske šole in kraja

hnem kraju, kjer lahko učitelji, učenci in krajanji naredijo nekaj velikega.

Ko je soavtorica zbornika iskala ustrezne podatke o šolski preteklosti, je s Slovenskim šolskim muzejem navezala tudi koristno povezavo. Muzej je šoli posredoval ustrezno gradivo, potrebno pri raziskovanju, šola pa je muzeju podarila nekaj muzejskih predmetov, ki bodo tako prerasli ozke okvire in postali pomemben element pri raziskovanju in prezentiranju slovenske šolske preteklosti.

Z malenkostmi do zadovoljstva

Velika dejanja in veliki dogodki v kraju. Veliko investicij in veliko asfalta. Imeti velike goste na proslavah in večerjeh. To bi bil ta prav predsednik, s takšnimi dejanji. Takega človeka je potrebno voliti. Tak, ki zna lobirati.

Se povsem strinjam. Kraj se mora razvijati in promovirati. Ne smemo skrivati imena, četudi smo visoko v hribih. Na strmih in senčnih lehah. Tukaj živimo ljudje, ki se imenujemo Vrhovci. Naj nas ne bo sram nositi krajevnega imena v velika središča. Kamor hodimo fehtati in iskati pravičnosti.

Tukaj živimo ljudje, ki bi radi še boljše živeli.

Imeli vsaj nekaj tistega pri roki, kar imajo mestni ljudje. Moramo spoštovati drug drugega. Majhnega in velikega. Bolnega in zdravega.

In tako naj se vprašam: kaj naj storim, če ne bom zmožol uresničiti uvodnih besed?

Pa si mislim. Z velikimi dejanji osrečujemo le del prebivalcev. Nikoli ne bo dovolj denarja naenkrat, da bi vsi koristili prejeto danost. Redkokdaj! Z velikimi gosti se srečujemo le redki. Pri velikih dogodkih so na obeh le organizatorji, snovalci in tisti, ki se rinejo v ospredje.

Kje so ostali? Eni še vedno s slabim makadamom do bajte. "Dokler je treba kramp goniti sem dober, potem me nihče več ne vidi. Oni se zažirajo, za prevoz vode v sušnem obdobju pa nimajo denarja." Evo! Tako razmišljajo majhni in nepoklicani ter tisti, ki jim ni nikoli prav. Mogoče tudi po svoji krivdi. Pa se tega ne zavedajo.

Zato se zavedam in bom imel srčni mir, takrat, ko bodo vsem omogočene malenkosti k boljšemu življenju. Jih je veliko, le da jih je potrebno videti in odkrivati. Takrat, ko bo zadovoljen najmanjši med najmanjšimi, bom vedel, da sem na pravi poti. V kolikor tega ne bo najti, tudi vsa velika dejanja izgubijo svoj čar in blesk. V očeh ljudi je velikokrat odsev tvojih dejanj.

Na vrhovskih cestah

Vzdrževalni posegi

Makadam, makadam, makadam!!!

Še vedno ga je dovolj v naši KS. S tem pa luknje, grabni, blato in nezadovoljstvo tistih, ki ga uporabljajo vsakodnevno. Poskušamo ga vzdrževati po najboljših močeh. Eni so bolj zadovoljni, drugi manj. Denar hitro skopni, prej kot sneg. Odseki v Lavrovcu: od Magana proti Maslcu, od Koče proti Cirilu, od Česna do Orla so nekako zadovoljevali potrebe uporabnikov. Tudi zaradi samostojne angažiranosti prebivalcev. Še največ pripomore k lepo vzdrževanim cestam zavest nekaterih, da luknje, ki nastanejo med letom, lahko tudi sami pokrpamo. Le, če bo material nekje v bližini, so mi nekateri pojarmali. Za to pa bo v bodoče še bolj poskrbela naša KS.

Najbolj bode v oči obljubljen obnova od Orla do Bajta. Tistih dvesto metrov spet ni prišlo na vrsto. Odgovarjam. Leto 2004 je bilo nepredvidljivo. Dolga zima nam je pobrala en lep kos pogače. Vsaj sto jurjev več je šlo s plugom po bregu. V začetku pomladi so bile vse ceste v silno slabem stanju. Prišlo je še neurje v juniju in še dodatno odneslo po bregu.

V blagajni smo na začetku leta začeli s šesto jurji neporavnanih računov. Do konca leta se ni vedelo, ali bomo dobili predlanski izpad ali ne. K sreči se to je zgodilo, vendar šele v novembru, ko je čas za večje posege nesmiseln.

Še zadnje neusmiljeno neurje v oktobru in spet dodatnih sto jurjev po bregu. V takšni situaciji, ko začneš s primankljajem, nadaljuješ s hudo zimo in z nekajkratnimi hudimi nalivi, denarja hitro zmanjka. Če bo kdo pridal, da jamraje odgovarjam, ne bo daleč od resnice. Pa kljub temu, tej resnici dodajam, da je potrebno sredstva realno porabiti in predvsem tam, kjer je potreba večja.

Zimsko vzdrževanje cest je prevzel Valentin Jesenko s.p.

Ostali makadamski odseki v vzdrževanju KS: cesta od planinske kočice do Petrača in Staj se je asfaltirala, od Petrača do Doline in cesta Popit - Sopot. Ta zadnja najbolj požrešna in skoraj ves čas v slabem stanju. Za ta dvokilometrski odsek porabimo največ sredstev. Smo pa podpisali sporazum z rovtarsko KS, da ga vzdržujemo oboji. Zakaj bi le vrhovci plačevali vzdrževanje, če se cesta nahaja tudi v katastrskem območju Rovt.

Vzdrževati je potrebno tudi asfaltirane odseke. Od Pila proti Vrhju smo pokrpali najbolj kritična mesta, uredili bankine, ki so bile v katastrofalnem stanju, očistili meteorne prepuste...

Cesta od Orla do Doline in naprej proti Sopotu in cesta iz Hlevnega vrha čez Rodof sta po kategorizaciji občinski cesti, zato za vzdrževanje skrbi občina Logatec. Odsek od Doline proti Hlevišam je 10. oktobra utrpel pravcato katastrofo. Cesto je praktično odneslo. In še enkrat več je narava dokazala strokovnjakom, da trenutna ureditev prepustov ne odgovarja ekstremni količini vode, ki se steče v to dolino ob neurjih. Kako dolgo še?

Investicijska prizadevanja

Asfalt, asfalt, asfalt.

Od planinske kočice, mimo Jereba do Petrača in naprej proti Stajam. Kilometer in pol v dolžino in tri metre in pol v širino. Na mnogih mestih izogibki, priključki in mulda. Velik zalogaj, vendar v veselje prebivalcem ob cesti. Še najbolj zadovoljna Jereb in Petrač. Kaj ne bi bila! Svet KS se je tako odločil. Res, da tudi na račun letošnjega leta. Vendar storjenega, bolje rečeno asfaltiranega, ne more nihče odpeljati. Slaba tolažba, če zaradi tega v letošnjem letu ne bi nadaljevali z načrtovanim asfaltiranjem. Kakorkoli že, nekaj dejstev, ki sem jih že prebral ob otvoritvi te cestne povezave, jih bom natrosil še na tem mestu. Marsikdo se je spraševal, zakaj od Staj do Petrača in ne od Petrača proti Dolini. Svet KS in njen predsednik imata odgovor. Kako ga razumeti je vaša stvar.

Odločali smo se med strokovnostjo, stvarnostjo in realnostjo.

Svečana otvoritev pri Petraču (slika zgoraj). Po novem odseku smo goste popeljali s konjsko vprego. (slika spodaj)

Ne morem reči, da je bila asfaltacija stroki najbolj všeč. Asfaltirati ravnino in ne klanca?! Vendar za naše pojme je stvarnost in realnost tudi treba upoštevati.

Domačini so plačali obvezujoči komunalni prispevek in se javno zavzemali, da jim bo življenje polepšano v celoti takrat, ko bo makadam izginil tudi od Staj do Petrača. Od planinske kočice do Petrača je bil že tako ali tako temeljni sklep sveta KS. Kaj in kako ob večji količini proračunskega denarja smo ob posvetu vseh skupaj našli pot do cilja. Tako je bilo za pričakovati hudo uro, če bi svet KS okleval in sprejel predlog proti Dolini. Na račun par kamionov peska, ki ga je in ga bo voda odnesla po gozdu navzdol skregati domačine? Župan bi imel polno glavo jeznih Vrhovcev, svet pa bi vneto zagovarjal svoja jasna stališča. Dober gospodar ima rad v svoji hiši mir, sem še pribil pred zbranimi tistega osmega oktobra pri Petraču. Pa ne tako za res, kot tudi ne v opravičilo. Še najbolj pa mi odzvanjajo v ušesih besede starejše gospodinje, da so luknje tudi na ravnem. Od takrat naprej imam čisto vest. To pa še ni vse. Kar se asfalta tiče. Dolžni držati obljubo je narekovalo asfaltacijo zadnjih dvestopetdeset metrov od Sopota do konca Hleviš. Od Mravljinja do Gošarja. Dali smo jo lansko leto, ko je zmanjkalo denarja še za to.

Pa smo se veselili v gasilskem domu vred s Hlevišarji. Lanskemu in letošnjemu asfaltu na čast. Vsi dobre volje, brez izjem.

Izkazane pomoči

Pomagamo, če le moremo. Tistim krajanom, ki se spuščajo v večje investicije - urejanje dostopov do domače hiše. Ne me razumeti narobe!

Dvorišč ne pomagamo asfaltirati, temveč cestni dostop do dvorišča. Nekaj sredstev že pri letnem planiranju "damo na stran" v ta namen. Seveda, če je povpraševanje. In tako povpraševanje po nekaj jurjih je lansko leto na KS prišlo od Orlove domačije, Vrh Sv. Treh Kraljev. Nismo se izneverili. Jože in Mojca pa sta bila zadovoljna.

Pomagamo pri zimskem pluzenju hišnih odceпов, ki jih je v KS kar nekaj. Tako z organiziranjem pluzenja, kot z denarjem. V lanskem letu res nismo vsega poravnali. Potem, nam bi za drugo zmanjkalo. Pa tudi petnajst tisoč ni bil prevelik zalogaj za tiste, ki so bili obvezani. Vsaj nihče ni pojmrjal.

Tudi kakšen kamion peska poskušamo pripeljati na te odseke. V lanskem letu le dva. Smo več v prejšnjem letu. Upam, da bomo letos omogočili nekaj več pomoči v tej obliki. Najraje pa tistim, ki se odločajo za večjo obnovo makadama. Če še sami nekaj primaknejo, vgradijo kakšen kanal ali izkopljejo prepust, je učinek veliko večji. Tudi naš prispevek je obogaten, saj je upanje, da bo nasuti pesek kasneje romal po bregu, če so obnovljene in narejene obcestne naprave in je odvodnavanje ustrezno regulirano.

Obnova župnišča na Vrhu Sv. Treh Kraljev

V drugi polovici leta 2004 smo začeli s temeljito obnovo župnišča. Guido Bokal je v svojem prispevku bolj natančno opisal izvedena dela, ki so bila izvedena lansko leto s strani zunanjega izvajalca Grating. V tem prispevku bom povzel prostovoljno delo faranov v prvem letu obnove.

Že takoj po končanem šolskem letu 2003/2004 smo 26. junija organizirali prvo delovno akcijo. Izpraznili smo vse prostore (pohištvo) v župnišču. Vse kar je še uporabnega smo shranili v dvorano poleg župnišča. Prve delavne akcije se je udeležilo 20 faranov.

V tem času je bil s strani Grating-a predložen okvirni popis del in predvidena cena opisanih del. Na osnovi tega dokumenta smo ocenili, da nekatera dela lahko opravimo sami in s tem prihranimo nekaj denarnih sredstev.

Ko je Grating sporočil kdaj bo začel z izvajanjem del, smo organizirali drugo delavno akcijo - 31. julija 2004. Pri tej akciji smo podrli strop v pritličju stavbe. Odpadni material smo odpeljali na deponijo pri Brencet-u. Akcije se je udeležilo 11 faranov.

V avgustu je Grating končno pričel z obnovo. Ko je bila položena betonska plošča nad pritličjem, smo organizirali tretjo delavno akcijo - 11.09.2004. Podrli smo strop nad 1. nadstropjem stavbe. Akcije se je udeležilo 17 faranov. Do konca oktobra so izvajalci izvedli glavnino predvidenih del (obe betonski plošči, prezidave, nov prehod v dvorano, novo stopnišče).

30. oktobra smo organizirali še četrto delavno akcijo. Izkopali smo stari tlak v kleti, podrli dosedanji dimnik, počistili prostore in okolico župnišča. Akcije se je udeležilo 12 faranov.

V delavnih akcijah so farani opravili 445 prostovoljnih delovnih ur (največ Hlevni Vrh in Vrh Sv. Treh Kraljev) in 65 strojnih ur (traktor, bager).

Gospodinjice so pripravile ali plačale 60 kosil. Hvala vsem in Bog povrni vsem, ki ste skriti v teh številkah !

Zunanost župnišča po prvi fazi obnove

Kako naprej ?

Pred nami je leto, ko želimo prostore pritličja urediti za potrebe župnije. Napeljati bo potrebno novo instalacijo (voda, odtoki, elektrika, cevi za centralno ogrevanje), ometati stene v vseh prostorih v pritličju in 1. nadstropju, zamenjati okna, položiti izolacijo med pritličjem in 1. nadstropjem in urediti prostore v pritličju (sanitarije, kuhinja, učilnici...).

Ker želimo letošnji del obnove (vsaj zidarska dela) opraviti s prostovoljnimi urami faranov, smo oblikovali gradbeni odbor (iz vseh vasi oz. zaselkov). Gradbeni odbor bo pomoč klučarjema pri planiranju, organiziranju in koordiniranju posameznih del. Glavna zidarska dela želimo izvesti v pomladanskem času.

Za vsa zgoraj planirana dela v letošnjem letu bomo potrebovali tudi finančna sredstva. Župnik, gradbeni odbor in svet krajevne skupnosti se bomo trudili čim več denarja pridobiti iz javnih sredstev, vendar brez vaše finančne pomoči ne bomo zmogli. Zato smo se na skupnem sestanku župnijskega pastoralnega sveta in farnih klučarjev

(7. februarja 2004) dogovorili, da pričnemo akcijo zbiranja finančnih sredstev za obnovo župnišča.

Sredstva bomo zbirali s pomočjo položnic. Vaše prispevke boste lahko nakazali v več obrokih, glede na vaše finančne zmožnosti. Kdor bo želel, bo svoj prispevek lahko oddal tudi po nedeljski maši (župniku ali klučarjema). Glavnino sredstev želimo zbrati do jeseni letošnjega leta.

Določili smo tudi okvirne zneske :

- 80.000 SIT / kmetije, ki se preživljajo samo s kmetijstvom
- 40.000 SIT / manjše kmetije, ki se preživljajo samo s kmetijstvom
- 40.000 SIT / zaposleni v podjetjih
- 25.000 SIT / upokoenci

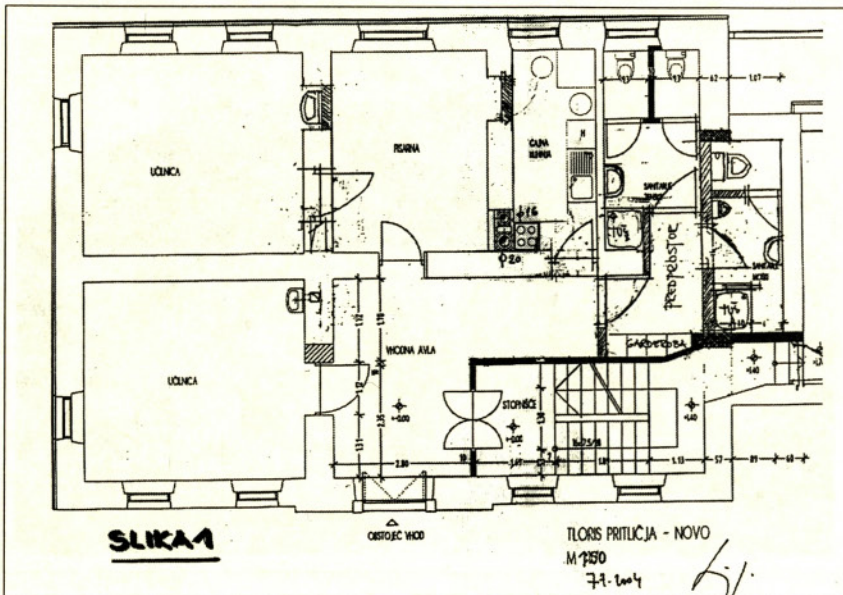
Vemo, da od faranov letos zelo veliko pričakujemo. Vendar upamo, da smo skupaj toliko močni, da fara uredi minimalne pogoje za izvajanje svojih dejavnosti (verouk, pevske vaje za otroški in mešani pevski zbor, srečanja ŽPS, mladinska srečanja, možnost sobotne maše v ogrevani dvorani).

Naj vam Bog povrne vse, kar koli boste prispevali za letošnjo obnovo župnišča.

Marko Žust

Pritličje župnišča naj bi bilo najbolj odprto in dostopno ...

Predvidena je temeljita prenova celotnega objekta, zato dela potekajo fazno.

Pred leti se je zamenjala kritina na strehi in odtočni žlebovi, kar je osnovni pogoj za preprečitev propadanja objekta.

Faza del katera se je začela v letu 2004 vsebuje preureditev prostorov v notranjosti objekta.

Najprej je bil izdelan projekt za preureditev in obnovo notranjosti župnišča.

Projekt vsebuje:

- arhitekturo z novo razporeditvijo prostorov in statičnim izračunom novih AB plošč in stopnišč ter detajli
- načrt vodovodne instalacije s kanalizacijo
- načrt elektroinstalacije
- načrt centralnega ogrevanja

V načrtu arhitekture so v kletnih prostorih predvideni prostori, ki jih imata v najemu TELEKOM d.d. in ELEKTRO d.d. z ločenim dostopom.

Za potrebe župnišča je v kleti predvidena kurilnica s prostorom za shrambo goriva, dva kletna prostora, hodnik in stopnišče.

Pritličje župnišča naj bi bilo najbolj dostopno in odprto, zato so v tem nadstropju predvideni naslednji prostori; dve učilnici, pisarna, čajna kuhinja, ločene sanitarije s tuš kabino, garderoba, vetrolov, ločeno stopnišče z dostopom do dvorane poleg župnišča.

Predvidena razporeditev prostorov v pritličju je prikazana na sliki 1.

V nadstropju je predvideno stanovanje za župnika, kuhinja, soba za gospodinjstvo s sanitarijami, pralnica in stopnišče.

Mansarda naj bi služila za shranjevanje cerkvenih predmetov, v primeru ureditve ležišč in sanitarij pa bi lahko služila za bivanje večjih skupin.

Za pogodbenega izvajalca gradbenih del, kateri je bil izvajalec že na žirovski cerkvi, je bilo izbrano podjetje Grating d.o.o. Ljubljana. Vrsta, obseg in cena gradbenih del na enoto je določena s pogodbenim predračunom v višini 10.865.004,00 SIT. V ceni je upoštevan 20% DDV. Obračun del se bo izvršil na osnovi dejansko vgrajenih količin in opravljenega dela.

Izvajalec je izvedel nekatera rušitvena dela kot so preboji kamnitih zidov na mestih novih odprtih, rušenje delov zidov zaradi povečanja prostorov,

izdelava ležišč za AB plošče in rušenje dela obstoječega stopnišča.

Izvedeno je bilo opaženje, polaganje armature in betoniranje AB plošč nad pritličjem in nadstropjem. AB plošče so izvedene v skladu s statičnim izračunom in armaturnimi načrti. S sidri se je izvedla povezava plošč nad posameznimi prostori skozi notranje zidove in sidranje AB plošč na fasadnih zidovih. Izvedene so dvoramne AB stopnice skozi vse tri etaže. Na stopniščnem podestu med pritličjem in nadstropjem je povezava z dvorano.

Zaradi pridobitve več prostora v sanitarijah je bil porušen v pritličju in nadstropju večji del nosilnega zidu debeline 60 cm, širine 420 cm.

Ojačitev se je izvedla z AB okvirjem, prereza 25 x 60 cm.

V okviru zidarskih del so bili pozidani vsi predelni zidovi in zazidane vse odvečne odprtine. Po odstranitvi obstoječih notranjih vrat so bile odprtine zmanjšane s pozidavo opečnih slopov, obstoječe lesene preklade pa so bile zamenjane s prednapetimi montažnimi nosilci. Za potrebe centralnega in lokalnega ogrevanja je pozidan nov dimnik proizvajalca SCHIEDEL z dvojno tuljavo O16 in O20 in prezračevalnimi kanali.

Pri izvajanju gradbenih del je bilo ugotovljeno, da so bili zidarski mojstri kateri so gradili župnišče spoštovanja vredni mojstri. To se vidi predvsem po kvalitetni zidavi nosilnih zidov z uporabo kvalitetnega kamna in veziva, ter izvedbo in namestitvijo železnih protipotresnih vezi v vseh zidovih v obeh smereh, na višini stropov.

Zato je bil cilj gradbenega odbora, kljub precejšnjem zamujanju izvajalca z rokom izvedbe, predvsem kvalitetna in pravilna izvedba gradbenih del pri obnovi župnišča.

Guido Bokal

Je na Vrhu res vse tako lepo ...

Na božji njivci

Ponekod radi zapišejo, drugi imajo že v glavi, da je pokopališče ogledalo kraja. Urejenost božje njive je, torej, silno pomembna. Izkazuje urejenost kraja, v katerem se nahajamo. V moralnem oziru. In prav je, da je pokopališče lepo urejeno. Največji prispevek k podobi pokopališča lahko naredimo svojci pokojnih. Vsega nikakor.

Pokopališki križ je močno zamajal podobo pokopališča. Načet od starosti, načet od mraza in vetra, načet od sonca in sopare je bil le še od daleč primeren za sveti kraj umrlih duš. Od blizu je bil le še en kup nesreče.

Pa smo ga obnovili. Material in delo. Samo to dvoje je potrebno, da spreobrnemo svet na lepše, če imamo dobre ljudi. Potem denarja ne potrebujemo veliko. In dobri ljudje se še najdejo, tudi med Vrhovci. Hvala vam!

Križ se je obnovil in narejen je popis pokopališča. Urejeno je spodobno. Za večjo obnovo pa bomo potrebovali tudi denar, četudi se dobrote ne bojim poiskati.

Novi križ je zamenjal starega, postavljenega leta 1933

Vsaj pol milijona za tlakovanje poti. Upam, da bi se z malo volje vseh, dalo urediti še to. Če pa tega ne, pa vsaj odstraniti motečo brezo, ki nastilja pred Vahtjo, vseprek svoje porumenelo odelo. Nekateri bi bili brž zato. Kaj pa lastnik?

Še nekaj drugega iz delovanja KS

KS nekaj denarja dobi iz občinske blagajne na račun delovanja, kajti za svoje delovanje mora imeti denar. Potrebno je plačevati telefon v šoli, plačevati računovodske storitve, rabimo pisarniški material. Nekaj je poštnine in drugih manjših odhodkov.

Sejnin in kilometrine si nismo nikoli izplačevali. Tako ostala sredstva lahko namenimo najrazličnejšim skupnostim v kraju. Tu pa tam v manjši meri pomagamo ŠKD-ju, priskočimo na pomoč ob Miklavževanju, ob novem letu obdarimo najstarejše krajanke...

Ob koncu letu se na skromni večerji srečamo predstavniki vseh delujočih društev in prekrizamo mnenja o krajevnih in vsakdanjih stvareh.

V lanskem letu smo ob prekrivanju šole porabili nekaj jurjev za pijačo in malico. V lanskem letu sem v "cajtngu" modroval o predlogih za lepši izgled kraja. Zaprtje jame, postavitve turistične table, oblikovanje internetne strani, obsek razgledišča na Vrhu...

Vse to in še kaj bi se našlo!

Jama, oz. vhod v Rupnikov rov še ni zaprt. Sem spraševal na oddelku za turizem na občinski upravi kako ukrepati. So mi obljubili odgovor, vendar do danes ga še nisem dobil. V kolikor vem, kakšnega posebnega dovoljenja s strani občine ne bi bilo potrebno. Le dogovor z lastnikom, z Bradeškom. In nekaj dobre volje!

Za turistično tablo je potrebno nekaj več časa. Idejna zasnova obsega panoramo Vrha in njegovih kulturnih in naravnih znamenitosti v vseh letnih časih. To pa traja vsaj devet mesecev. Do poletja najbrž bo! Še lokacijo je treba določiti.

Naslava www.vrh-sv-treh-kraljev.si ga še ni najti in tudi ne izslediti na spletnih straneh. Začetna vnema se je porazgubila. Vseh! Pa tudi cajta v lanskem letu je bilo bolj malo.

Razgledišče pa je dobilo svoj pomen. Zastirajoče krošnje listavcev smo odstranili. V dveh delih. Pred prvim majem sva z Bernardom posekala in izvlekla večino. Evro kres je gorel še izdatneje. Pustila sva pol češnje in še nekaj drugih dreves, ki so v Petrčevi, delno v župnijski lasti. Nisem sam hotel postavljati mej. Jeseni pa so me rovtarski planinci, s katerimi dobro sodelujemo, vprašali, ali posekajo še nekaj odvečnega drevja ali postavijo razgledni stolp. Pa je padla še preostala češnja in nekaj jesenja. O postavitvi razglednega stolpa pa v drugem obdobju in pod drugim vodstvom. Eni imajo pa res idejo, ali pa smisel za humor. Pa me je vprašal povsem resno!

Rafael Krvina

Ali so vitki beli brezi pod pokopališkim zidom šteti dnevi?

Nagrobni kamen

Najstarejši nagrobni kamen, vsaj domnevam, na zdajšnjem vrhovskem pokopališču je bil postavljen l. 1895. Stodeset let nazaj. Postavil ga je Schwinger. Brat župnika Jožefa Schwingerja, ki je na Vrhu župnikoval celih trideset let. Na tem nagrobniku marsikaj piše. Nekaj se še da razbrati, nekaj pa je že uničil zob časa. Pomagajte mi razvozlati napisano. Moja želja je, da bi črke obnovili in dragoceno kulturno znamenje še za nekaj časa ohranili. Za kamen, ki že več kot sto let kljubuje vetru in soncu, se še ni bati, da bi čez noč razpadel.

Odstrta in zastrta prihodnost

Ne morem kar v tri dni narekovati prihodnosti. Nihče izmed nas. Z vizijo ali brez nje. Za lažje napovedovanje je potrebno imeti nekaj jasnih ciljev, realnega pričakovanja in sedmega čuta. V vsakem letu se ne da delati čudežev. Ne investicijskih, ne programskih. Kljub vsemu. Letu 2005 je stopilo med nas. Treba se bo boriti po najboljših močeh, izbirati prave besede in bežati stran od razprtij. Smo le majhni. Zatorej, z zmernostjo do občinskih vrat po proračunska sredstva. Ne pa ponižno. Na vaških cestah bo nujno nekatera kritična mesta bolje vzdrževati. Ni potrebno biti plat zvona. Ceste so kolikor toliko v dobrem stanju, vendar z malenkostmi se da še kaj postoriti. Tudi z zavzetostjo tamkajšnjih prebivalcev. Bomo že povrnili v kakšni drugi obliki. Le kazati s prstom in godrnjati na razmere tudi v tem času ne pripelje daleč. Čas v katerem živimo je še daleč od tistega, ko bi lahko vse zahtevali. Še vedno je treba tudi kaj dajati. Se da vse lepo pogovoriti, dogovoriti in v zadovoljstvo vseh postoriti. Investicijskega denarja je za petnajst milijonov. Vendar nekaj od tega je že oddanega. Bomo izračunali in videli, kje se nahajamo. Ostalo bomo namenili

asfaltu. Kam? Od Petrača proti Dolini, nagibamo pa se tudi za asfaltacijo v Lavrovcu. Predlog še ni potrjen.

V interesu pa je tudi nadaljevati zemeljska dela proti Rodofu s Hlevnega vrha. Se bomo odločili, že kmalu. Pred poletjem.

Od vodovoda k šolski stavbi smo le še pri besedah. Lansko leto smo dali prednost strehi. In jo tudi dobili. Za končanje te večletne vodne agonije mislim, da ne bo preteklo več mnogo vode. Upam, da bo tudi kaj priteklo. To je več kot nujno.

Tudi ob malenkostih se bomo ustavljali in pogovarjali. Kraj mora rasti, se obnavljati in ga moramo negovati.

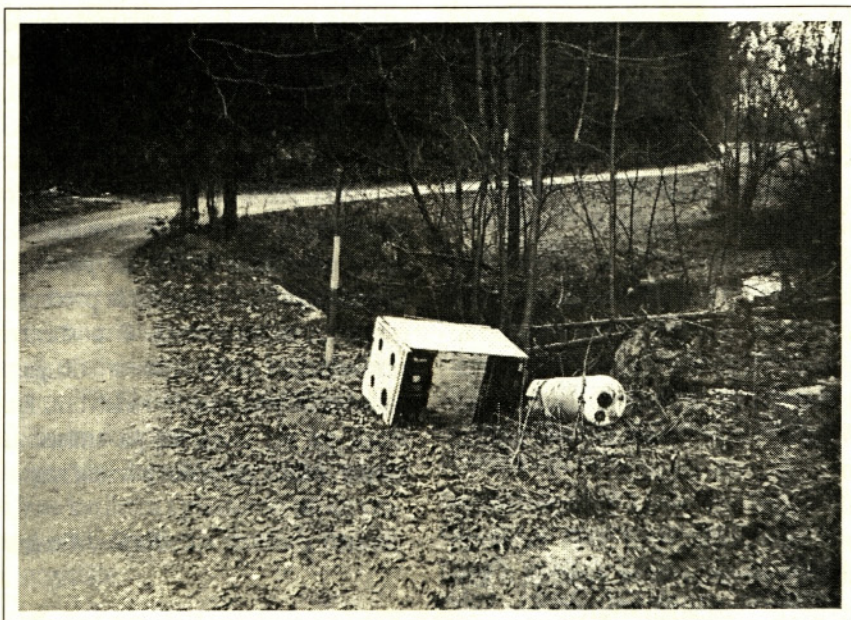
Mogoče bomo potem še bolj zadovoljni. Obletnic na Vrhu v letošnjem letu ne bomo obeleževali. Kot kaže se v preteklosti na peticah ni dogajalo nič posebnega. Tudi ne bi bilo najbolje. Smo nekateri utrujeni še od lanskega leta. Po najboljših močeh bomo pomagali pri delu društev in drugih ustanovah.

Po vaših glavah se mota ogromno idej, predlogov. Dobrih, slabih, argumentiranih. Z njimi ven, na dan. Lahko se zgodi, da kakšnega uresničimo. V dobro nam in kraju.

Ekološka ozaveščenost

Časi divjih odlagališč so bolj ali manj minili. Grape in globeli so bila v socialističnih časih odlagališča za vse tisto, kar človek ni več potreboval. Ta so se marsikje sanirala, večina pa jih je prekrilo listje in drugi drevesni odpadki. Pričujoča fotografija pa opozarja, da med nami še vedno živijo "častilci" čistega okolja. Najcenejša varianta je še vedno tista. Kosovne odpadke na avtomobilsko prikolico in peljati do prvega skritega ovinka. "Ekolog" na sliki je bil vsaj toliko prizanesljiv, da ni vsega skupaj pahnil še v vodo. Mogoče je bilo pa vseeno pretežko.

Foto: Na meji med KS Vrh in Route, na cesti Popit - Sopot.

Gasilci v letu 2004

Članstvo

Gasilsko društvo ima 98 članov. Članstvo se od lanskega leta ni bistveno spremenilo. Mlajših od 18 let je 33 članov. V januarju 2005 sta 70 let praznovali naši članici Tončka Mivšek in Pepca Petrovčič. Ob tej priložnosti smo ju obiskali, jima čestitali za okrogli jubilej in jima zaželeli zdravja in vsega dobrega.

Strokovna usposobljenost

Operativna enota šteje 18 članov. Gasilci se redno usposabljujejo in urijo za posredovanje ob eventualnih naravnih nesrečah. Usposabljanje se izvaja na rednih mesečnih vajah, še posebej pa na tečajih, ki se jih naši člani udeležujejo. Naše društvo ima 23 članov s tečajem gasilca, 7 članov z opravljenim tečajem vodje enote (nižji gasilski častnik) in 3 člane z opravljenim tečajem vodje enot (gasilski častnik).

Tečaj za gasilca

Glavna naloga na področju izobraževanja, ki si jo je vodstvo društva zastavilo za tekoči petletni mandat, je izvedba tečaja za gasilca. Društvo ima namreč danes 28 članov starejših od 18 let, ki nimajo opravljenega tečaja za gasilca. V februarju 2004 se je po temeljiti pripravi pričel prvi del tečaja. Tečaj poteka v gasilskem domu. Upamo, da se bodo drugega dela tečaja (ki je planiran za naslednjo zimo) udeležili tudi tisti člani, ki so prvi del tečaja opravili že pred leti. Z opravljenima tečajema bo društvo okrepilo operativno enoto, ki neposredno sodeluje pri gašenju požarov. Za društvo je pomembno, da ima čim več operativnih članov, saj nas je večina zaposlenih daleč od domačega kraja.

Dolgoletna želja gasilcev PGD Vrh se je uresničila. Asfalt mimo gasilskega doma.

Le tako bo društvo ob vsaki uri imelo na razpolago ljudi, ki bodo ob nenadni nesreči lahko priskočili na pomoč.

Vodenje društva

Upravni odbor društva se je v lanskem letu sestel na petih rednih sejah, kjer je planiral, vodil in koordiniral delovanje vseh skupin oz. komisij, ki delujejo znotraj društva (operativa, mladina, članice, veterani). Deset mladih gasilcev se je v juliju udeležilo letovanja v Savudriji. Vodil jih je mentor Iztok Novak. Poveljstvo je pričelo z novim popisom požarne vode po naših domačijah (količina in dostop do vode). Hkrati se izvaja tudi popis mesta hranjenja nevarnih snovi (goriva, umetna gnojila ...).

Srečanje veteranov

Naše društvo je 10. septembra 2004 organiziralo srečanje veteranov GZ Logatec. Srečanje se je pričelo ob 16. uri pri gasilskem domu. Po sprejemu, ogledu gasilskega doma in skupinskem fotografiranju, so se veterani odpravili do farne cerkve.

Ogledali so si notranjost cerkve in zunaj uživali v lepem razgledu. Nato so se odpravili še v gostilno Kasarna, kjer je sledil kratek program in večerja. Srečanja se je udeležilo okrog 60 gasilcev - veteranov.

Asfalt

V septembru je društvo dočakalo asfalt pri gasilskem domu. Predhodno je bilo še potrebno urediti škarpo ob gasilskem domu. Asfalt je bil položen na celotni trasi "Staje" - Planinska koča. Sedaj bo lažje izvajati redne vaje in priprave na tekmovanja pred gasilskim domom. V gasilskem domu je bila izvedena tudi pogostitev ob svečani otvoritvi in blagoslovu obnovljenih cest na Vrhu in Hlevišah.

Ostale dejavnosti

Ob igri na prostem "Divji lovec" so gasilci na vseh ponovitvah prevzeli redarstvo in urejanje prometa na parkirišču na Jerebovem griču. Tudi v lanskem letu je bila organizirana že tradicionalna Florjanova procesija (prvo nedeljo v maju).

Anton Kokelj z jubilancko Pepco Petrovič

Vrhovski gasilci pri sedemdesetletnici Tončki Mivšek.

Kaj pa letos ?

Najpomembnejša naloga je seveda skrb za operativno pripravljenost za posredovanje ob pojavu naravne nesreče.

Upamo :

- da nam bo uspelo zaključiti tečaj za gasilca,
- da bomo dobro vzdrževali svojo operativno opremo in ostalo imovino društva,
- da bomo pridobili še nekaj nove operativne opreme (zaščitne obleke, cevi...),
- da se bodo naše ekipe dobro pripravile na gasilsko tekmovanje, ki bo v jesenskem času,
- želimo tudi zaključiti popis požarne vode in na osnovi popisa izdelati krajevni zemljevid z vsemi pridobljenimi podatki,
- seveda ne smemo zanemariti sodelovanja s sosednjimi gasilskimi društvi in s kraji (šola, KS, ŠKD, potrebe krajanov)
- urediti želimo kletne prostore doma.

Marko Žust

Mladi gasilci v letu 2005

Aktivnosti mladih gasilcev so odprtega tipa, kar pomeni, da si jih lahko ogleda vsak. Starši, kraji ali celo člani drugih društev in tako vidijo, kaj tam otroci počno. Ker se zavedamo, da starši nimajo vedno časa povsod spremljati svojih otrok je dobro pogledati nazaj in primerjati načrtovane aktivnosti z uresničeni.

Namen prostovoljnih gasilskih društev je med drugim tudi zagotavljanje potrebe po varnosti pred požari in drugimi naravnimi nesrečami. Največji vzrok nesreč je človeška malomarnost, zato vidim ključno vlogo prostovoljnih društev na preventivni dejavnosti, ki temelji na oblikovanju zavesti in izobra-

ževanju članov društva, kot tudi vse javnosti v okolju.

V skladu s tem gledanjem in v skladu s cilji gasilstva, ki je na Slovenskem staro več kot 136 let, so bili zastavljeni tudi cilji in predvidene aktivnosti mladih gasilcev v našem društvu.

Vsebinsko predvidenih aktivnosti so predstavljale redne vaje vsakih štirinajst dni, priprave na srečanje, enotedensko taborjenje v Savudriji, pridobivanje značk mladih gasilcev v Savudriji, udeležba na kvizu, aktivnosti v mesecu požarne varnosti in druge aktivnosti na željo mladih gasilcev.

V okviru teh aktivnosti smo zapisali naslednje cilje:

- okvirno oblikovati tekmovalno ekipo za leto 2005,
- izboljšati obvladovanje gasilskih veščin,
- dvigniti nivo znanja v zvezi z gasilstvom in pridobiti značke iz preverjanja znanja v Savudriji
- se uvrstiti med prve tri ekipe na občinskem kvizu.

Vaje so bile v povprečju vsakih štirinajst dni. Vaj nismo imeli v obdobju, ko smo taborili v Savudriji in 3 tedne v avgustu za gasilce mladince. V primerjavi z letom 2004 nam je uspelo dvigniti prisotnost na vajah za več kot 7 odstotkov. Okvirno imamo oblikovane ekipe za tekmovanja 2005, kljub temu pa so za nove člane vrata odprta.

Trenirajo vsi, vaj se udeležujejo vsi, tekmujejo najboljši. Udeležili smo se srečanja v Hotedršici, ki je bilo zanimivo in smo se na njem prav zabavali.

Taborjenje v Savudriji je v višini 1/3 cene pokrila občinska gasilska zveza, 1/3 PGD-Vrh, 1/3 pa starši. Vesel sem, da mladi gasilci iz našega društva niso povzročali težav na taborjenju. So dosegli cilje, ki smo si jih skupaj zastavili pred odhodom in niso niti enkrat samkrat prekršili dogovorov, ki smo si jih zastavili pred odhodom na letovanje. Upam, da so se imeli lepo.

Na občinskem kvizu je ekipa pionirjev zasedla tretje mesto, medtem ko se mladincem ni uspelo uvrstiti med prve tri ekipe. Kljub temu, da je pokazala dobro znanje iz področja gasilstva. Žal, ni imela sreče s splošnimi vprašanji, ki se jih naučimo v šoli.

Ni nam uspelo izvesti piknika, oziroma izleta za mlade gasilce. V letu, ko je bilo taborjenje v Savudriji ni tako kritično, kljub temu bomo v prihodnjem letu tej nalogi zagotovo posvetili več pozornosti. Škoda pa je za tiste, ki niso bili v Savudriji. Razlogi so trije. V predvidenem času za te aktivnosti sem bil zadolžen za organizacijo te aktivnosti v inozemstvu, drugi razlog je finančni in tretji se skriva v slabem vremenu v tem obdobju.

V letu 2004 nam je na področju dela z mladino uspelo izvesti tudi nekaj aktivnosti, ki jih nismo načrtovali. Pionirji so s svojo zagnanostjo uveljavili, da smo pripravili tečaj za izobraževanje za značke v društvu. Na preverjanju so pokazali odlično znanje. Izobraževanje je potekalo v mesecu požarne varnosti in se nadaljevalo v mesecu novembru. Gasilci mladinci pa so se po več letnem premoru nastopanja na gasilskih tekmovanjih, na povabilo Drenovega griča, udeležili tekmovanja in si tako pridobili nekaj izkušenj. Zasluge za pripravo ekipe gredo predvsem Boštjanu Mivšku. Čaka nas precej izzivov za prihodnost in uresničevanje strateških ciljev za delovanje našega društva. Cilj našega društva na področju dela z mladimi je, na leto vpisati najmanj dva mlada in aktivna gasilca.

Veselih obrazov: Anica Kokelj, Špela Oblak, Žan Rekar, Janez Mivšek in Andreja Eniko

To predstavlja potreben minimum za dolgoročno in uspešno delovanje tega društva. Tisti, ki hodijo na vaje obvladajo osnovne veščine, tako da predvidevamo v letu 2005 več zabavnih in športnih aktivnosti. Na tem področju so vrata odprta tudi za sodelovanje s športnim društvom. Trendi kažejo, da nam bo uspelo še posebej, ker v to verjamemo.

Iztok Novak

Letovanje v Savudriji

V ponedeljek, 12.7.2004, smo se z domačim gasilskim društvom odpravili na letovanje v Savudrijo. Odšlo nas je deset otrok od petega do osmega razreda. Taborili smo v šotorih, ki so bili postavljeni v krogu. Ko smo prvi dan prispeli v kamp, smo se najprej porazdelili po šotorih. Hitro smo odšli na kopanje. Ker pa je bila voda zelo mrzla, naše veselje ni trajalo dolgo. Vrnili smo se nazaj v šotore in počakali na večerjo. Vsak dan v tednu, ki smo ga preživeli v Savudriji je potekal približno takole. Ob sedmih zjutraj smo imeli budnico. Nato pol ure časa za dokončevanje sanj, preoblačenje in urejanje. Po jutranjem urejanju je bil na vrsti tek in razgiba-

vanje. Ko smo dodobra razgibali vse dele našega telesa je bil na vrsti zbor. Pozdrav, himna in dvig zastave. Častni del je minil in ob osmih smo odšli na zajtrk. Od pol devetih do devetih smo morali urediti šotore, katere so ocenjevali. Ko smo opravili vsa hišna opravila smo imeli tako imenovano šolo v naravi, kjer smo se seznanjali z gasilskimi veščinami. Ob koncu tedna pa smo opravili še nekakšno zaključno preverjanje, ki je pokazalo, koliko smo odnesli od šole. Ob pol desetih smo počasi odšli na plažo, kjer smo uživali vse do nih. Takrat nas je čakalo kosilo. Po kosilu pa prosti čas. Prosti čas je hitro minil in spet smo okoli treh odšli na plažo. Do šestih smo uživali na pekočem soncu, nato pa odšli na večerjo. Po večerji smo se morali pripraviti na večerne dejavnosti, npr. na orientacijski tek, pohod, ali pa smo se pomerili v najrazličnejših športnih veščinah. Ob desetih zvečer naj bi bila tišina, vendar so nam naši mentorji prizanegli, da smo lahko ostajali pokonci še dlje. Tako je približno potekal vsak dan v tednu, ki smo ga preživeli ob obali. Lahko pa rečem, da je bilo v Savudriji zelo lepo. Le, če bi se tudi naši mentorji tako dobro razumeli med sabo, kot smo se mi.

Špela Oblak

Gledališka predstava na prostem - Divji lovec

Velikokrat obujam spomine na preteklost. Mnogo dogodkov je že zdavnaj pozabljenih, le peščica jih je še ostalo. Ponavadi dogodki, ki človeku pomenijo nekaj več in jih zato noče ali pa ne more pozabiti. Ko razmišljam o lanskem letu, mi vedno znova pred oči prihaja igra na prostem. Divji lovec.

Ta zgodba se je pričela nekje v marcu lanskega leta. Na "Orlovem grebenu" se je odvijala tekma za "vrhovski pokal" v smučanju. Po zaključku smo se še malo poveselili in takrat sem izvedel, da sem izbran za naslovno vlogo Divjega lovca. Nekako mi kar ni šlo v glavo. Kako? Jaz? Zakaj jaz...? Neizkušeni, premladi za tako vlogo. Pa vendar, bilo je res.

Dober mesec kasneje smo pričeli z vajami. Najprej smo besedilo le prebrali, kasneje pa smo posamezne prizore odigrali na odru in v učilnici. Ker je oder majhen, smo lahko vadili kvečjemu kontakt med igralci in določene podrobnosti. Čez čas pa, ko se je zunaj otoplilo, smo igrali na igrišču pred šolo. Prizorišče je bilo tu boljše, saj si imel

zaradi večjega prostora vsaj malo več občutka za gibanje.

Vzporedno z vajami je potekala tudi izdelava scene. Prav kmalu po prvem maju se je le-ta začela. Dela je bilo zares veliko, saj postavitve prizorišča za igro na prostem ni mačji kašelj. Tako je bila v začetku junija vsaj groba osnova že postavljena in vaje so se lahko preselile na pravo prizorišče. Vse posamične prizore smo združili v celoto in šele tu se je potem izoblikovala prava igra.

Dan D je bil vedno bliže. Čakal sem ga težko, čeprav je trema vedno bolj naraščala. Prisoten je bil tudi malenkosten strah. Bo uspelo? Bodo gledalci zadovoljni? Kaj, če se zmotim? Mnogo vprašanj mi je rojilo po glavi med "mašo" - začetkom igre. Takoj po vstopu na prizorišče pa je vsak dvom izginil. Tribune so bile polne, gledalci pa polni pričakovanj. Ob pogledu na to me je spreletel nepopisen občutek, ki mi je povišal samozavest. Še bolje pa je bilo na koncu. Bučen aplavz je bil poplačilo za ves trud, ki je bil vložen v ta projekt.

Moram priznati, da sem na vaje vedno hodil z veseljem. To je bila sicer neka obveznost, a jaz tega nisem občutil. Vsako srečanje z ostalimi sodelujočimi pri igri je bilo družabno srečanje. Vzdušje je bilo res dobro, saj smo delovali kot vsklajena ekipa. In to je dalo viden rezultat.

Divji lovec pa ni bila le igra, temveč še veliko drugega. Spoznal sem, da mnogo ljudi, ki živijo v našem kraju, sploh nisem poznal, ali pa jih že dolgo časa nisem videl. Igra na prostem, pa je le tak projekt, kjer je potrebno veliko ljudi in sklepanje novih prijateljstev ter spoznavanje novih ljudi je neizogibno.

Igra pod milim nebom je mnogo več kot le igra. Ima dobre in slabe strani, vendar pa so slabe v primerjavi z dobrimi skoraj zanemarljive. Vidi pa se, da je delo prostovoljno in da se dela s srcem. Če ne bi bilo tako, se verjetno takšnega projekta niti lotili ne bi. Če pa že, zagotovo ne bi dosegli takšnega uspeha. Samo upamo lahko, da se bo to nadaljevalo.

Gregor Kogovšek

Divji lovec v številkah

Sodelovalo je:

- 35 igralcev
- 9 pevcev in pevka
- 11 mož, žena in otrok
- 2 konja
- 18 spremljevalnih vlog in sodelavcev
- 25 delavcev tehnične ekipe (med njimi igralci in ostali sodelavci predstave)
- 25 prostovoljcev na dan predstave (vstopnina, redarji, šank...)
- 38 sponzorjev
- 7 domačinov je podarilo les za sceno
- 4 društva so posodila kostume
- 150 povabljenih na zaključni piknik
- 4.135.700 SIT stroškov

Odigrali smo 7 predstav. Premiera je bila v soboto, 26. junija. Ponovitve so si sledile: nedelja, 27. junij; sobota, 3. julij; petek, 9. julij; sobota, 10. julij; petek, 16. julij in zadnja predstava sobota, 17. julij. Največji obisk je bil na zadnji predstavi. Vseh gledalcev je bilo 4433 in 235 gostov.

1. Župana in posestnika Zavrtnika je odlično upodobil Matija Trček.

Njegovo hči Majdo je odigrala prekaljena Tadeja Oblak. Gregor Kogovšek se je spoprijel z vlogo Janeza, Divjega lovca. Na skrajni levi Peter Jelovčan, v vlogi gostilničarja.

2. "Ali imaš res hudiča v želodcu?" Franko Čelik, v vlogi nadutega sina vaškega posestnika in dobrovoljni vaški norček Tonček, ki ga je "brez napak" odigral Rok Klemenčič. V ozdaju fantje in dekleta v vaški gostilni.

3. Dekleta: Katja Hribernik, Alenka Buh, Klara Treven, Mateja Mivšek, Vesna Mivšek, Anita Oblak, Petra Jesenko, Neža Jelovčan in Tadeja Oblak so prepevajoč prispele na planino. Na kraj tragičnega dogodka. Gorsko naravo je upodobil Bogdan Albreht.

Odrska predstava - Pošteni lopovi

levo zgoraj:
Marjan
Kogovšek, Irena
Kokelj, Rok
Klemenčič, Jaka
Treven, Sandi
Eniko, Marko
Treven, režiser
Franci Jereb
sedijo z leve:
Anica Kokelj,
Gregor Kogovšek,
Anita Oblak in
Alenka Buh

Igralska skupina kulturnega društva že skoraj trideset let brez prekinitve pripravlja odrsko dramsko predstavo. Večletna tradicija je, da je to komedija in tudi letos je bilo tako. Pošteni lopovi. Naslov, ki že sam nakazuje na neko nasprotje v igri, kar je za komedijo značilno.

Dejstvo je, da je letos na odru delovala zelo pomlajena ekipa in skoraj polovica igralcev je igralo prvič. Zato igra ni smela biti pretežka. Pošteni lopovi so bili v čakalni vrsti že precej časa, vendar do realizacije ni prišlo vse do letos. Mislim, da je bila igra kar primerna za takšno ekipo, ki je ustvarjala tokrat. Tudi vsebina se mi je zdela primerna in bolj zanimiva, saj je vsaj malo odstopala od "tipične vrhovske igre". Malo sem se že naveličal predstav, kjer je glavni konflikt omajana zakonska zveza in se pač vse vrti samo okrog tega, kdo bo koga prevaral, kako bo to skril, itd... Skratka, zaplet je vedno zaradi neke negativne človekove lastnosti. Pri letošnji predstavi pa je vse skupaj postavljeno malo drugače. Največja težava je v tem, da se hoče dekle iz lopovske družine spreobrniti in začeti živeti

pošteno življenje. Vmes se začne nevede plesti še ljubezenska vez, kar samo še okrepi nasprotje očetovega in hčerinega mnenja. Čeprav glava lopovske družine zelo prepričljivo opravičuje svoje "delo" in hoče hčer dobiti spet na svojo stran, mu to ne uspe. Na koncu se celo sam poboljša in hčer pusti živeti svoje življenje. V življenju je že tako, da dobro vedno zmagá nad zlim.

Kot član ekipe, sem s predstavo zadovoljen. Mislim da se je vsak igralec po

svoje potrudil, kar je prineslo dober rezultat. Najlepše je videti polno dvorano. To je dokaz, da delo ni bilo zastoj. Če bo šlo tako naprej, ni bojazni, da bi se tradicija vsakoletnega dramskega ustvarjanja prekinila. Edino, kar bi še pripomnil je, da bi morda v prihodnosti malo spremenili tematiko igre. Mogoče ne bi bilo slabo, če bi po dolgem času na oder spet postavili kakšno ljudsko komedijo. Saj živimo v vaškem okolju, igramo pa za ljudi.

Gregor Kogovšek

Prizor iz komedije Pošteni lopovi

Prelomnica vrhovskega odra

Čarlijeva teta - ena boljših komedij: Jure Treven in Matija Trček

Skoraj v vsaki številki Krajevnega Informatorja ne gre mimo pisanja o vrhovskih igralcih. Ne čisto slučajno. Na tak način poskušam odkrivati in pojasniti nekaj tistih malenkosti, ki so ohranjale vrhovski oder pri življenju. Ali sem ravno jaz poklican za krajevnega študioza, ne vem. Enostavno si vzamem to pravico. Kako razmišlja o mojem pisanju prvi in zadnji bralec prispevkov, pa do danes še nisem čisto na jasnem.

O igralcih tokrat nič. Bolj pomembno se mi zdi dogajanje, tam ob koncu osemdesetih in v začetku devetdesetih let. Imam jo za največjo prelomnico v vseh skorajšnjih tridesetih letih izjemnega delovanja. Ne zaradi društvene preobrazbe iz ZSMS-ja, temveč zaradi notranjih pretresov in menjave generacije.

Jakob Kokalj je v svojem aktivnem delu dal vrhovski igri svoj slog in svojsten pečat. Človeška drama in usoda posameznikov (Lucija, Mariša, Metož) je zaznamovala in ustoličila nekatere Vrhovce v odlične igralce. Odkrival je talente in v tistem času ponesel vrhovsko pravljico tudi izven krajevnih meja. Gledalci so tako v drugih krajih prvič spoznali vrhovski oder.

Druženje vrhovske mladine je postalo dramsko ustvarjanje. Mladi so bili pripravljene sprejeti breme vzhajajoče tradicije. Pa to sploh ni bilo breme. Vse prej kot to!

Franci je nadaljeval Jakobov slog. Ljudska drama slovenskih avtorjev. V mnogočem najlepši časi vrhovskih iger. Kdo se ne spominja predstav Dekle iz Trente, Domen, Pozabljeni ljudje. Prav slednji so bili vrh ustvarjanja tiste generacije. Komedijantski prebliski so bili bolj ali manj manj posrečeni. Tudi gledalcem je ugajal tak stil. Približajoča se socialistična polomija je ljudi utesnjevala in ljudstvo je znalo sprejemati človeško dramo.

Prišla je sezona 1988/89. Še vsi pod vtisi odlične prejšnje sezone (Pozabljeni ljudje), je tudi tokrat Franci na mizo prinesel nekaj vznemirljivega, novega za gledalce - komedijo Dan oddiha. Prve vaje so nakazovale bujno nadaljevanje te generacije. V čustvenih bralnih vajah je prišla novica. V Horjulu igrajo Dan oddiha. V zmedenem ozračju in skorajšnji paniki se je vodstvo odločilo, da z nadaljevanjem komedije ni več smiselno. Soditi danes je precej lažje, kot v tistem času. Bila pa je to napaka. V tistem času dramske skupine niso tako

pogosto gostovala, kot danes. Razmišljalo se je, da bi se morali odpovedati nekaterim gostovanjem in s tem posreden dobiček od predstav. Že takrat je bilo društveno delovanje odvisno od svojega zaslužka.

Nastopilo je krizno obdobje, ki ga je poslabšala še rezervna varianta komedije Hidrocentrala v "nekem" dolu. Krajevno ime sem pozabil. Igralci smo bralne vaje zapuščali po dveh urah in pol v negativnem ozračju. Igre nismo sprejeli. Štirinajstdnevni Francijev trud ni bil poplačan. Brez kakršnihkoli ugibanj in mnenj bi bila to ena izmed najslabših predstav tistega obdobja. Pravzaprav po tako veličastnih predstavah zadnjega obdobja takšnega nazadovanja vrhovski igralci nismo bili pripravljene sprejeti. Prišlo je do konflikta med akterji in v ambicioznem Markotu smo našli četrtega režiserja vrhovskih predstav.

Marko Žust, vrhovski režiser v letih 1989 - 1992

V Nušičevih Žalujočih ostalih, po vrhovsko Kdo bo dedič, ni prišlo do razprodaje ugleda. Še več! Vrhovski potencial se je prelevil v fazo generacijske menjave.

Franci Jereb ob 20. obletnici vrhovskega odra

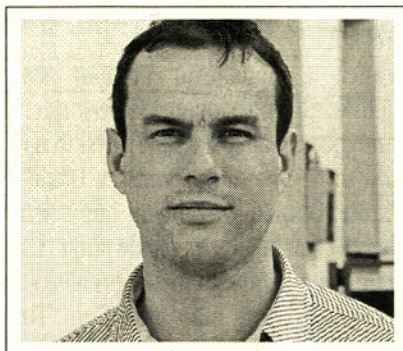
Nekateri starejši so se zaradi vse večjih službenih obveznosti in družinskih razmer razšli z vrhovskim odrom. V naslednjih letih smo imeli najplodovitejše obdobje. Tudi po dve igri na sezono. Kljub temu, da je prvo violino režije imel v rokah Marko, je Franci, poleg triletno avanture na Govejku, tudi doma ustvarjal. Mogoče je potihoma pripravljaval spektakel, ki bi kot meteor znova zasijal na vrhovskem odskem nebu. In to se je zgodilo. V sezoni 1992/93. Z eno najlepših komedij našega časa. Čarlijeva teta. V teh štirih letih se je nova generacija dovolj preizkusila in se hkrati izoblikovala v perspektivno podobo, ki je potrebovala le še pravo dramsko delo. Pred sezono je bilo veliko ugibanj, kdo bo režiser. Nihče od dvojice ni hotel ne prevzeti, ne opustiti. V ozadju je nov val igralcev celo zbiral podpise naklonjenosti enemu in drugemu. Čas mrtvega teka je prekinil Franci, ko je prinesel na mizo izziv, ki je čez noč postal uresničljiv. Čarlijeva teta je bila tudi dokončno slovo nekaterih preizkušenih igralcev. Pa tudi začetek uveljavitve in dokončne zrelosti nekaterih mlajših. Tako se je končalo obdobje, ko je potekala mehka generacijska menjava, z nekaj hladne vojne med režiserjema. Ali se vsaj meni tako dozdeva! Je pa bilo veliko pozitivnega tudi na osebni rasti posameznikov.

Rafael Krvina

Športno kulturno društvo na novi poti

Društvo je 12. decembra 2004 izvedla volitve v upravni in nadzorni odbor. Dobili smo nove in sveže moči. Pa pogledajmo imena. Predsednik - Aleksander Eniko; UO - kulturna sekcija: Gregor Kogovšek (predsednik), Franci Jereb, Anita Petrovčič; športna sekcija: Bojan Eniko (predsednik), Sašo Hribernik, Jaka Treven; NO - Rafael Krvina (predsednik), Marko Treven, Marjan Kogovšek.

Intervju z novim predsednikom društva - Aleksandrom Enikom

Zdaj si predsednik SKD-ja že nekaj časa. Kakšni so prvi občutki? Je bila odločitev težka in kaj je prevagalo, da si prevzel Barbarin sedež?

Prevzeti štiriletni mandat tako močnega in aktivnega društva ni enostavno, saj zahteva veliko obveznosti in odgovornosti. Da prevzamem Barbarin sedež sem se odločil iz enega razloga. Dobil sem možnost, da lahko storim tudi kaj več za društvo in kraj. Začetni občutki so bili nekoliko zbežani. Po slabih štirih mesecih pa moram priznati, da sem vesel, da lahko

opravljam funkcijo predsednika društva.

Upravni odbor se je precej pomladil. Prišlo je do generacijske menjave. To je po eni strani dobro, po drugi slabše. Kaj misliš, ali lahko zaradi mladostne zagnanosti društvo naleti na ovire, ki bi lahko društvo pahnilo v težavnejši položaj od trenutnega?

Društvo je vsa leta delovalo zelo uspešno. Zdaj je dobilo nove moči, kar je za društvo pomembno. Naše delo je, da društvo uspešno vodimo naprej, ne glede na težave in ovire, ki se lahko pojavijo. Nikakor pa ne bomo dovolili, da bi društvo pahnilo v slab položaj.

Društvo je nosilec krajevnega in kulturnega življenja. Kot predsednik nosiš precejšnjo odgovornost v kraju. Lahko rečemo, drugi človek na vasi. V mnogočem napornejša funkcija od vodenja KS in PGD?

Društvo je v nekem pogledu steber, ki povezuje ljudi v našem kraju in nas spremlja skozi življenje, ki je povezano s kulturo in običaji. Glavni člen društva so krajanji, in upam, da bomo še naprej sodelovali v dobri veri in prijateljstvu. Še naprej naj bo naše geslo: skupna volja je naša pot!

Na vasi je od takšne funkcije, predsednika društva, nenazadnje precej odvisno delovanje celotnega društva. Se strinjaš s trditvijo, da če boš sam delaven in odgovoren, boš tudi druge potegnili za seboj?

Ko sem prevzel funkcijo predsednika sem se zavedal, da sem hkrati prevzel tudi veliko odgovornost. Trudil se bom, da bo društvo uspešno delovalo in hkrati dobilo zaupanje krajanov novemu vodstvu.

Ali se ti zdi, da širša okolica dovolj dobro pozna ŠKD Vrh in njegovo delovanje? Ima društvo ugled?

Društvo je v zadnjih štirih letih dobilo velik ugled in prepoznavnost v širši okolici na kulturni dejavnosti. Mislim, da je čas, da posvetimo več pozornosti tudi športu.

Sandi, hvala lepa in veliko uspešnega delovanja v naslednjih letih!

Že vnaprej se tudi jaz zahvaljujem vsem, za vsako sodelovanje ali pomoč pri delovanju ŠKD Vrh. Hvala!

Štiri leta Jaz Člani

Minila so štiri leta, odkar sem sprejela kandidaturo za predsednico društva ŠKD Vrh. Davno, vendar ko preletiš vsa štiri leta postane tako blizu. Radovednost, želja po soustvarjanju in tudi po samodokazovanju je botrovala tej odločitvi. Obenem pa me je obdajala skrb, kako združiti mladostno neizkušeno, študij, delo in vodenje društva. Vendar, pa saj društvo ni samo predsednik, ni samo odbor, društvo smo vsi člani. Tudi s te strani je bila sprejeta moja zahteva, da del odgovornosti v času izpitov in še posebej diplome prevzamejo na pleča drugi. O tem so bili seznanjeni vsi, vsaj tisti, ki so obiskali letni občni zbor. Pa vendar, zgodilo se je ravno tisto, česar me je bilo strah. Metanje polen pod noge, če niso odobrvali mojih ali naših odločitev. Ker se stvari kot po pravilu pogosto podvajajo, se je moja diploma podvajala s praznovanjem obletnice šolstva na

Vrhu Sv. Treh Kraljev. Sodelujoči so se držali prej omenjenega dogovora, pa je vseeno prišlo do klevetanja na moj račun s strani določenih članov društva. Kje je vaše dostojanstvo, da bi te stvari povedali meni v obraz! Vsi smo ljudje, vsi delamo napake, prav tako tudi jaz. Vsem, ki pa ste prevzeli določeno odgovornost v tem času, iskrena hvala.

S ponosom lahko pohvalim vse sodelujoče v akcijah društva, še posebno odbore, kajti naredili smo zelo veliko. S praznovanjem dveh obletnic in igrama na prostem smo se dokazali širši javnosti. Znotraj smo poskušali razgibati dogajanje, kolikor smo pač mogli. Marsikdo prav tako ni videl, da tudi za tedensko vodenje aerobne vadbe potrebuješ čas, disciplino, voljo. Štiri leta, od novembra do aprila, so dekleta in ženske s svojim obiskom podpirale moj program. Aerobiko začasno prekinjam, pa ne zato, ker sem odšla iz kraja ali zaključila predsedovanje, čaka me vesli dogodek.

Z zaključkom mandata sem prestopila en prag življenja. Zrelejša, izkušenejša in tudi odločnejša. Zato pritrjujem besedam: "Vsak dan je ena sama šola", in ta šola je bila zame odličen preizkus samega sebe.

Barbara Oblak

Mi trije smo najboljši par

Redko se zgodi, da se na enem mestu, tudi v majhnem kraju, znajdejo trije predsedniki hkrati. Zgodi se. Da pa nastane fotografija, pa brez fotoaparata vseeno ne gre. Tako smo se vrhovski predsedniki skupaj našli na nedavnem gasilskem občnem zboru. 26. januarja zvečer. Pa zakaj se ne bi vsi skupaj enkrat fotografirali? Ne mislite si, da gre za razkazovanje. Verjemite ali ne?

Nastal je posnetek, ki bo čez nekaj časa postal zgodovinski. Za vse tiste rodove, ki prihajajo za nami.

Obstaja pa še ena razlaga. Takole ob steklenici piva lahko pade kakšna brihtna. Ob dobrem sodelovanju vseh treh vrhovskih ustanov - KS, PGD, ŠKD - je večja možnost, da nekaj izrečenega in predlaganega, mogoče na takem mestu kar tako, nekoč obrodi sadove. In zato je pomembno, da se predstavniki društev srečujemo. S tem bogatimo odnose. In zaradi dobrih odnosov je marsikdaj v vsakodnevnem življenju lažje ustreči ali povprašati po sodelovanju v skupnih akcijah. Razkazovanje in čast gor ali dol. Sicer pa, v vašem življenju ju ne gre iskati prav dosti. Je pomembnejše kaj drugega!

Rafael Krвина

Padalski skok - izlet v Lesce

Po opravljenem skoku smo prejeli diplomo. Z leve: Barbara Oblak, Rafael Krvina, Srečko Krvina in Tine Jesenko

Letalo se počasi vzpenja na tritisoč metrov. Stol, Begunjšica, avstrijske planine so krepko pod nami. Našega vzletišča skoraj ni moč zaznati. Štirim srce bije nekoliko hitreje. Smeh je zadržan in razpotegnjen. V želodcu krči, roke so potne, misli v glavah preskakujejo. Rafael, Barbara, Tine, Srečko. Skok v tandemu, s trideset sekundnim prostim padom. Za nagrado, ker smo dolga leta uspešno delovali v ŠKD Vrh. Pa kdo hudiča si je zamislil to norost? Jaz bi kljub vsemu še rad živel. Tudi to ti pade na pamet. Vse razumem. Verjamem v sposobnosti mojega inštruktorja. Pa vseeno pomisliš, da mu med letom lahko odpove srce. Je rekla klapa, da še nihče ni ostal gor. To me je opogumilo.

Letalska vrata se odpro. Trdno sem prisesan na njega. Kot dojenček v maminem telesu. Dva pred nama skočita solo. To moraš videti, kako hitro izgubiš človeka izpred oči. Srce razbija, roke prekrižane na prsih, poskušam poklekni, napraviti tisto, kar sva se učila na tleh. Ni bilo časa, že sva letela v mrzlo sapo. Za nekaj časa izgubiš orientacijo,

mogoče celo zavest, ne veš kaj se dogaja. Potem pa, nekaj najvznemirlivejših sekund v mojem "dolgem" življenju. Jadrati, gledati iz ptičje perspektive, se predajati hitrosti z več kot dvesto na uro. Čudovito. Najlepši del dneva. Padalo se odpre in potem že skoraj z dolgočasno drsiva skozi rezek novembrski zrak.

V želodcu se nekaj dogaja, rad bi bil čimprej na zemlji. Približuje se cilju. Ljudje, ki so bili še nekaj trenutkov prej le pike, postanejo razpoznavni. Še doskok. V telemark. Nama ne uspe. Pa deva na trebuh zaradi moje napake. Vsega je konec. Le poplava mešanih občutkov. Evforija, adrenalin, strah. V obratnem vrstnem redu. Tudi oni trije pristanejo. Še preostali Vrhovci so srečni, da se nam ni zgodilo nič hudega. Bilo je nekaj strahu, gate pa so ostale, kljub vsemu, čiste.

Nadaljevanje nedeljskega izleta je bil še vedno pod vplivom tistih trideset sekund prostega pada. Panoramski let z avionom mi je nudil, vse prej kot srečanje z Bogom. Nedeljsko kosilo pri Jožovcu, pri Avseniku, s pravšnjo merico vina je povrnilo moči. Pravočasen povratek domov, pa je za nedeljo tudi po meri človeka. Lep dan! Doživetij poln, predvsem pa izstopa spoznanje, da so nam naši društveni prijatelji in bodoči ustvarjalci društvenega dogajanja, nesebično omogočili za konec našega delovanja nepozaben trenutek v našem nemirnem življenju. Ostanite še naprej spoštljivi, razumevajoči in odgovorni vsak dan, kjerkoli boste prodajali svojo dušo.

Rafael Krvina

Visoko nad oblakih leti Barbara ...

Semafor športnih tekmovanj

Velikonočni strelski turnir (12. april 2004)

Člani: 1. Janez Žust 174 (krogov), 2. Franko Čelik 161, 3. Igor Bačnar 153, 4. Marjan Žust 152, 5. Rado Kogovšek 146, 6. Rafael Krvina 141, 7. Nande Vičič 136, 8. Janez Kogovšek 125, 9. Jože Petrovčič 120, 10. Marjan Mivšek 115, 11. Roman Kogovšek 108, 12. Blaž Jelovčan 104, 13. Roman Albreht 103, 14. Sašo Hribernik 101, 15. Nejc Mivšek 84, 16. Lovrenc Treven 32

Članice: 1. Martina Bačnar 133, 2. Tončka Mivšek 117, Oblak Barbara 74

Liga v streljanju, oktober 2003 - marec 2004

1. Janez Žust 170, 7 (povprečje štirih streljanj), 2. Franko Čelik 160,5; 3. Franci Jereb 145,2; 4. Rado Kogovšek 136, 5; 5. Marjan Mivšek 126,5; 6. Blaž Jelovčan 114; 7. Nejc Mivšek 96,7.

Košarkarski turnir (30. maj 2004)

Vrstni red: 1. ŠKD Vrh, 2. Žagarji (Gorenja vas), 3. Alpina, 4. Žiri
Rezultati: Žagarji - Žiri 89:53, Vrh - Alpina 57:43, Žiri - Alpina 59:61, Vrh - Žagarji 52:49, Žagarji - Alpina 65:59, Vrh - Žiri 63:52

Športno zabavno popoldne (22. avgust 2004)

Nastopajoči: Jezero (Petra Jesenko, Irena Treven, Franci Oblak, Matevž Treven), Lavrovec (Vesna Kogovšek, Marta Jelovčan, Blaž Jelovčan, Tomaž Alič), Hlevni vrh (Maja Kogovšek, Marica Mivšek, Janez Bradeško, Marjan Mivšek), Hleviške (Anita Petrovčič, Martina Peternelj, Sandi Jelovčan, Iztok Novak), Žirovski vrh (Irena Gantar, Mojca Gantar, Gregor Kogovšek, Marjan Kogovšek), Vrh (Milena Kunc, Jerneja Smrtnik, Miha Kunc, Slavko Smrtnik).

Otroci: ŠKD Vrh (Klara Sedej, Nataša Kunc, Leon Smrtnik, Andraž Oblak), Jezero (Tina Treven, Tjaša Treven, Gašper Oblak, Rok Jesenko), Hlevni vrh

(Blažka Mivšek, Nejc Mivšek, Janez Mivšek, Lenart Treven)

Igre. Člani: Vodenje krogle z batom (Hlevni vrh - zmagovalec), Taksi (Lavrovec), Jahanje osla (Jezero), Podiranje šahovskih figur (Vrh), Zadeni bandidos (Vrh)

Otroci: Vodenje krogle (Jezero), Poskakovanje z balonom (Hl. Vrh), Jahanje osla (Jezero), Podiranje šahovskih figur (ŠKD Vrh), Zadeni bandidos (ŠKD Vrh)

Vrstni red. člani: Vrh 30, Lavrovec 25, Hlevni vrh 25, Hleviške 18, Žirovski vrh 15, Jezero 14

otroci: Jezero 24, ŠKD Vrh 20, Hlevni vrh 16

Tek Vrhovske klančine (22. avgust 2004)

Vrstni red, predšolski otroci: 1. Tina Mivšek, Marjana Treven; deklice do 4. razreda: 1. Tjaša Treven, 2. Blažka Mivšek, 3. Ana Treven, 4. Tina Treven; deklice do 8. raz.: 1. Irena Treven, 2. Anja Treven, 3. Andreja Oblak; dečki do 4. raz.: 1. Oblak Andraž, 2. Matija Rus, 3. Jure Jelovčan, 4. Lenart Treven, 5. Matic Krvina, 6. Petrovčič Aleš; dečki do 8. raz.: 1. Leon Smrtnik, 2. Gašper Rus, 3. Gašper Oblak, 4. Janez Mivšek; ženske do 30 let: 1. Mojca Gantar, 2. Petra Jesenko; ženske nad 30 let: 1. Irena Treven, 2. Martina Peternelj, 3. Marta Jelovčan, 4. Marica Mivšek, 5. Milena Kunc; moški do 30 let: 1. Srečko Krvina (čas 8:38 - rekord proge), 2. Miha Kogovšek, 3. Gregor Kogovšek; moški nad 30 let: 1. Jože Petrovčič, 2. Matevž Treven, 3. Marjan Mivšek, 4. Matija Sedej, 5. Janez Bradeško

8. turnir v balinanju (5. september 2004)

Vrstni red: 1. Logatec, 2. Rovte, 3. BŠD Žiri, 4. ŠKD Vrh, 5. Vrsnik, 6. ŠKD Vrh - ženske

Rezultati: vrhovska skupina: Vrh ž. - Logatec 4:13, Vrh m. - Logatec 7:12, Vrh m. - Vrh ž. 12:8,

rovatarska skupina: Rovte - Žiri 4:6, Rovte - Vrsnik 13:7, Žiri - Vrsnik 4:8.

mali finale: Vrh m. - Žiri 1:13, veliki finale: Logatec - Rovte 13:12

17. nogometna tekma poročeni - neporočeni, Anžonov travnik (17. oktober 2004)

Poročeni - Neporočeni 3:1 (Strelec za poročene, Tine Jesenko 3 gole, strelec za neporočene Sašo Hribernik)

Zaključno balinarsko tekmovanje sezone 2004 (24. oktober 2004)

Bližanje: 1. Vesna Kogovšek 21 točk, 2. Sandi Eniko 19, 3. Barbara Oblak 18, 4. Franko Čelik 18, 5. Janez Kogovšek 13, 6. Marjan Eniko 13, 7. Blaž Jelovčan 11, 8. Primož Kogovšek 11, 9. Marjanca Eniko 9, 10. Andraž Oblak 8, 11. Anita Eniko 7, 12. Marko Treven 7, 13. Vinko Oblak 4, 14. Nada Kogovšek 1.

Zbijanje: 1. Franko Čelik 9, 2. Rafael Krvina 7, 3. Janez Kogovšek 5, 4. - 5. Sandi Eniko 3, Blaž Jelovčan 3, 6. - 7. Vesna Kogovšek in Marko Treven 0 točk.

Namiznoteniški turnir (27. november 2004)

Vrstni red: 1. Franko Čelik, 2. Gašper Jesenko, 3. Srečko Krvina, 4. Boštjan Mivšek, 5. - 6. janko Arhar in Jože Petrovčič, 7. - 8. Andraž Oblak

Srečko Krvina

Življenje Vrhovcev doma in po svetu ...

Zgoraj levo: Borut Hribernik, Tadej Alič, župnik Jože Stržaj, Irena Treven, Suzana Smrtnik, Anica Kokelj, Cene Treven, Rok Jesenko, kaplan Andrej Jemec. Spodaj levo: Andreja Eniko, Špela Oblak, nadškof in metropolit Alojzij Uran, Andrejka Oblak in Irena Gantar.

Birma

V lanskem letu je bila na Vrhu po štirih letih znova sv. birma. V nedeljo, 20. junija. Bila je deževna nedelja. In prav med mašo je divjalo pravo neurje. Tudi v popoldanskem času ni prizanašalo z dežjem in nalivom. Imeli pa smo čast videti, takrat še pomožnega škofa, danes pa nadškofa ljubljanske nadškofije, gospoda Alojzija Urana. Enajst birmancev, šolarjev sedmega in osmega razreda, je bilo tega dne v središču pozornosti. Doma, v cerkvi in pri Bogu. Naslednja birma bo že naslednjega leta.

birmanec

Kraljica miru

Kraljica miru si je za svoje razodetje izbrala Medžugorje. Del Evrope, na meji dveh svetov: krščanstva in muslimanstva. Spregovorila je pravočasno s preroškim glasom in bolečino matere, ki vidi svoje otroke v bolezni, lakoti in krvi.

Njen glas je močno odmeval v čistih srcih preroških ljudi celega sveta. Priklonili so se njej in njenemu sinu, prosili odpuščanja za svoje grehe in se zaobljubili poštenemu življenju.

Njene besede pa niso našle poti skozi naduta in spletkarska močvirja, do sprijenih src voditeljev različnih narodov. Klic materinske dobrote so v

svoji zlobi in sprijenih računih zavrgli v blatu oni, ki odločajo o življenju in smrti, oni, ki jim je lažje prijeti za ubijalsko železo, kakor ponuditi roko sprave. Oni, ki si poljub predstavljajo kot strel iz kanona, in smrt kot rešiteljico, ki te osvobaja sovražnikov. Hudobni duh se je naselil v njih in prav kmalu je prišel čas, ko sta se hudobija in sovraštvo razlila iz izmečkov, razlila preko vseh meja. Curki krvi so pljusknili na vse strani in se vsak dan znova polnili z življenjsko tekočino nedolžnih ljudi.

Groza, trpljenje, smrtni strah in smrt, so hodili z roko v roki vsa leta medsebojnega uničevanja in razčlovečevanja zemlje.

Marija, mati miru pa je ves čas s solzami v očeh klicala k ljubezni, miru, sreči in spravi. Slišali so jo tisti v tankih, slišali so jo tisti za topovi, tisti s puškami v rokah. Tisti v lepih sobah za pogrtnjenimi in z žulji naroda obloženimi mizami pa so vpili: "Smrt, smrt, smrt!" Njihovo orožje je mesarilo in odpiralo rane, kri je odtekala, glas Kraljice miru pa so zaprli skupaj s svojo vestjo v temne kleti vladnih palač.

Porušili so še zadnje mostove. Povzročanje gorja in bolečin drug drugemu je postal edini cilj dveh svetov, ki si danes že na tisočih frontah stojita nasproti. Vsak zavrt v svoje ogrinjalo napuha in lažne ideologije, seje to smrt iz svojih predpasnikov, na namišljene sovražnike. Krutost in zahrbtnost sta edino merilo. Moj Bog, kje je pamet? Kje vse tiči razkosana in poteptana ljubezen?

Ali se to gorje sploh lahko konča prej, preden bo za vse prepozno, ker bomo eni in drugi izgubljeni prej, preden bomo spoznali pomen besede - MIR.

Ali bodo narodi znali prisluhniti Božji ljubezni in izbrati svoje SKRBNIKE ne pa KRVNIKE, da nam vladajo?

Dušan Strlič - Lojze

Romanje v Medžugorje

Od ponedeljka 30. 8. pa do četrtega 2. 9. 2004 nas je avtobus romarjev iz Žirov in Vrha Sv. Treh Kraljev, pod duhovnim vodstvom dekana Jožeta Stržaja in kaplana Andreja Jemca, poromalo v Medžugorje. Da je bila zasedba avtobusa polna, se nam je pridružilo nekaj romarjev od drugod, kar je še popestrilo in polepšalo te čudovito bogate dni. Pot nas je vodila mimo Metlike, preko meje, mimo Plitvic, Knina, Sinja, Imotskega v Bosno proti Medžugorju. Med vožnjo smo se med seboj spoznali in predstavili. Videli smo porušene domove in pretreseni ugotavljali, kakšno bolečino lahko prinese vojna. Gospod Andrej je poskrbel, da smo ob molitvi rožnih vencev in s

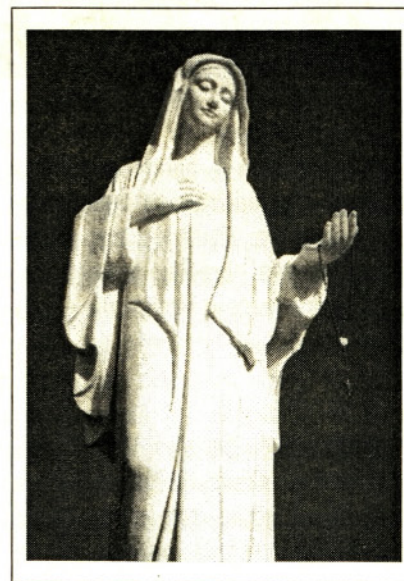

petjem, povezani med seboj in z Bogom, prispeli okrog pete ure popoldne na naš cilj. Po nastanitvi v sobah smo odšli v cerkev. Udeležili smo se molitve rožnega venca, maše in molitve po njej. Pozabiš kdo si, od kod si, cerkev je polna ljudi vseh narodnosti, starosti in molitve v vseh jezikih se zlivajo v eno samo pisano mavrico verne množice. Pred oltarjem vsak dan okrog trideset duhovnikov. Naša dva prebereta evangelij v slovenščini. Zgubiš občutek za čas, nagovori te moč in lepota križa, Marije in takrat v sebi prosiš vsa odpuščenja. Čutiš prisotnost večnega Boga. Gotovo smo vsi to doživeli, saj smo preživeli še dva neponovljiva dneva v tem kraju. Romali smo na Crnico, kraj Marijinih prikazovanj, molili križev pot po poti na Križevac, prisostvovali pričevanju vidca Ivana in obiskali skupnost sestre Elvire, Cenacolo.

Tam sta nam dva fanta pričevala o trnjevi poti ozdravljenja od odvisnosti. Sprehodili smo se po Oazi miru in v kapeli v tihoti poklekli pred najsvetejše. Ves kraj v Medžugorju je prežet z milostjo božjega blagoslova in prepojen z molitvijo romarjev, napolnjen je s toploto in svetlobo. Nekaj prostega časa smo izkoristili za ogled novega mostu v Mostarju. Gospod dekan Jože nas je opozoril na ogromna pokopališča, kjer počivajo večina nedolžne žrtve zadnje vojne. Ruševine nekoč mogočnih stavb

pričajo o grozotah, ki so se odvijale v teh krajih. V četrtek smo se v jutranjih urah poslovili od Medžugorja in se po dolini Neretve peljali proti morju. V Makarski smo imeli v hrvaškem Lurdu sveto mašo, kratek počitek pa smo izkoristili za skok v kristalno čisto morje. V nadaljevanju lepe poti ob morju nas je župnik Kaštelske župnije pogostil z okusnim kosilom. Tudi ob povratku smo molili rožne vence in s pesmijo krajšali kilometre ter se ob skrbnem in prijaznem šoferju vztrajno bližali domu. Vse dni nas je spremljalo veselje, smeh in sploh prijetno vzdušje. Boglonaj g. Jožetu in g. Andreju!

Rezka Kogovšek

Iz romarskega dnevnika (El Camino 2004)

Torek, 13. julija; St. Jean-Pied de Port (francosko mesto v vznožju Pirenejev) Ob pol desetih zvečer, ko je bilo poslopje železniške postaje še obsijano z zahajajočim soncem smo prispeli na izhodišče 780 km dolge poti. Prebili smo se v središče mesta in naposled našli urad za romarje, kjer smo kupili romarske izkaznice, kamor bo potrebno pritisniti 28 pečatov kot dokaz, da smo pot resnično prehodili. Kar nekaj časa je trajalo, da smo se podpisali in oddali svoje podatke. V gostilni čez cesto smo našli prostor za prenočišče in si na dvorišču pripravili prostor za mašo. Ob soju sveč smo slavili Gospoda.

11 h me je poklical prijatelj Ildefonz, stolni župnik v Burgosu. Za nas je rezerviral deset prostih mest v prenočišču s slikovitim imenom - Emavs. Ko smo pri-

Ob 10 h maša s stolnimi kanoniki - vse peto v latinščini. Po maši smo se zahvalili Ildefonzu za gostoljubje s steklenico viskija. Za prenočišče ni hotel vzeti ničesar...

Na isti mizi nam je potem gostilničar postregel s paradižnikovo juho in domačim kruhom. Sledil je zadnji in ves dan pričakovani obred: na postelje raztegniti spalne vreče in zlesti vanje. Ob 23 h smo ugasnili luč...

Petek, 23. julija

Potegnili smo do Burgosa. Ulice do središča mesta so se neskončno vlekle, tudi dan je bil peklensko vroč, ko smo hodili med strnišči in nepočetim žitom. Okrog

šli do predmestja Burgosa, sem se mu oglasil, da nam da natančne smernice glede prave poti. Napotil nas je ob reki. Ne dolgo za tem me je ponovno poklical in sporočil, da je prišlo do spremembe: bogoslovec, ki je imel na skrbi prenočišče, je pozabil na rezervacijo. Kaj sedaj? Ildefonz se je spomnil, da ima prazno čisto novo malo semenišče in da je tam prostor... Srečanje z Ildefonzom; večerno pivo pred katedralo; odlično spanje - spali do 8 h. Skupen zajtrk.

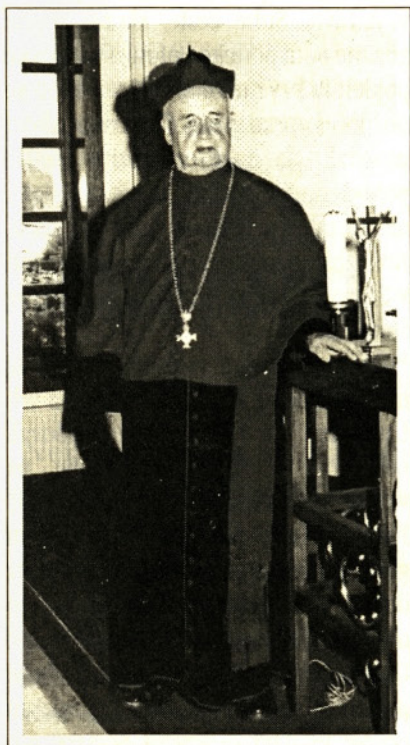
Sobota, 31. julija.

Premalo časa za posvečanje dnevniku. Dolge ture. Vročina. Ravnina je dolgočasna in ubija. Ne samo telo. Tudi dušo. Kako je monotonost ubijajoča za hojo in v življenje! Godrnjanje nič ne pomaga. Ravnino je potrebno prepešati. Zanimive so maše. Enkrat mašujemo celo na stopnicah pokopališča, ki je zaklenjeno. Pred kom? Za nami je mesto Leon, ki smo ga dosegli včeraj. Na vratih manjše cerkve je pisalo, da je maša ob 19. uri. Sestri zakristanki (slučajno sem zadel pravo) sem povedal, da bi rad somaševal. Reva je bila tako zmedena, da se je spotaknila, ko je nesla poln ciborij hostij in s hostijami vred padla po kapeli, da so se raztresle po vsem prostoru. Ali so nune res neobčutljive za vse zemeljsko? Bog ve! Somaševal sem s patrom, ki je prišel maševat sestram iz znamenitega samostana Montserrat. Ves čas si je iskreno prizadeval, da bi mu bil pri oltarju enak. Ne samo, da sem po evangeliju v španščini prebral še slovenskega. Po povzdigovanju sem oba dela, ki jih običajno moli somaševalec, molil v slovenskem jeziku. To so sestre poslušale...

Jože Stržaj

Slovo od našega nekdanjega župnika

Stanko Kapš je jesen svojega življenja preživel na Vrhniki

Na god sv. Stanislava, 13. novembra sem mu po telefonu še čestitala. Za god. Vprašala sem ga po njegovem zdravju in počutju. Rekel je, da je "še kar", samo da ima občasno bolečine v trebuhu. Navadno se je zelo zanimal za razmere v naši fari. Tokrat pa je bil njegov glas utrujen in ni kazal želje po pogovoru. Zato sva kmalu končala.

Toliko bolj me je presenetila nekega jutra osmrtnica, da je po dobrih dveh tednih od najinega zadnjega pogovora župnik Stanko Kapš umrl.

Dan pred njegovim pogrebom je ležal na mrtvaškem odru na Vrhniki, kjer je kot upokojeni duhovni pomočnik deloval celih trinajst let. Poslovilne maše na Vrhniki se je udeležilo zelo veliko ljudi. Največ iz tisti župnij, kjer je bil župnik. Na dan pogreba, ki je bil na njegovo željo v njegovem rojstnem kraju, Rožnem dolu pri Semiču, smo se tudi nekdanji njegovi farani iz Vrha Sv. Treh Kraljev v velikem številu poslovlili. Poslovilno mašo je daroval pomožni

ljubljski škof Andrej Glavan. Poleg škofa Glavana in Kvasa je somaševalo še mnogo drugih duhovnikov. Farani horjulske in vrhniške župnije so se pokojnemu župniku prisrčno zahvalili za vse kar je dobrega storil njim. Le Vrhovci smo na to, žal pozabili. Čeprav je po hudih vojnih preizkušnjah prva duhovniška leta daroval prav Vrhovcem. Ni mu bilo vedno lahko. Bil je stalno pod nadzorom. Kontrolirali so njegovo delo in početje. Zlata svoboda je imela prste tudi tam, kjer jih ni bilo treba. Župnik pa je bil tistega časa najbolj privlačen magnet, da so švigale strele okrog njega tudi ob jasnem vremenu. Spomnim se, da je imel težave že ob večjem zvonjenju in pritrkovanju. Tudi pevci nismo imeli miru. Vaje niso smele biti v župnišču, ker ni bila cerkvena stavba. Selili smo se v mežnarijo. Tudi mežnarija ni bila cerkvena stavba in za verske stvari ni bila primerna. Stisnili smo se v mrzlo zakristijo, kjer je bilo komaj toliko prostora, da smo lahko na obeh nogah stali. Pa nas ni zeblo. Grelo nas je veselje do petja in medsebojno prijateljstvo. Ko je najhujši pritisk popustil, smo se spet preselili nazaj v mežnarijo, kjer smo le imeli svoj skromni kotiček. Vse te nevšečnosti je doživljal tudi pokojni župnik Kapš. Kljub temu je bil na Vrhu Sv. Treh Kraljev rad. Zato je imel Vrh prav v lepem spominu. Bodimo hvaležni za vse njegovo delo in ga ohranimo v lepem spominu.

Pepca Petrovčič

Lepi spomini bodo ostali

Priljubljenost obiskovanja šole je pri otrocih zelo različna. Nekateri komaj čakajo, da bodo spet prestopili šolski prag, drugi se slabo počutijo že ob sami misli na šolo. Ta odnos se lahko v času šolanja spremeni, največkrat pa ostaja enak, kot je bil po prvem šolskem dnevu.

Mnogi strokovnjaki s področja psihologije in pedagogike ugotavljajo, da je eden izmed glavnih vzrokov za to, ali nek otrok obiskuje šolo z veseljem ali ne, ravno učitelj, ki je otroka popeljal v svet pisanja, računanja, raziskovanja - torej učitelj v 1. razredu. Sama sem zelo rada obiskovala osnovno šolo, zato sem se vprašala, če ni navsezadnje mogoče le res, kar pravijo psihologi in pedagogi. Vsa prva štiri leta šolanja (vključno z malo šolo) me je namreč poučevala čudovita učiteljica, gospa Evlalija Čelik, ki me je s svojim zgledom na nek način tudi vzpodbudila in navdušila za študij, ki ga sedaj počasi končujem. Prav gotovo je njen lep, iskren odnos do nas, učencev, pripomogel k temu, da sem rada zahajala v podružnično šolo in kasneje tudi v prostore žirovske osnovne šole.

Nekaj dogodkov iz teh prvih šolskih let, ki so mi najbolj ostali v spominu, bom tudi opisala. Precej dobro se še spomnim izleta v našo prestolnico "belo Ljubljano". Bila sem v prvem razredu osnovne šole. V tistih časih otroci nismo imeli priložnosti tako pogostega obiskovanja večjih krajev kot danes, zato se nam je vsem vrhovskim učencem zdel ta izlet nekaj nadvse imenitnega. Spomnim se, da smo nekako prišli do Vrhnike (nemara nas je tja pripeljal avtobus iz Smrečja), tam pa smo vsi veselo stopili na vrhniško "trollo". Avtobus je bil precej poln, zato smo morali skoraj vsi učenci stati do glavne postaje v Ljubljani. A to nas, vesele in radovedne bučke ni motilo. Celo pot smo klepetali in se čudili nadvse zanimivemu načinu potovanja.

Naša učiteljica je k sreči dobila prost sedež in je brž na kolena posedla eno učenko. Dobrega srca kot je bila, bi naredila za nas vse, samo da bi nam bilo lepo. V Ljubljani smo šli nato v Cankarjev dom, kjer smo si ogledali Glasbeno matinejo. Spomnim se velike koncertne dvorane in sedežev nekje visoko v zraku, ki so dajali nekakšen grozljiv občutek. Zelo dobro se mi je vtisnil v spomin sprehod po parku Tivoli ter hoja po pločnikih ob prometni cesti, kjer smo drug drugega opozarjali, če je kdo hodil preblizu ceste. Ne vem, kako smo hodili domov, vem pa, da smo se imeli zelo lepo. Ta izlet je bil za našo učiteljico organizacijsko gotovo zelo zahteven in jo še sedaj občudujem, da je kljub slabim prometnim povezavam omogočila vrhovski "mulariji" ogled glavnega mesta.

Učiteljice Evlalije se spomnim tudi kot izredno potrpežljivega človeka. Nikoli ni pretirano povzdignila glasu, izrekala kazni in podobno. Otroci smo bili velikokrat poredni, neugnani in razigrani in smo marsikdaj katero "ušpičili". Nekoč smo se pri uri športne vzgoje zunaj igrali skrivalnice. Seveda se je hotel vsak od nas skriti čim bolje, da bi bil zadnji odkrit, zato sem se skupaj še z nekaj sošolci odpravila proti vrhovski cerkvi. Tam nas menda ne bodo brž našli! Dobro smo se skrili, celo predobro. Ko smo že nekaj časa čepeli nekje pod Tončkom, smo sklenili, da se vrnemo. Po planini smo tekli do tako imenovanega "Fračjega dola" in skozi grmovje opazovali, kaj se dogaja pred šolo. A glej! Nikjer nikogar! Postalo nas je pošteno strah, saj smo spoznali, da smo v igri pozabili na čas in je bilo telovadbe že zdavnaj konec. Kot najhujši poraženci smo se vrnili v šolo in pred razredom prisluškovali, kaj se dogaja v njem. Slišali smo, da se je pouk že začel in zdaj nas je postalo zares strah. Nekako smo le vstopili, a pričakovane kazni ni bilo. Učiteljica nas je sicer s strožjim glasom vprašala, kje smo hodili, nato pa smo se dogovorili, da bomo naslednjič omejili velikost ozemlja, na katerem se bomo skrivali. Kljub temu, da nas učiteljica nikoli ni

kaznovala, smo jo na tihem zelo spoštovali. V otroški razigranosti smo naredili marsikatero neumnost, a nam je bilo potem takoj žal, še posebej, ko smo videli, kako smo prizadeli njo, našo "drugo mamo".

Zelo dobro se spomnim tudi hoje v šolo pozimi, ko še nismo imeli urejenega prevoza do šole. Pogosto je zapadlo več kot meter snega in nekateri otroci so morali pošteno gaziti. V šolo smo prihajali prezeblji in premočeni, a naša učiteljica, ki je imela zares dobro srce, je lepo poskrbela za nas. Učencem, ki so bili mokri do kolen ali še čez, je priskrbela topla in suha oblačila ter nas okrepčala s toplim čajem. V mrzlih zimskih dneh je bilo tudi v učilnici zelo mrzlo, saj takrat še ni bilo centralne kurjave. Nanosili smo drva in nato pridno kurili v veliki peči v učilnici. Okrog peči smo nato prinesli stole in učiteljica nam je prebiralala pravljice in druge zgodbe, dokler se nismo ogreli. Kljub temu, da razmere za pouk niso bile idealne, kot so danes, smo se imeli lepo. Preživeli smo veliko trenutkov, ko smo si bili blizu, si pomagali in čutili toplino dobrote in razdajanja naše učiteljice.

Lani, ko smo praznovali obletnico šolstva in šole na Vrhu, sem jo spet srečala. Mojo učiteljico. Preprosta, prijazna in nasmejana kot je vedno bila, mi je podarila nekaj svojega časa za kratek klepet. Z obraza ji je sijala dobrota in njene vzpodbudne besede so me navdale z novim pogumom in optimizmom. Zaželela sem si, da bi bila spet učenka, da bi ponovno doživela njene učne ure in bi si bolj vtisnila v srce, kako pristopati do otrok, kako biti iskren sredi lažnivega sveta, kako gojiti v srcu ljubezen do vseh otrok, kako biti pravičen do vseh...

Teh trenutkov ne bo več. A nekaj mi bo ostalo in to mi je v tolažbo. Lepi spomini na šolanje na Vrhu bodo za vedno v mojem srcu in upam, da bom v svojem poklicu te spomine velikokrat obujala ter uspela biti vsaj malo podobna učiteljici Evlaliji.

Maja Kogovšek

Zimski pohod

Letos je zima prav primerna za pohode v naravo. Suhe ceste, skoraj kopne gozdne poti, ponekod nam je narava že poklonila prve telohe, vsej tej lepoti se ne moreš upreti vselej. Ko so nam otroci povedali, da šola organizira zimski pohod, skupaj s starši, je bilo na dlani, da se takega pohoda vsak razveseli. Naše zbirno mesto je bilo pri Kozarjevih v Smrečju. Vseh zbranih je bilo okrog štirideset.

Pohod smo začeli v lepem, a v dokaj mrzlem dnevu. Povzpeli smo se na vrh Lavrovca, kjer smo lahko občudovali bele gore v ozadju. Zasnežene, pa vendar tako blizu, da bi jih kar pobožal. Ponekod pred nami še skoraj zeleni griči, sonce pa se je tudi že spustilo v dolino. Nekateri kraji so bili prav lepo obsijani. Pot nas je vodila naprej proti Golemu vrhu. Tam smo imeli daljši postanek, se nadihali svežega zraka in skupaj ugotavljali imena posameznih krajev, gričev in vrhov. Vse smo imeli pred sabo. Čudovit razgled.

Ko smo se vračali nazaj, so nas pri Jokljevih postregli s pecivom in s toplim čajem, ki je kot naročen pogrel naše premrzle ude. Da je lahko čaj tako dober!

Včasih je potrebno zelo malo, le priložnostni pohod, da se človek zave, koliko zamudimo v svojem življenju. Prav nič nas ni "koštalo", pa smo se imeli lepo ves dan. Bili smo skupaj z otroki, ki so še bolj uživali kot starši. Nikamor se nam ni mudilo, ni bilo potrebno gledati na uro, bili smo skupaj dobre volje. Imeli smo priložnost, da se starši med seboj pogovorimo in poveselimo.

Rekla bi le še to, naj se taki pohodi obdržijo. Lahko že spomladi, poleti, jeseni. Ni pomembno kdaj, velja naj le to, da se ga udeležimo, s seboj prinesemo dobro voljo in lepo besedo.

Marinka Jelovčan

Sovica Oka v šoli ...

Priljubljeno sovico Oka, ki jo je ustvarila Svetlana Makarovič so učenci POŠ Vrh s svojo domišljijo postavili v šolski prostor. Vtkali lastno doživljanje šolske situacije v krajše literarne utrinke.

učiteljica Jasmina Buh

Nekoč je živela sovica. Bila je sive barve, imela je velike oči, zato so jo klicali Oka. Hodila je v 1. razred. Bila je nagajiva in poredna. V ponedeljek je bila vprašana matematiko. Ker se ni nič učila je dobila "cvek"! Bila je žalostna, sklenila se je poboljšati. Začela se je bolj učiti. Tako se je trudila, da je bila na koncu leta odlična.

Žan Rekar 2.r

Ko je sovica prišla v šolo so bili vsi zelo veseli! "Sovica Oka! Jutri imamo počitnice!" Sovica je vzkliknila: " Joj, nisem vedela!"

Pouk se je pričel. Oka pa je komaj čakala, da pride domov, tam se bo lahko igrala s sestricami.

Tina Treven 2.r.

Sovica Oka hodi v prvi razred osnovne šole za sove. Vsako jutro se zberejo v sovjem krogu. Tam pojejo pesmi in se igrajo. Potem jim učiteljica razdeli pobarvanke, ki jih sovice pobarvajo. Ko je konec pouka, zazvoni zvonec. Vsi z veseljem odletijo domov.

Tomaž Žust 2.r.

Je bil dan, ko je sovica Oka zamudila k pouku. Ko je prišla v šolo, ni bilo nikogar tam. Razmišljala je, kaj je zdaj to!? Iskala je, a zaman. Ni in ni našla sošolcev. Končno se je spomnila, da so počitnice.

Jure Jelovčan 3.r.

Sovica Oka je hodila v 3. razred. Imela je same petice, razen vedenje je imela "cvek", ker je kar naprej samo čvekala. Nekega dne je med odmorom brcnila žogo v okno. Okno je počilo. Učiteljica je bila jezna in je vse zapisala v beležko ...

Lojze Žust 3.r.

Vrhovski šolarji s starši in učiteljicami na zimskem pohodu

Vabilo na materinski dan

V soboto, 2.4.2005, ob 19.30, bo v prostorih osnovne šole organizirano praznovanje materinskega dne. Program bodo pripravili učenci POŠ in podmladek dramske sekcije ŠKD Vrh.

Ob tej priložnosti si boste lahko ogledali mlade gledališke ustvarjalce, ki bodo na odru za vse mame, pa tudi za vse ostale obiskovalce, ki ste prisrčno vabljeni, da sooblikujete prireditev z vašo udeležbo.

POŠ in ŠKD Vrh

Pot

Vsaka pot te nekam pripelje in tudi za to, ki jo bom opisal, to drži.

Ko sva z Gvidom sedela ob njegovi zgrajeni hiši in opazovala zahajajoče sonce, sem v lijaku, ki ga tvorita Lavrovec in Vrh opazil skale. Pa saj to je Triglav! In izrečena beseda ob belem vinu se ne prelomi. Res, da sem jaz že na vse to lepo pozabil, pa me Gvido spomladi nekam čudno spominja na neke obljube. Ko mi nekako dopove, da sem dejal, da bi se peš odpravila na Triglav od doma, sem seveda bil zopet za stvar. Zopet je bilo belo vino v kozarcu.

Bolj, ko se je bližalo poletje, sva večkrat drug drugega opominjala na obljubo, hkrati pa sva po svoje delala načrte smeri, ki bi naju pripeljale do cilja. Ko sva približno uskladila datum odhoda, sva se dobila na bojnem posvetu.

Moj načrt je bil zelo enostaven. Od kamna pri cerkvi na Vrh naravnost proti Triglavu, v čim bolj ravni liniji. Nekako takole: VRH - BLEGOŠ - POREZEN - ČRNA PRST - BOHINJ - TRIGLAV.

Gvido pa je imel stvar bolj študijsko proučeno po kartah. Smer je bila podobna moji, le malo lažja in malo daljša! Po nekaj minutnem vsklajevanju je bil načrt dokončan, določena oprema, ki jo bova vzela s seboj in ura odhoda: ČETRTEK, ob 6. uri zjutraj.

Domači so malo z nezaupanjem gledali najine priprave, saj so verjeli, da se bova do četrtega skesala in lepo ostala doma. Napoved vremena je bila odlična za vse tri dni, ki sva jih planirala, tako, da tudi po tej plati odprava ni bila ogrožena. V sredo zvečer sem napolnil nahrbtnik z vsem kar naj bi planinec na turi imel s seboj. Hrane sem vzel samo za en dan, saj sva planirala, da vsak dan nekaj toplega pojema in spotoma kaj dokupiva.

Po kratki noči, petnajst minut do šestih nastopi slovo od domačih in peš do Gvida. Tam me je čakala topla kava in kapljica razkužila. Za začetek kar vzpodbudno. Ko se odpraviva, spotoma stehava nahrbtnika in ugotovim, da je

Gvido v Cerkljanskih gričih na poti proti Triglavu

Gvido za pet kilogramov manj obremenil sebe. Ko Gvido opravi poslovilni obred se najina pešpot proti Triglavu zares začne. Zakoračiva proti Goropokam, mimo Petrača in Doline. Mirno in jasno jutro napoveduje lep sončen in topel poletni dan. Saj to pa imamo planinci najraje! Po dveh urah hoje sva prišla v center Žirov. Tu kupiva nekaj žemelj in še nekaj drugih malenkosti. Pri Esadu popijeva še dvojni kapučino in se že odpraviva proti Ledinici. Pri cerkvi Sv. Ane najdeva markirano pot, ki vodi na Mrzli vrh. Nad vikendi, kjer izmenjava nekaj besed s čebelarjem, sva prvič za nekaj korakov zgrešila markacije. Pravo pot sva hitro našla, saj mi teren in smer nista tuja. Ker je steza vedno bolj strma in sonce vedno močnejše, postajava vedno bolj redkobesedna in tudi voda že prav pride. Za obupat pa še ni čas. Pogled nazaj pa kaže da se je Vrh Svetih Treh Kraljev že lepo oddaljil, a Triglav, pa se še vedno ni nič približal. Pri Vodičarju Gvida zmotijo stebri kozolca z ornamentami, tako da jih tudi fotografira. Po nekaj minutni hoji po travnati stezi se spustiva v Javorjev dol, kjer si v senci privoščiva

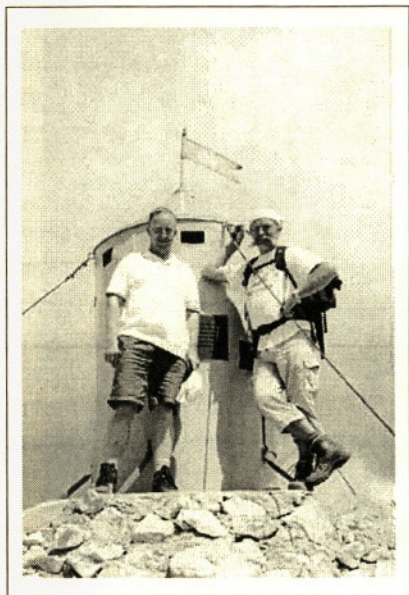
počitek in prvo izdatno malico. Naprej proti Bevkovemu vrhu se je pot vlekla kot kurja čreva. Hladna voda iz studenčka ob poti, točno opoldne, se je zelo prilegla, pa tudi zaloge sva napolnila. Levo dolina Idrijce, desno Sovodenj, pred nama pa Bevkov vrh.

Domačin ki sva ga povprašala o poti nama je zagotavljal, da do Bevkovega vrha ni več kot eno uro - zanjga. Midva pa sva za ta del poti porabila kar dve uri brez večjih postankov. Pot je bila zelo slabo označena in tik pred Bevkovim vrhom sva zopet izgubila markacije in to zaradi melioracije, ki je bila izvedena pred kratkim. Za planinsko pot pa ni nihče poskrbel. Po natančnem študiju karte in orientaciji po daljnovodu sva našla prehod in tudi kamen, ki označuje sam vrh. Točka ni posebno razgledna, zato sva jo hitro ubrala naprej. Pod vrhom v dolini je turistična kmetija, ki je ravno tedaj gostila en avtobus Belgijcev. Z damami, ki so se sprehajale okrog sva se kar dobro sporazumela. Ko sva jim razložila v polomljeni ročni in ustni angleščini kam potujeva, jih je najbolj zanimalo, kje bova spala. Malo po cesti, malo po gozdnih stezah, preko Cerkljanskega vrha do Kladija, od tu pa strm spust po stezi v Cerkno. Malica in počitek nad Cerknim sta se prilegla, še bolj pa hladna pijača sredi Cerknega. Pri Najboljšem sosedu dokupiva hrane in pijače, saj volja še ni pojenjala, še manj želja po osvojitvi Triglava.

Tri kilometre strme, soncu izpostavljene asfaltne ceste do Poč, pa je že resno načenjalo voljo in kondicijo.

Menim, da je bil to najtežji del poti ta dan. Nad Počami srečava najboljši gorski traktor: mlada ženska dobrega videza s polnim košem na rami. V zadnjih sončnih žarkih se vzpenjava proti vrhu Porezna. Že v mraku doseževa vrh in se podava v koč. Cilj za ta dan je izpolnjen in več kot tretjina poti tudi. Prijazen oskrbnik se je veselil z nama, saj sva bila edina gosta v koči. Počitek v mehki postelji se je zelo prilegel.

Pri zajtrku nama oskrbnik svetuje drugo pot, ki ima manj višinske razlike, a je po moje kar precej daljša.

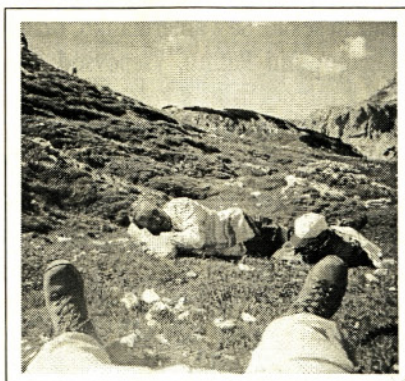
Na cilju pri Aljaževem stolpu

Od kočice na Poreznu, pri spustu do Petrovega brda, pa so me začela opominjati moja stara kolena. Palice, povoji in kolenčniki so blažili težavo, a volji težave niso mogle do živega. S Petrovega brda pa po lovski stezi, ki jo je svetoval oskrbnik, se povzpneva pod Lajnar na višino kakih 1200 metrov. Nato pa prečno pod Vrhom Bače, Koble, čez Kal. Malo gor, malo dol proti Črni prsti. Tu se pojavijo resnejše težave. Gvido je dobil dva lepa okrogla žulja, moja kolena pa sta bila vedno bolj boleča. Zaradi hude vročine začne pohajati tudi zaloga vode. Po oskrbi žuljev in še močnejšem povitju kolen odšepava naprej. Kakih 200 višinskih metrov pod Črno prstjo spremeniva smer in predčasno zavijeva na Bohinjsko stran, proti Bohinjski Bistrici. Po načrtu pa naj bi šla čez vrh in sestopila v Staro Fužino. V senčnem gozdu proti Bistrici se počutiva že mnogo boljše. Ob misli na dobro kosilo in hladno pivo, pa so težave že čisto majhne. V Bistrici si res privoščiva kosilo in celo dva piva. Nato jo ureževa po glavni cesti do Broda, prečkava Savo in po desnem bregu po pešpoti hitro napredujeva proti Stari Fužini. Ob jezeru dokupiva še nekaj hrane in pijače. Tu pa Gvida popade neustavljiva želja po kopanju v mrzlem jezeru. Seveda to tudi uresniči. Jaz pa ta čas preberem robo iz

nahrbtnika. Vse kar sem mislil, da ne bom rabil naslednji dan lepo zapakiram in pošljem domov. Lepo okopan Gvido, jaz pa s pet kilogramov lažjim tovorom na ramah se odpraviva proti koči na Vojah. Steza vodi ob temačnih globelih Mostnicah, kjer voda dolbe globok kanjon. Še pred mrakom prideva v kočico. Oskrbnik pa je bil pravo nasprotje tistemu, s Porezno. Nič mu ni pasalo, nič se mu ni dalo, le zaračunal ni malo. Dogovorimo se za zgodnji odhod. Bujenje Gvido prepusti meni, saj svojemu spancu ne zaupa, da bi ga tako zgodaj lahko zapustil brez tuje pomoči.

Zjutraj se ob petih potih spraviva iz kočice in jo v jutranjem hladu in meglici reževa po dolini Voj navzgor. Ko se pot začne vzpenjati si napolniva želodčka, si ogledava slap Mostnice in se po skalni poti cikcak po gozdu povzpneva na planino Grintovico. Ob lepo urejenem koritu si natočiva hladne vode in nadaljujeva mimo Velega polja proti Vodnikovi koči. Tik pod kočico srečava že prvega planinca, ki se je že vračal z vrha Triglava, pa še ta je bil doma iz Šentjošta. Čaj v Vodnikovem domu in malica sta kar dobro dela, počitek na Konjskem prevalu pa celo božansko. Z vseh strani so prihajali planinci tako, da od tu dalje nisva več hodila kot dva samotarja, kakor zadnja dva dni. Proti Planiki sva prehitela nekaj počasnejših planincev, večina pa je bila le hitrejša od naju. Vse sva lepo pozdravljala, kot je med planinci navada.

V Planiki se nisva nič zadrževala, saj je skalna gmota nad nama bila preveč vabljiva, da bi odlašala še z zaključnim vzponom.

Počitek na Konjskem sedlu pod očakom Triglavom

Planincev je bilo kar veliko in so se v kolonah pomikali proti Malemu Triglavu in dalje na sam vrh. Jaz predlagam Gvidu, da se raje usmeriva levo od kočice preko melišča pod Rjavcem na Triglavsko škrbino, od tu pa po poti, ki vodi z Doliča na vrh Triglava.

Brez večjih težav sva se ob pol dveh dotaknila Aljaževga stolpa na vrhu Triglava. Veličastnost dogodka je dopolnjevalo sinje jasno modro nebo in skoraj popolno brezveterje. Občutek majhnosti nad Stvarjenjem, ki se ti ponudi na ogled me tu vedno prevzame v dno duše. S cmokom, sreče v grlu si čestitava za ta podvig, ki nama je uspel. Sledi fotografiranje ob stolpu in telefonski pozdravi domov. Izboriva si prostor za malico, saj je ravnina na vrhu bila skoraj premajhna za vse obiskovalce. Radostna sva zapustila vrh in se previdno spustila proti Kredarici. Na Kredarici je bilo malo ljudi, ker so skoraj vsi obiskovalci izkoristili lepo vreme in se odpravili čez vrh. Pasulj z delom svinjskega trupa naju okrepeča, pivo pa lepo odžeja. Kupiva še nekaj razglednic in spominkov. Telefonsko se dogovoriva z ženo Kristino za uro prihoda v dolino Vrat. Ustaviva se še v kapelici Marije Snežne, kjer se v tišini Mariji zahvaliva za varstvo in se ji priporočiva za naprej. Spust čez Prag nama ni delal večjih težav, kljub utrujenosti in ostalim nadlogam, saj sva vedela da se najina tura konča pri Aljaževem domu v Vratih. Ko prideva v ravnino izginejo tudi bolečine v kolenih. Kak kilometer pred Aljaževim domom nama že prideta naproti Kristina in Krištof. Srečno snidenje z objemom in poljubčkom spravi Gvida v zadrego, a vse reši Krištof z nešteti vprašanji. Pri obeležju vsem umrlim v gorah naredimo še nekaj posnetkov. V domu še nekaj spijemo in nazdravimo srečnemu koncu poti. Ko se pri avtu umijeva z mrzlo vodo in preoblečeva, se počutiva kot prerोजना. Kristina nas varno pripelje domov, kljub zelo veliki gneči na Gorenjski avtocesti. Spanec v domači postelji pa je bil najboljšo zdravilo zoper utrujenost.

Vinko Treven

Lavrovški potencial

Koliko je že visok Lavrovec? 882, 885 ali 887 metrov. Nekdo mu je nameril celo 889 metrov nad morjem. Nikoli pa se ni našel tak, ki bi mu določil ta pravo višino. Da ima le Vrh nepreklicanih 884m! Lavrovec pa je tako in tako nekaj manjši. Vsem je znana vrhovska geografska odprtost proti vsem štirim nebesnim stranem. Pojdite enkrat na Lavrovec. Boste imeli občutek, da ste precej visoko. Z vso ljubljansko kotlino v podnožju, pred vami zelena gozdnata Notranjska, z vseh strani štrleče bele skale naših gora. Senca v bližnjem gozdu, ki sega prav do vrha. Nebeški raj z vetrom, redko brez njega. In s sončno uro.

Prebivalci živijo prav na temenu. Lavrovi in Cirilovi. Že od nekdanj. Triindvajset hišnih števil se razprostira v glavnem proti zahodu. Levo in desno. Tvorijo Zgornji in Spodnji Lavrovec. Brez večjih kmetij. Na pol kmetije, na pol delavci. Gozd nič posebnega. Zemlja slabo rodovitna. Lapor, ilovica, sivka. So včasih radi rekli, da je Bog tukaj mahal s praznim žakljem, vključno z Žirovskim vrhom. Prebivalci nekaj posebnega. Zapostavljeni od vseh.

Nikoli samovšečni, mogočni in kmetavzarsko ošabni. Vsaj tako pred desetletjem. Navajeni žernade, hlapčevanja in bosih nog. Po vseh bajtah mnogo otrok. Tudi dvojčki so se rojevali. Pri Maslcu, pri Cirilu, pri Maganu, Zagrabnarjevi Enici. Pri Joklju deset let nazaj so celo trojčki prijokali na svet. Redkokje na tako majhnem koščku toliko poparanih otrok.

Preživeti je bilo potrebno. Manjše rušnate lehe, brez velikih polj, kot jih imajo na voljo Vrhovci in v Hlevnem vrhu, niso dajale veliko. Zato pa jim je Bog dal pamet v glavo. Znašli so se vsak po svoje. Ne bi rad našteval ljudi poimensko, pa žal, ne morem mimo nekaterih lavrovških legend, ki so zaznamovali čas v katerem so živeli. Prvi v vrsti je bil Maslcov Matevž. Stručnjak brez primere. Dober po srcu. Samo on je znal napeljati vodo k hiši. Oglje je kahal. Ta glavni gaterist, žagar na Smrekarjevi žagi.

Sončna ura na lavrovškem temenu

Polna glava novih zamisli. Denimo, žaga za razrez lesa na kozolcu! In še mnogo drugih.

Česnov Franc se je lotil manjših stvari, kot njegov sosed Maslc. Edini tod okoli je znal popraviti radio. Tistega, na žarnice. Bajse se je stroke naučil pri vojaki. Od kod mu zaloga žarnic, uporov in drugih vitalnih delov legendarnih Savic mi ni znano. Radio je pa le špilal. Mogoče le en teden, je pa! Strokovnjak za les. Njegov najbolj prepoznan izdelek je bil kampil za nabiranje borovnic. Pa še lokalni frizer. Z ročnim strojčkom.

Kaj pa Lavrovški remont? Pol Lavrovčanov je bilo zidarjev. Že takrat, v šestdesetih letih so osnovali zidarsko skupino. Lavrovški Ciril je bil njihov vodja.

Peš, z ruzakom na hrbtu, slabi materiali, vse na roko.

Gavgar je tkal platno, na statve. Bil je tesač in sekač. Še z amerikanko. Učitelj Maganovemu Raflnu. Vsepovsod poznan z motorjem in s košem na rami. Tod okoli je posekal najdebelejša debla. Je pela "štil kontra". Pa ne samo tod. Od Mokreca, Pasje ravni, Česirka do združnih gozdov žirovske zadruge. Njegov oče, Matajetov Rudl, je zvezal in postavil veliko cimprov na vrhovskem. Nepismen! Omare, pohišstvo za v balo. Vse to je znal narediti.

Lavar! Prvi na vasi, na lavrovških strmih, v lavrovškem vetru.

Prvi v cerkvi. Prvi pri umrlem. Zadnji vrhovski mežnar je bil Lavrovčan. Mežnarjev Franc, človek z velikim srcem.

Da ne pozabim najstarejšega šoferja in obrtnika na vrhovskem. Ne po starosti, temveč po opravljanju teh reči. Jokljev Tine. Sodi v nekoliko mlajšo generacijo. Priženjen od Bendeta. Le pol ure po Možinetovi gozdni rebri do Joklja. Tam kjer je Lavrovec najožji. Mlekar. Mehanik. Vsem lavrovškim gospodinjam in mnogo drugim kmetom je s prevozom mleka omogočil prvi redni zaslužek. Brez merjenja beljakovin, mikroorganizmov in glamuroznih somatskih celic. Močan kot bik. Kangle na tovornjak, na vrhniški mlekarni, sirarni s tovornjaka. Vsak dan. Petek in svetek. Prvi se je spustil s traktorjem v snežne zamete.

Postavil temelje današnjemu uspešnemu podjetju. Da o vseh prevoženih kilometrih z nosečimi babnicami in napol rojenimi otroki v porodnišnici niti ne omenjam.

Vsak nekaj posebnega, nekaj samosvojega, vsak najboljši na svojem področju. Mnogo jih nisem omenil. Naj mi ne zamermijo domači. Delavci, pijanci, veseljaki. Življenje jih je pritiskalo k tlom. Moralni so včasih poseči po poživilih, takšnih in drugačnih, da je bil jutrišnjik vidnejši. Vsakodnevna borba s samim seboj.

Tudi mlajši rod gre po njihovih stopinjah. Vendar v drugačnih vlogah. V organiziranih vrhovskih skupnostih imamo čedalje bolj vidnejše vloge. V krajevni skupnosti Vrh na njenem prestolu Lavrovčan sedi že več kot dvajset let. Sovetovemu Nikotu so zaupali tam v sredi osemdesetih let. Jokljevemu Tinetu, mlajšemu, je bila krajevna skupnost usojena petnajst let. Njegov naslednik je prav tako čistokrvni Lavrovčan, Maganov Rafko. Vsi v svojem slogu. S svojimi dobrimi in slabimi lastnostmi.

Prav tako v vrhovskem kulturno športnem društvu Lavrovčan vlada že kar nekaj časa. Že tretji mandat zapored je pripadel Lavrovčanu. Sandi Eniko je prejel žezlo od Sovetove Barbare. Le ta pa od Maganovega Rafkota. Pred njim pa nekaj časa tudi Jokljev Darko.

Vse to priča o njihovi pripadnosti, zavzetosti in zanesenjaštvu. Verjamejo nam tudi drugi sokrajani vrhovskega. Le nekoliko manj pomembne vloge pa igramo Lavrovčani pri gasilcih in v cerkvenih krogih. Čeprav gasilci brez Maganovega Janeza, brez njegovega desetletja dolgega poveljevanja, tudi ne bi bili to, kar so.

V cerkvenih krogih pa Lavrovčani ne pomenimo ničesar. Še zgleda obiskovanja nedeljskih in prazničnih pobožnosti ne dajemo prav posebno dobrega. Mogoče pa imamo pri Bogu še kaj rezerve zaradi dobrih del. To bomo pa še videli! Izgovorov ne gre iskati, saj so nas mati drugače učili. Hudičevo brezbožni pa tudi nismo.

Verjamite mi, da to pisanje nima nobene ksenofobične vsebine do drugih sofaranov. Niti ne hvalospavno in hvalisavo. Predvsem spoštljivo do onih, ki so že zdavnaj pod rušo in do tistih, ki še vedno nosimo s seboj lavrovško zanižnost. Vsaj včasih je bilo znano, da zdaj, ko je novost prišla še v Lavrovec, je pa konec mode.

Na koncu sveta, v Lavrovcu, so živeli in živimo in upamo da bodo še dolgo živeli ljudje, ki se ne bojimo jemati, dajati in vabiti v goste sovražnika.

Rafael Krvina

Na vrhu Lavrovca

Saj slabše pa že ne more biti

Nekaj dni po novem letu sem imela opravke na uradu. Tam sem se naključno srečala s tremi mladimi možakarji, najbrž so bili kmetje v svojih najboljših letih.

Kot je že običaj, si ob novem letu voščimo. In tudi ti možje so si med seboj voščili. Da bi bilo leto, ki je nastopilo srečno in boljše. Pa se je eden od teh mož razkoračil in precej v ostrem tonu dejal: "Kaj boljše, saj itak slabše že ne more biti kot je." Besede so me zbudile in so mi še kar nekaj časa odmevale v glavi. Mislila sem si, da mladi mož gotovo na svoji koži še ni občutil kaj posebno slabega. Verjamem, da bi bilo zdajšnje življenje res lahko še boljše. Lahko bi bilo lahko tudi slabše. Ničesar nam ne manjka. Če greš v živilsko trgovino, na enem mestu lahko dobiš prav vse. Kako smo v mojih mladih letih živeli v pomanjkanju. Niti kruha ni bilo dovolj v vsaki hiši. Se spominjam, ko je moja mama dala kruh v peč in sem znala zmoliti Očenaš, sem pred pečjo pokleknila in molila, da bi Bog dal, dan nam kruha ne bi nikoli zmanjkalo. In res, imeli smo ga vselej. Bil pa je črn, pust in iz vseh vrst žita. Kako rada sem šla k sosedu, kjer so imeli kruh iz same pšenice, še skorjo je imel sladko.

Sosedova mama je vedno znala odrezati velik kos. Kako spoštljivo sem ga nesla domov. Danes pa, če je star več kot en dan, ga že niče več ne mara.

In koliko je še malenkostnih stvari, ki nam nudijo udobno življenje. Včasih si še v sanjah nismo mislili, da bi se vozili z avtomobilom. Še kolo je imel malokdo. Moj mož je delal štiri mesece v tovarni, da si je lahko kupil kolo, da se je potem vozil od Mihača s kolesom v službo, v Logatec. Zdaj pa se vsak usede v svoj avto in je na toplem in pod streho.

In kmetje - to večno njihovo jamranje, kako jim je slabo. Pa vendar imajo po dva, tri traktorje v garaži. Včasih so imeli po par volov v hlevu. Tudi naravne nesreče so včasih prav tako pestile ljudi, kot danes. Država zato ni nič vedela. Nobene državne pomoči. Lahko je toča uničila ves pridelek, suša ali moča vse pobrali. Kmet je sam trpel škodo. Davki so bili občutni večji od današnjih, vedno jih je bilo potrebno plačevati.

Gotovo bo marsikdo imel svoje mnenje o vsem tem pisanju. Da sem stara in da mi gre že malo na otročje. Priznam, tudi to je res. A spomin na stare čase, je še precej živ. Zato bi rada rekla. Bodimo zadovoljni in hvaležni za to kar imamo. Živimo v miru, kar je za tiste, ki smo okusili vojno, tudi velika vrednota.

Pepca Petrovič

Včerajšnji in današnji časi. In Vrhovke in Vrhovci.

So pa eni čudni časi danes. Vseposod. In tudi na Vrh. Vsi smo strašno zazrti v prihodnost in navdse daljnovidni, hkrati pa niti približno ne znamo urediti s preteklostjo. V zadnjih tednih je skoraj brezveze spremljati poročila in brati časopise. Razen črne kronike in izbrisanih se govori samo še o nesrečnem filmu Srce v breznu. Cenen film o neki izmišljeni osebni usodi je italijanska oblast spretno obrnila proti nam, se na ta račun prikupila doma in ker so naši veljaki in mediji stvar zagrabili z obema rokama, je seveda afera, zaradi katere se je prelilo že tone črnila. Zanimiv odziv. Človek skoraj ni našel šanka, da se ne bi govorilo o tem.

Nekateri so seveda silno ogorčeni, ne da bi vedeli zakaj, drugi krivijo oblast, da je prišlo do tega, tretji krivijo prejšnjo oblast in verjetno je nekje še četrti in peti. Vprašanje, ki najbrž je na mestu, je energija porabljena za to. Kajti če bi bila porabljena za karkoli drugega, koristnejšega, bi nekaj bilo. Tako pa ni nič. Zakaj to pišem? Zato, ker imamo tudi Vrhovci težave s preteklostjo. Tudi iz časov v katerih hudobni Novak z veliko brzostrelko in kupom pomočnikov išče par otrok, žensk in župnika. Tisti časi so žalibog bili, ampak danes jih ni več. Dobro je, če se o njih napišejo knjige in slednjič je potrebno, da se jih počasi pozabi. Najbolj pa je nedopustno, da se jih izkorišča za zmage na takšnih in drugačnih volitvah, in da se o njih govori v nekakšni kvazi resnici tistim, ki jih niso doživeli.

In še v nečem ne znamo obračunati s preteklimi časi. Vedno se vprašam zakaj starejši svoje spore in nesoglasja, pa naj bodo kakršna koli že, tako radi prenašajo na svoje otroke. Če sta pač sosedva sprta in skregana, zaradi smreke, ki jo je verjetno že dedek posekal na sosedovem, še ni potrebno, da so zaradi tega skregani tudi vnuki. Smreka je že zdavnaj zgorela in prav nepotrebno je, da zaradi nje še vedno gori ogenj

prepira. Tukaj smo Vrhovci enaki, kakor vsi drugi.

Vendar se pa v nečem Vrhovci vendar razlikujemo. Nikdar ali pa pogojno nikdar na Vrh se niso propadle velike reči, zaradi medsebojnih nestrinjanj, ki so sicer precejšnja. Takrat se nekako tisto, kar bi imel kdo komu povedat potuhne. Sicer je še vedno prisotno, vendar se ne odraža s tako močjo. Tudi, če ta ne mara tistega in ker je tisti s tretjim v dobrih odnosih, torej ne mara še tretjega, vendar vsi trije sodelujejo. Divji Lovec. Kljub temu, da je sodelovala malone cela fara in še nekateri od zunaj. In je polovica skregana z drugo polovico, je stvar čudovito uspela. Ko sem se pogovarjal z nekaterimi ljudmi od drugod, je marsikdo rekel, da v njegovem kraju to ne bi uspelo. Oziroma vsaj ne bi uspelo tako zastonj, kakor je uspelo na Vrh. Pa vendar. Čeprav je bilo na tisoče ur dela, sem vendar prepričan, da ni bilo nikomur nikdar težko in odveč. Družba, pogovori, neumnosti, delo, medsebojno neškodljivo norčevanje eden iz drugega. Kdor tega ni nikoli poskusil, ne ve kaj je timsko delo.

Čeprav sem slišal tudi izjave kot so, da hodimo na Vrh samo zato, da lahko potem skupaj letamo po gostilnah, diskah in podobnih ustanovah, je resnica vendar precej drugačna. Vsekakor tudi to, vendar bi to počeli tudi v primeru, če ne bi bilo dela, ki smo ga opravili.

Tukaj pa smo Vrhovci drugačni od sicer dokaj škodoželjnih Slovencev. Mladi Vrhovci in tudi starejši Vrhovci. In Vrhovke seveda. O katerih let se pa ne govori!

Luka Jelovčan

Nemoč

Nekdo je čisto sam,
ker drugačen je od drugih.
V družbi ga je sram,
raje je v družbi skritih.

Oni pa se ne potrudijo,
da rešili bi ga bede.
Sami se veselijo,
ne opazijo kako on se vede.

Rada bi ga rešila,
pa ne vem kako.
Z njim bi se pogovorila,
podala bi mu roko.

A on je stekel stran,
zbežal je od mene.
Upam, da ni zmešan,
da mu rožca ne ovene.

A enkrat se bo rešil,
takrat mene spoznal.
Najboljši človek bo bil,
za uspeh se bo gnal.

Enoličnost

Vse zavito je v meglo,
nič ne vidim pred sabo.
Svetloba sveti le medlo,
počutim se slabo.

A bojim se kaj spremenit,
strah me je kaj novega naredit.
Jaz zagotovo bi vse uničila,
še slabše dogodke zaužila.

Naj vse ostane tako kot je,
naj vse se mi smeje.
Pač zavita sem v neznanje,
a to že dosti veliko je spoznanje.

(Poezija Katje Hribernik)

Zgodovinske drobtinice, v pričakovanju ...

Vrhovska mladina - ZSMS

Ustanovni občni zbor vrhovskih mladincev, oz. KUD Zarje je bil pri Tončku, 20. marca 1976. To je datum, ki naj tudi zdajšnja generacija opozarja, da so zametki današnjega društva postavljeni v tisto obdobje. Določili so pravice, dolžnosti in aktivnosti društva. Izvolili upravni in nadzorni odbor in predsednika. To je postal Janez Jereb. Ustvarjeni so bili osnovni pogoji za začetek njihovega delovanja. In tako so se začele igre, športna tekmovanja, izleti...

Brez formalnega vstopa v OO ZSMS jim ne bi pripadel del sofinanciranja. Zato so v letu 1977 vstopili v ZSMS. Prvo gostovanje dramske skupine je bilo 6. marca 1979, ko so gostovali v Šentjoštu, s predstavo Lucija. Že naslednjega leta, 1980 z Metežem, 24. 2. v Žireh in 2. 3. v Šentjoštu. Predsednik je bil izvoljen za leto dni. Pa poglejmo vseh 11 predsednikov OO ZSMS Vrh. 1976/77 - Janez Jereb, 1978/79 - Vinko Treven, 1980/81 - Franci Jereb, 1982 - Tine Jesenko, 1983 - Franci Jereb, 1984 - Tine Jesenko, 1985 - Roman Albreht, 1986 - Marjan Treven, 1987 - Žust Janez, 1988 - Marjan Gabrovšek, 1989 - Milena Sedej,

Vrhovski mladinci na izletu v začetku 80. let

1990 - Rafael Krvina, 1991 - Jože Petrovčič. V času Jožeta Petrovčiča se je izpeljala registracija sedanjega društva, ŠKD Vrh. V zadnjem obdobju se je organizacija izletov za člane in druge simpatizerje ŠKD Vrh nekako izrodila. Ni več pravega zanimanja, zato tudi ni v interesu upravnega odbora. Je že res, da danes lahko sami sedemo v avto in se odpeljemo kamorkoli. Je pa tudi to res, da smo veliko bolj razkropljeni in

ideološko vsak na svoji strani, tako da je težko povsem ustreči. Do petnajst ljudi še nabereš, za kaj več pa je potrebno biti pogumen in celo vsiljiv. Zakaj bi se potem trudil? Časi so postali drugačni. Fotografija pa prikazuje čas v začetku osemdesetih. Vsi vrhovski mladinci na izletu. Prešerno razigrani in z geslom na obrazih: vsi za enega, eden za vse! Kje so tisti časi?

Rafael Krvina

Ustanovni člani:

BERČIČ Albin
 JEREB Franc
 MIVŠEK Kristina
 JEREB Janez
 TREVEN Vinko
 OBLAK Evgen
 KOGOVŠEK Roman
 LESKOVEC Branko

ALBREHT Peter
 ALBREHT Roman
 MIVŠEK BERNARDA
 ŠUBIC Anton
 MIVŠEK Rezka
 TRČEK Jernejka
 KOGOVŠEK Marija

Voščilnica, ki govori in potrjuje

Ob mnogih dogodkih, ki so se v lanskem letu zvrstili eden za drugim, sem se že spraševal, ali je vsega tega sploh treba. Čeprav te lepi in množični obiski navdušujejo in dajejo samozavest, se v slabših dneh, kakšnega ponedeljka dopoldne, porajajo negativne misli, cel kup zakajev in nenazadnje tudi glavoboli. Prebili smo se skozi mnogo organizacijskih zank, sprejemali predloge in pobude in jih po najboljši meri upoštevali. Zadovoljni! Kakor kateri!

Mnogo spodbudnih besed smo slišali, mnogo pohval smo preslišali in mnogo zdravic spili. In prav je tako. Bilo je čudovito leto, da malo takih.

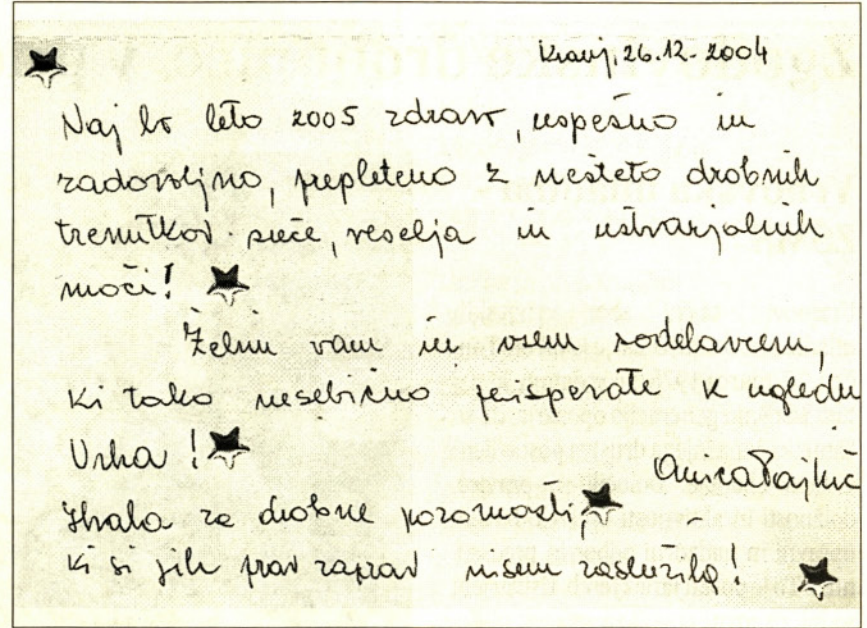
Ob koncu leta, ko ni bilo drugega v poštnem nabiralniku kot voščilnice, pa me je še posebej razveselila in čustveno prevzela ena izmed njih. Dobil sem odgovor na vse tiste uvodne misli. Ali je bilo vsega tega sploh treba? Pisala nam jo je Anica Pajkič, ki je mesec dni učila na Vrhu. Leta 1953. Kot povabljenka se je udeležila otvoritve razstave, proslave, na Divjem lovcu je nisem utegnil videti. Čudovita ženska. Vedno prešerno razpoložena, za hec in prijetna za družbo. Njene besede povedo vse.

Poskušajmo tudi v bodoče ohranjati pristen in naraven način, po vrhovsko, do povabljenih in drugih obiskovalcev naših prireditev! In se ni bati, da nas ne bi od vsepovsod radi obiskovali.

Slovenski narod, 6.6.1904, str.126

Izlet na Vrh k Sv. Treh Kraljem

Malokateremu Ljubljančanu je bila dosedaj znana gora Sv. Treh Kraljev, celo turisti so bili redki, ki bi bili stopili na njen vrh. Z včerajšnjim svojim izletom pa je "Slov. planinsko društvo" tudi to zanimivo goro na gorenjsko-notranjski meji takorekoč odprlo turisti. Izleta se je udeležilo nad 30 dam in

gospodov iz Ljubljane, katerim so se na Vrhniki še pridružili nekateri prijatelji narave. Izletnike je na kolodvoru na Vrhniki prijazno sprejel župan g. Jelovšek, a pred kolodvorom so že čakali vozovi, ki so jih zapeljali na sončno verando "pri Mantui" restavracijo k zajtrku. Gospa županja je poslala vsem izletnikom zale sveže šopke. Vrhniska gostoljubnost je šla z izletniki do Podlipi, zakaj do tja so jih spravili z vozovi. Na Vrhu Sv. Treh Kraljev je pričakala planince deputacija idrijske podružnice s šaljivo improviziranim slavolokom in po slovanskem običaju s kruhom in soljo, predsednik idrijske podružnice, profesor Makso Pirnat, je nazdravil ljubljanskim izletnikom. Zahvalil se je načelnik osrednjega odbora, profesor Orožen. Pozneje se je razvila na trati pred župniščem pravcata planinska veselica. Župnik Gregorčič se je kazal izletnikom ves čas prijaznega, gostoljubnega in postrežljivega, čemur se ni čuditi, ker so imeli izletniki med seboj Papeža in Škofa. Nadučitelj Sežun iz Rovt je pripeljal na Vrh svojo pevsko in tamburaško društvo "Planinski glas" in vrstila se je pesem za pesmijo, napitnica za napitnico. Pri tem seveda niso pozabili izletniki občudovati nenavadno krasnega razgleda, kakršnega nam kaže pač malokatera druga gora na Kranjskem s tako pohlevno visočino.

Obisk Vrha je takorekoč nedeljski izprehod, ki ga lahko napravi vsaka dama v promenadni toaleti. Že Idričani so se težko ločili, pri Ljubljančanih pa se kar ni mogla izpeti pesem šentjanževca, ki je za suho najpripravnější pesem, ker ji sledi vselej mala-ploha. Do Rovt je pot istotako ugodna. V prijaznih Rovtah so izletnike do odhoda zopet razveseljevali dobro izvežbani pevci in tamburaši "Planinskega glasu". Idlična je vožnja po lepi cesti med temnim smrečjem iz Rovt do Logatca, kadar voza ne zavijajo oblaki prahu, kakor je bilo to včeraj. Končno pa so si tudi ta prah izletniki "oprani" v Kramarjevem hotelu v Logatcu, kjer se je do odhoda vlaka v Ljubljano neprestano prepevalo. Res lep in nepozaben dan so preživeli izletniki, dan, ki postane brezdvomno pomemben za slovensko turistiko, zakaj upati je, da vrhniki vlak ne bo odhajal nobeno nedeljo več iz Ljubljane brez izletnikov. Pot iz Vrhnike do Vrha Sv. Treh Kraljev in nazaj čez Rovte v Logatec je markirana, ponekod so se včeraj pribile tudi nove orientacijske tablice n.pr. na Vrhniki na Kolodvoru, v Podlipi, na župnišču na Vrhu itd. Izletniki so hvaležni prirediteljima g. dr. Oblaku in dr. Tominšku ter le žele, da bi se taki skupni izleti česče prirejali.

Zapisano v Našem časopisu
(1. 2004)

Vrhovska turistična ponudba: lepe peš poti, jasen razgled, čisti zrak, prijazni ljudje in dobra domača klobasa ...

Ustanovimo turistično društvo!

Že nekaj let nazaj me je večkrat prešinjalo, da bi Vrh moral imeti turistično društvo. V prebliskih smo debatirali o tem in ga poskušali pripeti kar k ŠKD-ju. Pa se je pozabilo, nismo se več pogovarjali o tem in ideja je poniknila. Zdaj me je zopet vznemirilo. Zakaj? Turistično društvo Logatec, ki prireja Gregorjev sejem me je poprosilo, če imamo na Vrhu kakšno zloženko, reklamni material, da bi ga predstavili na sejmu. "Nič takega nimamo pri roki. Zloženke iz leta 1998 so nam pošle, novih še nismo naredili." Sem odgovoril predsednici društva. Nisem ji mogel ustreči.

Pa me je začelo črvičiti, da bi na Vrhu morala obstajati skupina ljudi, ki bi skrbela za turistično podobo kraja. Saj nekaj postorimo, tako v ŠKD in v KS. Vendar tisto, najnujnejše. Mnogo premalo, da bi Vrh promovirali še bolj navzven. Prav na takem sejmu, kot je Gregorjev, bi z lahkoto ponudili obiskovalcem vrhovsko prijaznost in gostoljubnost. Mogoče bi pa nekoč kakšen od njih poromal na Vrh. Se ni bati.

Gre tudi za finančna sredstva. Z obstoječimi delujočimi društvi ne moremo

preko razpisov prejemati sredstva namenjena turizmu. Tako nam ostanejo le drobtinice, če po njih sploh sprašujemo. In dobra volja župana. Saj denarja ne bi bilo veliko, mogoče kakšnih stotisočakov. Vendar kljub vsemu povedanemu, če bi prišlo na Vrh, bi tukaj ostalo. In ni hudič, da ne bi nekaj dobrega naredili za kraj.

Pa še en namig mi je sprožil misel na to. So ženske srednjih let prišle na idejo, da bi skupaj prepevale. Ustanovile bi ženski pevski zbor. Vse skupaj razumem, da bi bile rade aktivne. Zakaj pa ne bi osnovala turistično društvo, povezale mlado in staro in vsi skupaj marsikaj pridobili. Prepevale bi še vedno lahko. Potrebujemo najmanj deset članov, statut in nekoga, ki bi prevzel vodenje društva. V upravnem odboru pa bi morala sedeti poleg izvoljenih še predsednik KS in ŠKD Vrh, če bi to hotela. Ali pa vsaj njuna namestnika. To pa zato, da bi bilo vsklajevanje krajevnih programov bolj dorečeno.

Premislimo in poskušajmo najti vzvode za resen začetek in pristop k osnovanju turističnega društva. Ali se vam zdi, da je vse skupaj preveč tvegano? Pravijo, da imajo vedno prednost izzivalci, zato izzivajmo. Življenje je prehitro mine.

Povabilo k naslednji izdaji vrhovskega časopisa

Kot kaže se je Krajevni informator kar prijel. No ja, po sedemnajstih letih izhajanja, z nekaj izjemami brez letnega izvoda, smo ga Vrhovci dodobra spoznali in tako mi zatrjujejo nekateri, da se ga zmeraj razveselijo. Meni v veliko zadovoljstvo, čeprav v vsaki številki ni mogoče odkrivati znova in znova dobrih zgodb. Vsaj v letošnji številki, je precej opisanih dogodkov iz lanskega leta. Gre zato, da tako na najlepši način dokumentiramo zgodovino, ki bo za vselej ostala zapisana. In to je eden temeljev izhajanja časopisa. Zgodbe pa nastajajo med vami. Takšne in drugačne. Zato bo najbolje, da kar med letom ujamete zgodbo, brž poslikate in imamo gradiva kolikor hočeš. Ne da pišemo vse zadnjega dne. Vendar tako je, in bo verjetno tudi naslednjega leta podobno.

Kakor koli že, potrudimo se še bolj. Časopis bo še lepši, bogatejši, pestrejši in še bolj domač. Mogoče je med vami kakšen tak, ki bi rad prevzel celotno uredništvo. Ali vsaj pomagal pri zbiranju gradiva. Dobrodošli! Vem, da nisem večer in najboljši, zato z idejami na dan. Danes, ne jutri. Naj navedem še en lep primer sodelovanja, za vzgled. Lanskega leta mi je Součkova Marija dala članek, ki se letos nahaja v časopisu. Kako so šli Ljubljančani peš na Vrh. Pa sem ga zelo rad objavil, ker je zgodovinski, ker govori, zato ker je naš. Pišite čim več!

Žal, ne maram dolgoh potopisov. Rad pa imam razmišljanja o Vrhu, kritike, ki jih je še vedno bolj malo - pa vse skupaj ne predolgo. Tja do ene strani, mogoče malo več! Se da tudi precej lepše vse skupaj urediti v lep cajtnig. Letošnji se mi zdi od vseh najlepši. Vsem lepa hvala, ki ste se odzvali. Nekateri tudi na novo. Drugi pa imate zdaj, časa eno leto. Se bomo potrudili?

P.S. Članki, ki nimajo podpisa avtorja, so prispevek urednika.

Trideseta obletnica vrhovskega odra

V letošnjem letu na Vrhu ne bo častljivih obletnic. Nobene. Slavili bomo le, če nam bo uspelo kaj poštenega narediti. Mogoče ob kakšnem kilometru asfalta, mogoče ob obnovljenem župnišču, mogoče se bo še kaj našlo. Zato praznujmo svoje osebne praznike. Da nam ne bo dolgčas. Želja po druženju mora obstajati.

Kaj hitro pa bo prišlo leto 2006. Kako hitro gredo leta! Še ni dolgo nazaj, ko smo praznovali dvajseto obletnico neprekinjenega delovanja vrhovskega odra. 11. maja 1996. Pa smo že pri trideseti. V teh desetih letih smo ustvarili nekaj izrednih dogodkov. Tri igre na prostem. Nekaj odličnih večernih predstav. Izdali dve knjige. Društvo dvignili na visok nivo delovanja in razpoznavnosti. Tudi športni duh ni zamrl. Košarkarji so redno prinašali pokale v domačo vitrino. V njej je od leta 1983 že 36 pokalov. Balinarji smo si utrli pot iz anonimnosti in s tretjim mestom na močnem logaškem turnirju v letu 2003 marsikoga presenetili. Na domača tekmovanja smo privabili marsikaterega domačina. Uspešna leta vrhovskega društva.

Nov in svež veter je zapihal po volitvah v društvena jadra. Po "stotih dneh" delovanja Aleksandra Enika & Co., lahko z veseljem ugotavljamo, da je tudi zdajšnja generacija motivirana nadaljevati delo in iskati izzive.

Tako lahko že kar z nestrpnostjo pričakujemo naslednje leto. Praznovanju se ne smemo odreči. Toliko energije in moči moramo zbrati. Kot je zapisal v svojem članku Luka Jelovčan, takrat zbledijo še tiste majhne razprtije med nami. In tako se ni bati, da ne bi zopet nekaj veličastnega zasijalo na vrhovskem nebu.

Že danes moramo začeti razmišljati o praznovanju. S čim privabiti ljudi, s čim jih razveseliti in kako se zahvaliti tistim, ki so v teh letih prispevali levji delež k tako veličastnemu dogajanju. Naša prva naloga je, da kaj kmalu potegnemo črto pod program. Za reklamo in promocijo si včasih vzamemo premalo časa. Ljudje nas poznajo od daleč, zato jih je potrebno vzpodbuditi že danes. Če nekemu že danes poveš, da bomo jutri praznovali trideset let delovanja, ni hvalisanje, temveč neprecenljiva vrednota kraja v katerem živimo. Zato že danes vabljeni naslednjega leta k sodelovanju. Ni hudič, da se ne bi imeli lepo!

Ob koncu redakcije

Rezultati veleslaloma za vrhovski pokal. "Orlov greben", 12. marca (na Gregorjevo) 2005. Vreme: pretežno oblačno z nekaj dežnimi kapljami. Organizator ŠKD Vrh.

Otroci do šestega leta starosti: 1. Žiga Rekar 17.06, 2. Tina Mivšek 20.03 (nastopajočih 13); deklice (7 -10): 1. Mojca Žust 15.51, 2. Blažka Mivšek 15, 71, 3. Betka Jesenko 16.81(nast. 9); dečki (7 -10): 1. Žan Rekar 40.91, 2. Lenart Treven 44.88, 3. Tomaž Žust 48.54 (nast. 7); deklice (11 - 14): 1. Andreja Eniko 41.72, 2. Nataša Kunc 44.23, 3. Anamarija Treven 48.65 (nast. 5); dečki (11 -14): 1. Rok Jesenko 36,61, 2. Blaž Kunc 39.46, 3. Borut Hribernik 40.58 (nast. 5); dekleta (15-30): 1. Petra Jesenko 39.05, 2. Neža Jelovčan 40.82, 3. Vesna Kogovšek 50.11 (nast. 3); fantje (15 - 25): 1. Tomaž Alič 36.82, 2. Jaka Treven 37.19, 3. Lovrenc Treven 42.68 (nast. 6); ženske nad 35; 1. Ivanka Jesenko 38.85, 2. Milena Kunc 42.13, 3. Tončka Mivšek 42. 54 (nast. 5); moški (25 - 40): 1. Marjan Mivšek 35.44, 2. Miha Kunc 35.55, 3. Peter Jesenko 35.63 (nast. 10) in veterani: 1. Tine Jesenko 33.83, 2. Vinko Treven 36.93, 3. Simon Hribernik 38.33. Vseh nastopajočih 69.

Nagradna križanka

Rešeno križanko, z desetimi gesli, pošljite na naslov ŠKD Vrh, Vrh Sv. Treh kraljev 19, 1373 Rovte, ali oddate rešitev z gesli uredniku.

Podelili bomo tri nagrade:

1. družinsko kosilo (za 4 osebe) v gostilni Kasarna v Smrečju
2. kosilo v gostilni Kasarna v Smrečju za dve osebi
3. domači narezek za dve osebi v gostilni Kasarna v Smrečju

Vrhovski veleslalom - zimska veselica brez primere

Vreme v letu 2004

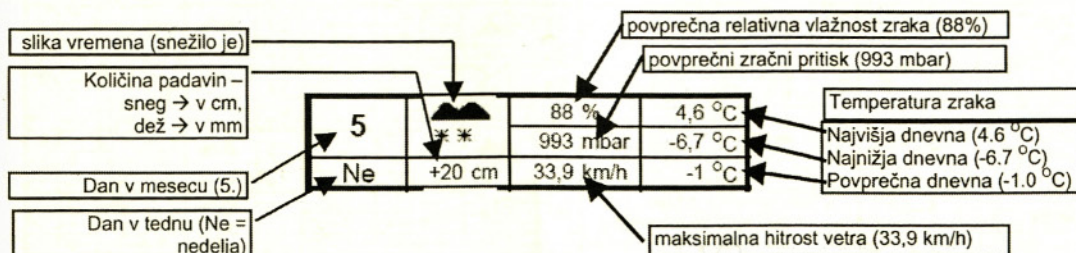
Dolga zima z veliko snega, bolj mokro poletje (zbral in uredil Marko Žust)

Vremenska rubrika je enaka lanski. Na prvi strani bom povzel vreme preko celega leta, na naslednjih straneh pa sledi **vremenski koledar** s podatki za posamezni dan v letu.

Če je bila glavna značilnost vremena 2003 - dolgotrajna suša, lahko rečemo za leto 2004, da je bilo vreme skoraj povsem obratno. Najprej smo imeli dolgo zimo, ki je svoje zobe pokazala predvsem v svoji drugi polovici. Konec februarja 2004 je bila snežna odeja debela več kot meter. In tudi marca je še pogosto snežilo. Sledila je pomlad in prvi del poletja z veliko dežja. Z malo dežja je izstopal le mesec julij, ki je že pretil s sušo. Prvi sneg smo dočakali 10. novembra. Vendar je do konca leta snežilo le še enkrat, tako da do novega leta 2005 nismo imeli prave zime.

	2004	2003		2004	2003	
	JANUAR			JULIJ		
Do 17. januarja je bila zima mila, nato pa je zapadlo nad pol metra snega. Temperature pa so še vedno ostale dokaj mile.	-2,5	-2,6	Povpr. Temperatura	19	20	Julij se je pričel in končal z dežjem, vmes pa je sledilo daljše obdobje suhega in bolj vročega vremena. Najtoplejši mesec v letu 2004.
	31,9	30,4	Padavine (dež)	138	61,4	
	5	5	Padavinskih dni	6	8	
	7,2	7,5	Veter (max/povr.)	10,7	9,3	
	75	77	Povr. Vlaga	58	61	
	FEBRUAR			AVGUST		
Po temperaturi mili mesec, kar pa ne velja po količini snega – zadnji teden meseca je zapadlo nad 100 cm snega.	-0,1	-4,1	Povpr. Temperatura	18,6	22,5	Avgust je bil povprečno toplej, toda vseeno je bila povprečna temperatura za 4 stopinje nižja kot leta 2003.
	30	1,1	Padavine (dež)	189	52,4	
	6	1	Padavinskih dni	15	9	
	8,8	14,6	Veter (max/povr.)	5,1	9,7	
	69	58	Povr. Vlaga	64	55	
	MAREC			SEPTEMBER		
Deževen in snežen marec, temperatura še vedno nad povprečjem.	2,1	4,7	Povpr. Temperatura	13,4	13,7	Primerjalno z letom 2003 sta si bila najbolj podobna prav mesec september – dokaj suh in še prijetno toplej.
	55	5,2	Padavine (dež)	92	45,5	
	3	1	Padavinskih dni	4	7	
	11,1	12,1	Veter (max/povr.)	7,3	9,7	
	66	52	Povr. Vlaga	70	62	
	APRIL			OKTOBER		
Razmeroma toplej in moker mesec. Padavin je bilo 3x več kot leta 2003.	7,4	7	Povpr. Temperatura	10,7	6,4	V noči na 10. oktober smo imeli najmočnejše deževje v letu 2004. V eni uri je padlo preko 60 mm dežja, v 24 urah pa skupaj 190 mm. Hudourniki so prestopili struge (npr. Hlevišje)
	166	57	Padavine (dež)	442	125,2	
	14	7	Padavinskih dni	15	14	
	9,7	13,4	Veter (max/povr.)	4,6	12,7	
	72	57	Povr. Vlaga	85	78	
	MAJ			NOVEMBER		
Razmeroma hladen in deževen mesec.	11	16,1	Povpr. Temperatura	3,8	5,4	Edino novembra smo v letu 2004 imeli manj padavin kot leta 2003. Vendar so bile temperature občasno tudi že zimske – prvi sneg 10. novembra.
	215	22,1	Padavine (dež)	80	107,5	
	14	4	Padavinskih dni	4	11	
	10,7	11	Veter (max/povr.)	7,3	12,6	
	63	54	Povr. Vlaga	65	83	
	JUNIJ			DECEMBER		
Tudi junij je bil dokaj moker in razmeroma hladen. 20. junija proti večeru tudi močni nalivi.	16	20,8	Povpr. Temperatura	-0,8	0,6	Decembra ni bilo prave zime. Po božiču je nastopilo dvodnevno močno deževje, ki se je končalo z 10 cm snežno odejo.
	214	56,8	Padavine (dež)	124	71,9	
	9	10	Padavinskih dni	8	6	
	10,1	9,3	Veter (max/povr.)	3,5	12,9	
	67	63	Povr. Vlaga	70	65	

Vremenski koledar Vsak dan v letu ima svoj okvirček z glavnimi podatki o vremenu (spodaj so opisana polja tega okvirčka). Ko vas bo na primer zanimalo, kakšno je bilo vreme istega dne lani, samo poiščite ustrezní datum in podatke boste imeli pred sabo.

JANUAR			FEBRUAR			MAREC			APRIL						
1		95 % 1003 mbar 26.6 km/h	-0.6 °C -2.9 °C -1.7 °C	1		82 % 1025 mbar 31 km/h	1.2 °C -0.6 °C 0.1 °C	1		77 % 1017 mbar 23.1 km/h	-2.2 °C -6.6 °C -4.9 °C	1		60 % 1015 mbar 17.9 km/h	13 °C 4.3 °C 8.3 °C
2		90 % 1000 mbar 32.2 km/h	-2.9 °C -6.4 °C -4.8 °C	2		80 % 1025 mbar 22.3 km/h	2.6 °C -2 °C 0.2 °C	2		95 % 1022 mbar 21.1 km/h	-1.6 °C -8.3 °C -5.3 °C	2		65 % 1019 mbar 22.2 km/h	13 °C 6.7 °C 9.4 °C
3		72 % 1006 mbar 34 km/h	-6.4 °C -8.2 °C -7.1 °C	3		53 % 1028 mbar 10.5 km/h	13.1 °C -0.4 °C 5.8 °C	3		52 % 1023 mbar 17.5 km/h	8.3 °C -6.3 °C -0.1 °C	3		64 % 1022 mbar 34.2 km/h	15.7 °C 7.3 °C 10.8 °C
4		65 % 1006 mbar 32.8 km/h	-8.2 °C -11.5 °C -9.8 °C	4		37 % 1030 mbar 12.6 km/h	13.5 °C 4.8 °C 8.7 °C	4		61 % 1021 mbar 22.7 km/h	4.3 °C -4.2 °C -1.8 °C	4		72 % 1023 mbar 45 km/h	14.5 °C 5.9 °C 10.1 °C
5		52 % 1006 mbar 38.3 km/h	1.7 °C -11.9 °C -5.8 °C	5		29 % 1028 mbar 21 km/h	13.2 °C 6.2 °C 9.1 °C	5		57 % 1021 mbar 25.1 km/h	-0.8 °C -7.1 °C -4.1 °C	5		81 % 1016 mbar 26.6 mm	10.7 °C 3.9 °C 7.7 °C
6		68 % 1014 mbar 29.6 km/h	-5.6 °C -8.5 °C -7.4 °C	6		43 % 1026 mbar 35.5 km/h	12.8 °C 2.4 °C 7 °C	6		51 % 1022 mbar 19.3 km/h	-1.2 °C -8.3 °C -4.9 °C	6		95 % 1009 mbar 21 mm	3.9 °C -0.4 °C 0.7 °C
7		66 % 1011 mbar 18.8 km/h	1.3 °C -7.9 °C -3.1 °C	7		92 % 1019 mbar 41.2 km/h	3.8 °C 1.5 °C 3 °C	7		78 % 1020 mbar 45.6 km/h	-2.5 °C -5.7 °C -4.1 °C	7		90 % 1006 mbar 22 mm	4.1 °C -1.1 °C 0.6 °C
8		79 % 1009 mbar 14.1 km/h	1 °C -3.1 °C -1.2 °C	8		90 % 1014 mbar 30.7 km/h	2.8 °C -0.7 °C 1.2 °C	8		92 % 1016 mbar 32.4 km/h	-3.4 °C -5.1 °C -4.2 °C	8		70 % 1013 mbar 17 mm	9.9 °C -3.3 °C 2.9 °C
9		94 % 1002 mbar 2.2 mm	0.8 °C -0.9 °C -0.1 °C	9		32 % 1019 mbar 38.6 km/h	5.6 °C -1.8 °C 1.5 °C	9		84 % 1017 mbar 27.3 km/h	0.9 °C -4.1 °C -2.3 °C	9		85 % 1011 mbar 17 mm	2.8 °C -0.7 °C 1.5 °C
10		74 % 1003 mbar 19.6 km/h	5.2 °C -0.7 °C 1.4 °C	10		30 % 1024 mbar 27.2 km/h	3.5 °C -3.9 °C -0.9 °C	10		71 % 1020 mbar 19.4 km/h	1.8 °C -5.4 °C -2.4 °C	10		95 % 1009 mbar 13 mm	2.6 °C -0.7 °C 1.2 °C
11		45 % 1010 mbar 28.5 km/h	4.7 °C -2.7 °C 1.1 °C	11		53 % 1016 mbar 36.9 km/h	5.4 °C -1.5 °C 2.2 °C	11		72 % 1020 mbar 30.5 km/h	-1.2 °C -4.2 °C -2.7 °C	11		71 % 1013 mbar 29.5 km/h	12.8 °C 1 °C 5.8 °C
12		70 % 1002 mbar 45.8 km/h	4.4 °C 0.5 °C 2.7 °C	12		66 % 1022 mbar 50.7 km/h	-1.6 °C -8.5 °C -6.7 °C	12		69 % 1022 mbar 25.7 km/h	4.3 °C -2.7 °C -0.5 °C	12		64 % 1016 mbar 2.2 mm	7 °C 1.5 °C 4.3 °C
13		93 % 994 mbar 41.9 km/h	5.6 °C 1 °C 3.3 °C	13		66 % 1025 mbar 39.1 km/h	-1.5 °C -9.4 °C -5.9 °C	13		68 % 1025 mbar 47.3 km/h	6.3 °C -0.3 °C 2.4 °C	13		85 % 1013 mbar 4.4 mm	7.7 °C 0.9 °C 3.4 °C
14		82 % 993 mbar 42.6 km/h	9.1 °C 3.2 °C 5.5 °C	14		53 % 1020 mbar 24.1 km/h	7.2 °C -6.2 °C 0.3 °C	14		87 % 1030 mbar 38.8 km/h	5.1 °C 3.3 °C 4.3 °C	14		71 % 1017 mbar 21.6 km/h	8.8 °C 2.7 °C 4.9 °C
15		89 % 994 mbar 31 km/h	3 °C -2.4 °C 0.6 °C	15		51 % 1016 mbar 39.3 km/h	7.1 °C -1.5 °C 2 °C	15		69 % 1032 mbar 12.7 km/h	13.9 °C -4.3 °C 8.3 °C	15		72 % 1024 mbar 17.8 km/h	8.1 °C 3.6 °C 5.8 °C
16		65 % 1002 mbar 39.1 km/h	2.6 °C -3.7 °C -0.1 °C	16		70 % 1021 mbar 32.4 km/h	6.7 °C -3 °C 0.1 °C	16		42 % 1033 mbar 18.1 km/h	17.6 °C 9.9 °C 11 °C	16		76 % 1020 mbar 1.1 mm	9 °C 4.4 °C 6.6 °C
17		94 % 996 mbar 24.4 mm	4.5 °C -0.9 °C 1.8 °C	17		58 % 1024 mbar 14 km/h	6.5 °C -4.5 °C 0.5 °C	17		33 % 1031 mbar 16.4 km/h	20.9 °C 7.3 °C 13.7 °C	17		87 % 1009 mbar 2.2 mm	11 °C 4.7 °C 7.2 °C
18		95 % 1002 mbar 40 cm	-0.8 °C -2.3 °C -1.5 °C	18		69 % 1016 mbar 19.3 km/h	6.2 °C -2.3 °C 0.7 °C	18		27 % 1028 mbar 29.5 km/h	18.5 °C 9.2 °C 13.3 °C	18		86 % 1003 mbar 1.9 mm	10.8 °C 6.4 °C 8.5 °C
19		95 % 1007 mbar 26.6 km/h	-1.9 °C -5.3 °C -3.1 °C	19		94 % 1016 mbar 49 km/h	-0.8 °C -4 °C -3.1 °C	19		37 % 1024 mbar 37 km/h	15.8 °C 7.1 °C 11.3 °C	19		85 % 1000 mbar 10 mm	9.8 °C 6.9 °C 7.9 °C
20		86 % 996 mbar 26.6 km/h	-0.2 °C -5.4 °C -2 °C	20		81 % 1024 mbar 40 km/h	-3.3 °C -4.2 °C -3.9 °C	20		71 % 1021 mbar 46 km/h	9.9 °C 5.9 °C 7.5 °C	20		79 % 1006 mbar 26.8 km/h	11.2 °C 6.4 °C 8.1 °C
21		80 % 1002 mbar 26.6 km/h	-1.6 °C -6.8 °C -4.1 °C	21		73 % 1025 mbar 25.9 km/h	-3.8 °C -5.8 °C -5 °C	21		92 % 1015 mbar 51 km/h	7.7 °C 5.8 °C 6.6 °C	21		57 % 1017 mbar 23.5 km/h	17.2 °C 6.3 °C 11.1 °C
22		59 % 1007 mbar 26.6 km/h	-3.2 °C -9.5 °C -6.5 °C	22		91 % 1009 mbar 5.9 km/h	5.3 °C -5.2 °C -0.1 °C	22		92 % 1013 mbar 42.2 km/h	7.8 °C -0.5 °C 2.5 °C	22		47 % 1016 mbar 32 km/h	21.1 °C 8.4 °C 14.4 °C
23		53 % 1009 mbar 26.6 km/h	-6.9 °C -11.5 °C -8 °C	23		94 % 1002 mbar 44.8 km/h	5.7 °C -2.6 °C 3.1 °C	23		95 % 1006 mbar 18 km/h	0.4 °C -1.4 °C -0.4 °C	23		53 % 1015 mbar 23.4 km/h	20.5 °C 10.3 °C 14.7 °C
24		55 % 1007 mbar 26.6 km/h	-1.6 °C -12.6 °C -6.4 °C	24		92 % 1009 mbar 26.6 km/h	-2.6 °C -6.1 °C -4.7 °C	24		95 % 999 mbar 26.6 km/h	0.8 °C -0.6 °C -0.2 °C	24		67 % 1016 mbar 32 mm	15.7 °C 5.3 °C 10.6 °C
25		66 % 1002 mbar 26.6 km/h	-1.6 °C -9.1 °C -5.8 °C	25		75 % 1011 mbar 1.9 mm	0.3 °C -8.7 °C -4.3 °C	25		95 % 999 mbar 5 cm	1.5 °C -0.2 °C 0 °C	25		60 % 1018 mbar 26.6 km/h	11.5 °C 4.1 °C 7.4 °C
26		76 % 1001 mbar 26.6 km/h	0.2 °C -8.1 °C -4.1 °C	26		84 % 1001 mbar 15 cm	-1.7 °C -4 °C -2.9 °C	26		70 % 999 mbar 26.6 km/h	0.8 °C -3.6 °C -1.6 °C	26		68 % 1020 mbar 34.8 km/h	10.3 °C 4.3 °C 7 °C
27		84 % 992 mbar 26.6 km/h	0.8 °C -3.5 °C -2.1 °C	27		93 % 995 mbar 40 cm	-2.1 °C -3.8 °C -3.3 °C	27		85 % 999 mbar 26.6 km/h	0.1 °C -4.6 °C -1.2 °C	27		67 % 1016 mbar 23.6 km/h	12.4 °C 5.3 °C 8.9 °C
28		89 % 990 mbar 11.3 km/h	2 °C -4 °C -3 °C	28		92 % 999 mbar 20 cm	-3.4 °C -5.2 °C -4.1 °C	28		46 % 1018 mbar 19.6 km/h	10.1 °C 1.1 °C 5 °C	28		55 % 1014 mbar 27.5 km/h	18.2 °C 6.2 °C 12 °C
29		89 % 990 mbar 11.3 km/h	3 °C -1 °C -0.5 °C	29		87 % 1006 mbar 29.5 cm	-2.7 °C -5.4 °C -4.3 °C	29		59 % 1021 mbar 24.9 km/h	8.6 °C -1.1 °C 3.2 °C	29		69 % 1012 mbar 34.8 km/h	14.5 °C 8.1 °C 10.8 °C
30		89 % 990 mbar 11.3 km/h	3 °C -2 °C -0.2 °C	30		84 % 1001 mbar 26.6 km/h	-1.7 °C -4 °C -2.9 °C	30		58 % 1022 mbar 30.6 km/h	7.1 °C 0.4 °C 3.3 °C	30		72 % 1008 mbar 1.1 mm	13.8 °C 8.6 °C 10.4 °C
31		54 % 1014 mbar 32.2 km/h	-0.4 °C -1.4 °C -1 °C	31		54 % 1018 mbar 20.4 km/h	-0.4 °C 0.6 °C 4.9 °C	31		54 % 1018 mbar 20.4 km/h	10.7 °C 0.6 °C 4.9 °C	31		72 % 1008 mbar 1.1 mm	13.8 °C 8.6 °C 10.4 °C

29. Februaia je bilo skupaj nad 100 cm snega!

MAJ			JUNIJ			JULIJ			AVGUST		
1		84 % 1010 mbar 27.8 km/h 10.7 °C	1		69 % 1018 mbar 25.9 km/h 12.9 °C	1		50 % 1017 mbar 37.6 km/h 14.8 °C	1		60 % 1019 mbar 32.1 km/h 16.5 °C
So		69 % 1012 mbar 40.8 km/h 11.1 °C	To		80 % 1016 mbar 30.1 km/h 12.1 °C	Ce		94 % 1016 mbar 46.6 km/h 12.7 °C	Ne		69 % 1017 mbar 22.9 km/h 15.3 °C
2		66 % 1011 mbar 27.1 km/h 10.6 °C	2		77 % 1016 mbar 29.1 km/h 11.9 °C	2		70 % 1019 mbar 26.8 km/h 10.1 °C	2		75 % 1014 mbar 17.7 km/h 20.1 °C
Ne		79 % 1003 mbar 23.6 km/h 9.7 °C	3		71 % 1016 mbar 35.3 km/h 12.7 °C	3		60 % 1021 mbar 26.8 km/h 17.7 °C	3		75 % 1015 mbar 22.5 km/h 19.4 °C
3		89 % 997 mbar 20.8 km/h 8.5 °C	4		82 % 1015 mbar 30.8 km/h 11.5 °C	4		57 % 1021 mbar 29.8 km/h 20.6 °C	4		65 % 1015 mbar 30 km/h 15.9 °C
4		81 % 995 mbar 41.3 km/h 8 °C	5		69 % 1017 mbar 26.7 km/h 13.1 °C	5		58 % 1019 mbar 39.6 km/h 21.8 °C	5		59 % 1016 mbar 25.1 km/h 20.8 °C
5		81 % 1002 mbar 34.1 km/h 7.2 °C	6		50 % 1022 mbar 18.1 km/h 16.7 °C	6		69 % 1021 mbar 30.7 km/h 17.4 °C	6		68 % 1017 mbar 37.5 km/h 19.9 °C
6		66 % 1011 mbar 35.9 km/h 5.5 °C	7		56 % 1024 mbar 31.3 km/h 19.2 °C	7		50 % 1018 mbar 38.1 km/h 22.1 °C	7		82 % 1016 mbar 13.6 km/h 17.5 °C
7		72 % 1008 mbar 34.1 km/h 7.2 °C	8		50 % 1024 mbar 31.3 km/h 19.2 °C	8		49 % 1015 mbar 46.7 km/h 20.9 °C	8		71 % 1016 mbar 27 km/h 18.7 °C
8		66 % 1011 mbar 20.1 km/h 9.1 °C	9		48 % 1023 mbar 25.2 km/h 22.9 °C	9		54 % 1016 mbar 28 km/h 16.9 °C	9		63 % 1018 mbar 21.8 km/h 18.4 °C
9		58 % 1016 mbar 28.4 km/h 11.4 °C	10		44 % 1020 mbar 37.3 km/h 22.4 °C	10		79 % 1014 mbar 30.8 km/h 10.1 °C	10		62 % 1015 mbar 31.6 km/h 22.2 °C
10		65 % 1014 mbar 23.1 km/h 11.9 °C	11		52 % 1018 mbar 44.9 km/h 19.2 °C	11		72 % 1012 mbar 23.8 km/h 10.8 °C	11		62 % 1013 mbar 19.2 km/h 17.3 °C
11		84 % 1009 mbar 29.1 km/h 9.3 °C	12		65 % 1025 mbar 32.5 km/h 13.4 °C	12		56 % 1018 mbar 25.7 km/h 18.2 °C	12		69 % 1016 mbar 43.3 km/h 16.5 °C
12		56 % 1017 mbar 30.7 km/h 11.2 °C	13		62 % 1020 mbar 25.6 km/h 16.4 °C	13		62 % 1020 mbar 26.3 km/h 19.5 °C	13		60 % 1019 mbar 22.3 km/h 17.8 °C
13		48 % 1019 mbar 41.1 km/h 12.1 °C	14		62 % 1015 mbar 20.5 km/h 17.7 °C	14		62 % 1020 mbar 26.3 km/h 19.5 °C	14		60 % 1019 mbar 22.3 km/h 17.8 °C
14		48 % 1019 mbar 41.1 km/h 12.1 °C	15		68 % 1016 mbar 29.1 km/h 15.2 °C	15		55 % 1022 mbar 35.8 km/h 20.7 °C	15		60 % 1017 mbar 30.2 km/h 19.7 °C
15		53 % 1024 mbar 27.3 km/h 13.4 °C	16		54 % 1010 mbar 23.9 km/h 17.9 °C	16		43 % 1022 mbar 32.5 km/h 21.6 °C	16		50 % 1019 mbar 37.8 km/h 20.1 °C
16		54 % 1023 mbar 32.4 km/h 15.9 °C	17		66 % 1009 mbar 32.1 km/h 16.9 °C	17		45 % 1021 mbar 31.7 km/h 22.5 °C	17		63 % 1019 mbar 39.3 km/h 20.9 °C
17		45 % 1021 mbar 29.2 km/h 11.2 °C	18		84 % 1007 mbar 29.3 km/h 13.7 °C	18		45 % 1020 mbar 30.8 km/h 23.3 °C	18		64 % 1014 mbar 27.1 km/h 21.9 °C
18		52 % 1016 mbar 44.2 km/h 15.8 °C	19		90 % 1015 mbar 18 km/h 12.2 °C	19		44 % 1020 mbar 25.5 km/h 24.6 °C	19		78 % 1013 mbar 34.1 km/h 14.6 °C
19		72 % 1014 mbar 33.4 km/h 11.8 °C	20		70 % 1020 mbar 29.1 km/h 15.6 °C	20		46 % 1021 mbar 19.5 km/h 25.6 °C	20		45 % 1012 mbar 17.5 km/h 16.8 °C
20		76 % 1017 mbar 33.5 km/h 6.2 °C	21		68 % 1018 mbar 38.3 km/h 16.2 °C	21		59 % 1022 mbar 33.5 km/h 23.2 °C	21		53 % 1024 mbar 31.2 km/h 17.4 °C
21		48 % 1022 mbar 24.7 km/h 8.8 °C	22		71 % 1016 mbar 19.3 km/h 17.6 °C	22		70 % 1019 mbar 34.6 km/h 18.5 °C	22		59 % 1021 mbar 36.3 km/h 18.4 °C
22		45 % 1021 mbar 29.2 km/h 11.2 °C	23		81 % 1018 mbar 30.6 km/h 14.3 °C	23		66 % 1017 mbar 30 km/h 19.1 °C	23		64 % 1018 mbar 32.9 km/h 18.7 °C
23		44 % 1019 mbar 38.1 km/h 13.2 °C	24		60 % 1023 mbar 30.2 km/h 20.5 °C	24		55 % 1014 mbar 26.9 km/h 19.3 °C	24		82 % 1012 mbar 33.5 km/h 12.9 °C
24		35 % 1019 mbar 27.4 km/h 15.2 °C	25		55 % 1023 mbar 33.7 km/h 19.2 °C	25		70 % 1016 mbar 38.8 km/h 14.6 °C	25		58 % 1017 mbar 18.4 km/h 15.8 °C
25		78 % 1021 mbar 23.5 km/h 9.7 °C	26		64 % 1023 mbar 30.2 km/h 20.5 °C	26		37 % 1019 mbar 34.8 km/h 16.3 °C	26		58 % 1018 mbar 21.7 km/h 17.6 °C
26		76 % 1023 mbar 31.5 km/h 9.9 °C	27		86 % 1023 mbar 41.3 km/h 14.9 °C	27		50 % 1018 mbar 30.7 km/h 16.6 °C	27		49 % 1019 mbar 29.4 km/h 19.2 °C
27		48 % 1023 mbar 22.6 km/h 14.5 °C	28		64 % 1022 mbar 17 km/h 17.6 °C	28		58 % 1020 mbar 28.2 km/h 19.2 °C	28		54 % 1018 mbar 40 km/h 13.6 °C
28		52 % 1019 mbar 28.6 km/h 15.2 °C	29		81 % 1018 mbar 30.6 km/h 14.3 °C	29		53 % 1021 mbar 17.6 km/h 21.7 °C	29		86 % 1018 mbar 9.9 °C
29		48 % 1023 mbar 22.6 km/h 14.5 °C	30		64 % 1022 mbar 17 km/h 17.6 °C	30		53 % 1021 mbar 17.6 km/h 21.7 °C	30		86 % 1018 mbar 9.9 °C
30		52 % 1019 mbar 28.6 km/h 15.2 °C	31		81 % 1018 mbar 30.6 km/h 14.3 °C	31		53 % 1021 mbar 17.6 km/h 21.7 °C	31		86 % 1018 mbar 9.9 °C
31		52 % 1019 mbar 28.6 km/h 15.2 °C									

SEPTEMBER			OKTOBER			NOVEMBER			DECEMBER						
1		85 % 1021 mbar 16.8 km/h 11.2 °C	14.3 °C 9.5 °C	1		81 % 1023 mbar 13.1 km/h 13.2 °C	15.6 °C 10.6 °C	1		95 % 1019 mbar 17.6 km/h 11.8 °C	14 °C 10.8 °C	1		95 % 1015 mbar 11.6 km/h 0.7 °C	1.7 °C -0.4 °C
Sre	mm			Pe	1.5 mm			Po	mm			Sre	1.1 mm		
2		80 % 1022 mbar 13.5 km/h 12.2 °C	13.9 °C 10.4 °C	2		84 % 1023 mbar 16 km/h 12.6 °C	17.6 °C 8.6 °C	2		95 % 1020 mbar 10.3 km/h 11 °C	13.2 °C 9.5 °C	2		95 % 1014 mbar 47.8 km/h 4.8 °C	7.1 °C 1.2 °C
Ce	mm			So	mm			To	mm			Ce	3 mm		
3		84 % 1025 mbar 14.3 km/h 14.1 °C	17.7 °C 11.8 °C	3		84 % 1025 mbar 15.7 km/h 13.3 °C	17 °C 10.4 °C	3		95 % 1024 mbar 13.3 km/h 10.2 °C	10.8 °C 9.5 °C	3		80 % 1019 mbar 18.3 km/h 5.8 °C	8.8 °C 4.3 °C
Pe	mm			Ne	mm			Sre	mm			Pe	mm		
4		80 % 1027 mbar 25.3 km/h 21 °C	20.8 °C 14 °C	4		77 % 1025 mbar 15.7 km/h 14 °C	19.3 °C 11.2 °C	4		95 % 1024 mbar 20.1 km/h 9.3 °C	9.7 °C 9 °C	4		75 % 1026 mbar 29 km/h 4.1 °C	5.5 °C 2.6 °C
So	mm			Po	mm			Ce	mm			So	mm		
5		61 % 1027 mbar 33.5 km/h 20.6 °C	21 °C 14.4 °C	5		77 % 1024 mbar 24.1 km/h 17.1 °C	19.9 °C 11.6 °C	5		95 % 1022 mbar 27.6 km/h 7.9 °C	9 °C 8.5 °C	5		88 % 1026 mbar 22.2 km/h 1.7 °C	4.3 °C 2.6 °C
Ne	mm			To	mm			Pe	mm			Ne	3 mm		
6		59 % 1028 mbar 29.6 km/h 20.3 °C	20.6 °C 13.6 °C	6		79 % 1022 mbar 19 km/h 14.1 °C	17.1 °C 11.8 °C	6		95 % 1019 mbar 27.8 km/h 5.6 °C	7.9 °C 3.8 °C	6		95 % 1026 mbar 9.7 km/h 1.9 °C	2.6 °C 0.6 °C
Po	mm			Sre	mm			So	0.7 mm			Po	mm		
7		51 % 1027 mbar 32 km/h 16.7 °C	20.3 °C 14 °C	7		72 % 1021 mbar 15.1 km/h 15.6 °C	20.7 °C 12.4 °C	7		87 % 1014 mbar 31 km/h 2.6 °C	4 °C 1 °C	7		95 % 1028 mbar 7.9 km/h 0 °C	1.7 °C -1.9 °C
To	mm			Ce	mm			Ne	mm			To	mm		
8		50 % 1026 mbar 36.9 km/h 17.4 °C	22.5 °C 12.6 °C	8		77 % 1019 mbar 27 km/h 14.8 °C	18.7 °C 11.8 °C	8		54 % 1010 mbar 38.3 km/h 1.7 °C	4.3 °C -0.8 °C	8		92 % 1027 mbar 3.1 km/h -2.7 °C	-1.9 °C -3.5 °C
Sre	mm			Pe	mm			Po	mm			Sre	mm		
9		48 % 1028 mbar 25.3 km/h 14.3 °C	17.8 °C 11.1 °C	9		88 % 1015 mbar 31.5 km/h 14.7 °C	16 °C 14 °C	9		51 % 1006 mbar 21.7 km/h 2 °C	5.2 °C 0.5 °C	9		85 % 1028 mbar 26.6 km/h -3.4 °C	-2.5 °C -4.7 °C
Ce	mm			So	21 mm			To	mm			Ce	mm		
10		48 % 1028 mbar 26.7 km/h 11.8 °C	16.2 °C 8.7 °C	10		94 % 1012 mbar 184 mm 32 km/h 9.1 °C	14.7 °C 5.7 °C	10		93 % 1007 mbar 95 % 28.7 km/h -0.2 °C	1 °C -0.9 °C	10		74 % 1026 mbar 26.6 km/h -5.8 °C	-4.7 °C -5.3 °C
Pe	mm			Ne	184 mm			Sre	10 cm			Pe	mm		
11		54 % 1025 mbar 21 km/h 13.8 °C	21.3 °C 7 °C	11		95 % 1019 mbar 32.5 km/h 4.1 °C	5.7 °C 3 °C	11		95 % 1015 mbar 10.7 mm 33.5 km/h 1.9 °C	4.4 °C -0.6 °C	11		71 % 1027 mbar 26.6 km/h -3.2 °C	4.2 °C -7 °C
So	mm			Po	1.5 mm			Ce	10.7 mm			So	mm		
12		75 % 1021 mbar 29 km/h 14.2 °C	17.8 °C 11.7 °C	12		73 % 1024 mbar 37.2 km/h 3.5 °C	6.2 °C 2.5 °C	12		95 % 1013 mbar 18.9 km/h 4.8 °C	6.3 °C 2.6 °C	12		42 % 1027 mbar 13 km/h 0.5 °C	8.7 °C -4.8 °C
Ne	mm			To	mm			Pe	mm			Ne	mm		
13		76 % 1021 mbar 22 km/h 15 °C	19 °C 11.3 °C	13		93 % 1023 mbar 0.7 mm 27.8 km/h 1.9 °C	2.6 °C 0.7 °C	13		95 % 1013 mbar 33 km/h 4.1 °C	5.6 °C 1.4 °C	13		73 % 1028 mbar 26.6 km/h -6.5 °C	-4.6 °C -7.5 °C
Po	mm			Sre	0.7 mm			So	1.9 mm			Po	mm		
14		73 % 1020 mbar 33.1 km/h 17.2 °C	22.5 °C 13.4 °C	14		96 % 1017 mbar 16.8 km/h 1.5 °C	2.7 °C 0.5 °C	14		32 % 1014 mbar 53.4 km/h 1.7 °C	2.6 °C 0.5 °C	14		72 % 1028 mbar 26.6 km/h -6.9 °C	-4.5 °C -8.1 °C
To	mm			Ce	0.7 mm			Ne	mm			To	mm		
15		80 % 1017 mbar 21 mm 34.3 km/h 16.5 °C	19.2 °C 15 °C	15		95 % 1010 mbar 16.4 km/h 4.6 °C	8.3 °C 2.2 °C	15		43 % 1017 mbar 39.6 km/h -0.3 °C	1.9 °C -1.9 °C	15		71 % 1026 mbar 26.6 km/h -6.2 °C	0 °C -8.6 °C
Sre	21 mm			Pe	12.6 mm			Po	mm			Sre	mm		
16		88 % 1022 mbar 13 mm 24.4 km/h 11.4 °C	15 °C 10.5 °C	16		93 % 1004 mbar 31.5 mm 23.8 km/h 6.8 °C	8.5 °C 4.6 °C	16		43 % 1020 mbar 20.3 km/h -0.3 °C	2.3 °C -3.3 °C	16		78 % 1020 mbar 14.1 km/h -2.3 °C	3.1 °C -9.9 °C
Ce	13 mm			So	31.5 mm			To	mm			Ce	1.9 mm		
17		67 % 1026 mbar 35.4 km/h 11.2 °C	14.2 °C 9.2 °C	17		83 % 1008 mbar 27.5 mm 24.9 km/h 5.5 °C	10.4 °C 1.9 °C	17		25 % 1023 mbar 31.3 km/h 4.9 °C	9.7 °C 0 °C	17		93 % 1008 mbar 15.8 km/h 2.2 °C	3 °C 2.2 °C
Pe	mm			Ne	27.5 mm			Sre	mm			Pe	2.6 mm		
18		59 % 1024 mbar 25.5 km/h 11.9 °C	16.2 °C 9 °C	18		77 % 1015 mbar 27.5 km/h 7.5 °C	10.7 °C 7.5 °C	18		54 % 1017 mbar 37 km/h 5.1 °C	6.4 °C 5.1 °C	18		55 % 1002 mbar 36.4 km/h 2.3 °C	5.8 °C -0.9 °C
So	mm			Po	mm			Ce	mm			So	mm		
19		66 % 1020 mbar 16.6 km/h 13.1 °C	19.2 °C 8 °C	19		81 % 1016 mbar 10.1 mm 23.6 km/h 9.9 °C	12.1 °C 8.1 °C	19		54 % 1006 mbar 50.6 km/h 5 °C	7.3 °C 1.6 °C	19		26 % 1006 mbar 37.5 km/h 0.1 °C	3.1 °C -4.1 °C
Ne	mm			To	1.1 mm			Pe	mm			Ne	mm		
20		68 % 1020 mbar 14.8 km/h 15.9 °C	21.8 °C 11.1 °C	20		89 % 1016 mbar 26.6 km/h 11.8 °C	13.4 °C 10.2 °C	20		20 % 1016 mbar 23 km/h 0.5 °C	3.8 °C -2.3 °C	20		38 % 1015 mbar 24 km/h -0.9 °C	0.3 °C -5.9 °C
Po	mm			Sre	mm			So	mm			Po	mm		
21		76 % 1017 mbar 30.4 km/h 15.5 °C	18.7 °C 12.6 °C	21		93 % 1017 mbar 21 mm 27.3 km/h 13.4 °C	15.2 °C 11.9 °C	21		20 % 1022 mbar 13.1 km/h 0 °C	4 °C -2.9 °C	21		24 % 1021 mbar 28.1 km/h -4.7 °C	-0.9 °C -6.7 °C
To	mm			Ce	1.5 mm			Ne	mm			To	mm		
22		90 % 1016 mbar 1.5 mm 30.7 km/h 11.7 °C	15.4 °C 9.7 °C	22		95 % 1021 mbar 21 mm 8.2 km/h 13.4 °C	14.7 °C 11.3 °C	22		25 % 1023 mbar 48.5 km/h 1.8 °C	4.6 °C -1.2 °C	22		33 % 1021 mbar 26.5 km/h -4.9 °C	-1.5 °C -6.9 °C
Sre	1.5 mm			Pe	21 mm			Po	mm			Sre	mm		
23		83 % 1010 mbar 32.9 km/h 13.1 °C	17.1 °C 9.5 °C	23		89 % 1022 mbar 19.8 km/h 12.2 °C	14.3 °C 10.2 °C	23		56 % 1019 mbar 43.6 km/h 3.3 °C	6.3 °C 1.1 °C	23		25 % 1015 mbar 23.1 km/h -3.3 °C	2.3 °C -7.8 °C
Ce	mm			So	mm			To	mm			Ce	mm		
24		88 % 1008 mbar 47.2 km/h 9.5 °C	17 °C 9.5 °C	24		83 % 1021 mbar 31.6 km/h 11.9 °C	13.8 °C 10.2 °C	24		53 % 1025 mbar 32 km/h 1.5 °C	4.1 °C -1.9 °C	24		50 % 1014 mbar 15.6 km/h -0.6 °C	1.5 °C -3.6 °C
Pe	20 mm			Ne	mm			Sre	mm			Pe	mm		
25		84 % 1013 mbar 28.8 km/h 7 °C	10.8 °C 4.3 °C	25		85 % 1019 mbar 25.8 km/h 14.2 °C	12.9 °C 9.7 °C	25		28 % 1028 mbar 13.8 km/h -1 °C	1.8 °C -4.1 °C	25		81 % 1009 mbar 35 km/h 3.1 °C	5.1 °C 0.6 °C
So	mm			Po	mm			Ce	mm			So	3.3 mm		
26		67 % 1018 mbar 95.3 km/h 9.2 °C	12.9 °C 6.7 °C	26		87 % 1015 mbar 22.7 km/h 12.9 °C	14.2 °C 11.6 °C	26		58 % 1025 mbar 39.4 km/h 2.7 °C	6.6 °C 2.7 °C	26		88 % 1001 mbar 32.1 km/h 3.8 °C	5.4 °C 3.2 °C
Ne	mm			To	mm			Pe	mm			Ne	58.5 mm		
27		56 % 1020 mbar 28 km/h 9.6 °C	14.2 °C 6.2 °C	27		77 % 1012 mbar 1.9 mm 28 km/h 14 °C	16.8 °C 10.9 °C	27		61 % 1022 mbar 5.2 km/h 3.7 °C	8.5 °C 1 °C	27		95 % 1006 mbar 9.5 km/h 0.7 °C	4.1 °C -0.8 °C
Po	mm			Sre	1.9 mm			So	mm			Po	21.1 mm		
28		67 % 1022 mbar 11.3 km/h 11.3 °C	16.6 °C 7.5 °C	28		78 % 1011 mbar 1.9 mm 27.5 km/h 12.6 °C	14.4 °C 9.8 °C	28		61 % 1020 mbar 33.5 km/h 4.4 °C	8.7 °C 1 °C	28		95 % 1009 mbar 26.6 km/h -0.6 °C	0.3 °C -1.1 °C
To	mm			Ce	1.9 mm			Ne	mm			To	10 cm		
29		67 % 1019 mbar 22.3 km/h 12.8 °C	18.3 °C 8.8 °C	29		87 % 1010 mbar 77 % 39.4 km/h 11.7 °C	13.4 °C 9.3 °C	29		72 % 1016 mbar 24.5 km/h 4.7 °C	6 °C 3.7 °C	29		88 % 1015 mbar 26.6 km/h -1 °C	0 °C -2.3 °C
Sre	mm			Pe	15 mm			Po	2.6 mm			Sre	mm		
30		66 % 1020 mbar 28.5 km/h 13.4 °C	18 °C 10.6 °C	30		91 % 1015 mbar 29.6 mm 37.9 km/h 13.6 °C	17 °C 11.4 °C	30		93 % 1015 mbar 34 mm 32.3 km/h 2.7 °C	4.9 °C -0.2 °C	30		52 % 1027 mbar 32.6 km/h -2.2 °C	0.8 °C -3.7 °C
Ce	mm			So	29.6 mm			To	34 mm			Ce	mm		
				31		91 % 1015 mbar 56.6 mm 34.3 km/h 11.1 °C	12.9 °C 11.1 °C					31		53 % 1026 mbar 31.6 km/h -2.1 °C	2.2 °C -4.1 °C
				Ne	56.6 mm							Pe	mm		

NAGRADNA KRIŽANKA

KRAJEVNI INFORMATOR	NIKOLA TESLA	ČLENO-NOŽEC	POŽIGALEC	IZLIV SEMENA	MERJAŠČEV ZOB	6. IN 12. ČRKA	HITER LOVSKI PES	X	ŠPINAČA	GORA V JULJUCH	SLOV. ZALOŽ. PODJETJE	X	SREČKO KRVINA	OTOKI OB VZH. OBALI AFRIKE	ŽIVLJENSKO DELO	MAJHEN DIRKALNI AVTO
TRAVNAT PREDEL NAD SOVČKOM IN JOKLEM								KMETIJA NA VRHU BRNK UMETNOST				ATLET. DISCIPLINA				
ZAVETNIKI FARNE CERKVE												SENA ALI OGELJNA ZAAPNITEV ŽIL				
MAREC 2005	KOS BLAGA TA GRDA ŽABA					GEOL. OBD. ZEMLJE, TRIAS VERDIJEVA OPERA							ŽIROV. SKAK. REKORDER (BORUT) NORETI			
ČRNA PTICA UJEDA							TO KAR JE USTVARJALNOST									
PREBIVALCI ROMUNJE							POZITIV. ELEKTR. (MN.)	JANU-ŠČENKO KMETIJA NA GOLEM VRHU						SLOV. PESNICA 1875-1932		TREVEN FRANČ (ml.)
OKRASNI KAMEN					TRGOVINA Z RAZNOVRST. BLAGOM									ENIKO CIRIL PRIVADITI SE NA OKOLJE		
1000 kg					OS. ZAIMEK AVSTR. PLESALKA FANNY				PRITOK RENA V SVICI							
ANTON DERMOTA			CELICNA VOTLINA AVTOM. KRMILLO		E				ŠKD VRH	KAMOR SE GIBLJEMO	FINSKO JEZERO SL. HOKEJIST (MURAJICA)					
SESTAVIL KRVINA RAFAEL	X	ČISTILNA GOBICA TRČEK			L				SPOJILNI ELEMENT							PLETENA TORBA
STROKOVNJAK NA SVOJEM PODROČJU					S				DOMAČIJA V LAVROVCU SL. SLALOM. (ANDREJ)							
KRSTNI ZASTOPNIK					S											
KRAMA NAVLAKA					S		PRIMEK JEREBOVE DOMAČIJE NA VRHU	NAFTNI MOGOTEC					SLOV. SLIKAR (ŠUBIC)			
ŽENSKO IME OTILJA				IZVIR SORE (ŽAKLJEV ...) IME UČ. NA VRHU (KOKALJ)	L			BL. ZNAMKA ČISTILA BELGIJSKO MESTO					IME LASTNIKA MIHAČEVE DOMAČIJE VRV Z ZANKO			
KRAJ PRI ŽUSMU (CELJE)					E	TEL. ODDAJA (ALO-) LESKOVEC BRANKO			L		ZAŠČITNO POKRIVALO SL. OBMEJNO MESTO					
VZKLJK, MEDMET			AVSTRILJSKI PRELAZ ALP. SM. DISCIPLINA		R				E		ORAČ SORTA JABOLKA					
DANSKI JEZIKOSL. (RASMUSEN)					LJUBLJAN. GRAVER KAMRA PO VRHOVSKO				U					ŠPANSKI PISATELJ (MATEO)		MAJHEN RAK
LETO XVIII	MORSKA ZAJEDA V KOPNO	MEDN. OLIM. KOMITE NAJVIŠJI ČL. ORGAN				OBLAK VINKO			V	KMETIJA V LAVROVCU OBVODNI PTIČ						ZAČETEK DIRKE
ZGUBLJEN ČLOVEK						VEČ KOT POLOVICA KAJNOV BRAT			E				DANSKI OTOK STARA POVRŠ. MERA			
NJORKA				PENTLJA TUJA ANA					N			KIS				
SOLMIZ. ZLOG			NEM. FIZIK (ERNST) 1. IN 5. ČRKA					STRUPENA KAČA ANTON BRADEŠKO					STIH, VERZ KONEC POLOTOKA			
ŠENTJOŠKI PODJETNIK ZIDARSTVO											DOMAČIJA V LAVROVCU					
SLOV. MATEM. (ALOJZIJ)							BOGDAN ALBREHT				KNJIGA ZEMLJEV. ATLAS					

Na dopisnico napišite vsaj deset gesel (imen oseb, krajev ali kmetij), ki pridejo na označena polja. Rešitev pošljite na naslov ŠKD VRH, Vrh Sv. Treh kraljev 19, 1373 Rovte ali oddate uredniku (Rafku) osebno do 30. 04. 2005. Nagradni razpis na strani 42.

**Za uspeh na
volitvah
nekateri
pristanejo celo
na senu ...**

**... drugi se
dajo pribiti na
drevo ...**

**... samo na
urejeno
krajevno
oglasno tablo,
pa ne upa
nihče.**